

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

Katedra muzikologie

Historie, současnost a analýza Muzea umění v Olomouci

History, present and analysis of the Olomouc Museum of Art

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Autor: Marie Bryksová

Vedoucí práce: doc. PhDr. Lenka Křupková, Ph.D.

Olomouc 2017

Prohlašuji, že předložená práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Olomouci dne

.....

Marie Bryksová

Děkuji paní doc. PhDr. Lence Křupkové, Ph.D., za odbornou pomoc a ochotu při vypracovávání mé bakalářské práce a poskytování cenných rad.

Dále bych chtěla poděkovat Bc. Šárce Fenclové za cenné rady a pomoc při psaní této práce a také své rodině a příteli za podporu při studiu.

Obsah

ÚVOD	6
1. STAV BĀDÁNĪ	8
2. MUZEJNICTVĪ	14
2.1. Historie muzejnictvĪ v EvropĚ.....	14
2.2. Historie muzejnictvĪ v Āechách	18
3. MUZEUM UMĚNĪ V OLOMOUCI	24
3.1. Historie Muzea umĚnĪ v Olomouci	24
3.2. UmĚleckĚ spolky v Olomouci	29
3.2.1. Spolek prĀtel Muzea umĚnĪ Olomouc.....	29
3.2.2. Klub prĀtel umĚnĪ	31
3.2.3. Skupina olomouckĚch vĪtvárnĪkŮ	32
3.3. Budovy	34
3.3.1. Minulost budovy Muzea umĚnĪ Olomouc	34
3.3.2. NovĪ dŮm.....	35
3.4. SouĀasnost Muzea umĚnĪ Olomouc	38
3.4.1. SEFO.....	39
4. ORGANIZAĀNĪ STRUKTURA	41
5. FINANCOVĀNĪ	43
6. NĀVŠTĚVNOST	44
7. SBĪRKY	46
7.1. Architektura.....	46
7.2. AutorskĀ kniha	47
7.3. Fotografie	47
7.4. GrafickĀ sbĪrka ArcibiskupstvĪ olomouckĚho.....	48
7.5. HudebnĪ sbĪrka ArcibiskupstvĪ olomouckĚho	48
7.6. Kniha 20. stoletĪ	49
7.7. Kresba.....	49
7.8. Kresby starĚch mistrŮ ze sbĪrek ArcibiskupstvĪ olomouckĚho.....	50
7.9. KromĚrĪžskĀ obrazĀrna	50
7.10. Mince, plakety a medaile.....	50
7.11. Obrazy	51
7.12. Plastiky	52
7.13. UžitĀ grafika	52
7.14. VolnĀ grafika	53

7.15.	Užité umění.....	54
7.16.	Sbírka užitého umění Arcibiskupství olomouckého.....	54
7.17.	Zámecká knihovna.....	55
8.	VYBRANÉ EXPOZICE MUZEA MODERNÍHO UMĚNÍ V OLOMOUCI.....	56
8.1.	100 let výtvarné kultury Olomouce 1889—1989.....	58
8.2.	Dům milovníka umění. Umění a řemeslo přelomu 19. a 20. století	60
8.3.	Století relativity	62
8.4.	Od Tiziana po Warhola	63
	Muzeum umění Olomouc 1951—2011	63
9.	SROVNÁNÍ S DALŠÍMI INSTITUCEMI.....	65
10.	ZÁVĚR.....	72
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	74
	RESUMÉ.....	77
	SUMMARY.....	78
	ZUSAMMENFASSUNG.....	80
	ANOTACE.....	82
	ANOTATION.....	83
	SEZNAM PŘÍLOH.....	84
	PŘÍLOHY.....	85

ÚVOD

Předkládaná bakalářská práce se zabývá historickým vývojem muzejnictví jak v Evropě, tak i v českých zemích, se zaměřením na vývoj, současnost a analýzu instituce Muzea moderního umění v Olomouci. Cílem práce je zmapování vývoje Muzea umění v Olomouci od jeho vzniku, tj. od roku 1989, až po současnost a zhodnocení jeho přínosu pro město.

Práce se člení do sedmi kapitol. První část se věnuje vývoji muzejnictví v Evropě, které se začalo formovat od 18. století, a stručnému nastínění historického progresu v Čechách. V kapitole jsou vybrána hlavní centra, která nejvíce ovlivnila vznik muzeí, a hlavní představitelé, kteří začali shromažďovat umělecké předměty, díky čemuž vznikly první sbírky, které daly impuls k zakládání muzeí. Mimo jiné jsou v kapitole zmíněny nejvýznamnější budovy, ve kterých byly umístěny první umělecké kolekce.

Hlavní část práce se zaměřuje na vznik a vývoj Muzea umění v Olomouci. První podkapitola se věnuje popisu historie Muzea umění v Olomouci a počátkům sběratelství ve městě, což bylo prvotním impulsem ke vzniku muzea. Důležitou součástí vývoje jsou umělecké spolky, které začaly formovat výtvarnou kulturu města. V průběhu let docházelo k častým změnám v umístění sídla muzea. Nakonec se vhodným ukázal areál v ulici Denisova, jehož strategická poloha je ideální pro tento typ instituce. V roce 2005 došlo ke změně názvu na Muzeum moderního umění v Olomouci z důvodu plánovaného otevření Arcidiecézního muzea v Přemyslovském paláci v Olomouci v roce 2006. Následně byly sbírky rozděleny na moderní a staré umění. Dalším významným počinem po vybudování Arcidiecézního muzea se stal projekt Středoevropského fora Olomouc, jenž vznikl v roce 2008. Primárním cílem tohoto projektu je povznesení významu olomouckého muzea na centrum středoevropské výtvarné kultury. Další kapitoly se orientují na organizační strukturu. Muzea moderního umění, financování a návštěvnost v jednotlivých letech. Důležitou součástí stěžejní části práce je popis jednotlivých sbírek, jež se nacházejí ve všech přidružených budovách, tj. v Arcidiecézním muzeu v Olomouci, v Arcidiecézním muzeu v Kroměříži a v Muzeu moderního umění Denisově ulici. Poslední kapitola této části se zabývá stálými expozicemi moderního umění.

Následuje samostatná kapitola, ve které je Muzeum moderního umění v Olomouci srovnáváno s dalšími institucemi, Krajskou galerií výtvarného umění ve Zlíně a Moravskou galerií v Brně, které se stejně jako Muzeum moderního umění v Olomouci částečně nebo zcela zaměřují na moderní umění. Moravskou galerii v Brně jsem zvolila z toho důvodu, že mě zajímalo, jak pracuje galerie ve větším centru, než je Olomouc. Krajskou galerii ve Zlíně jsem vybrala proto, že stejně jako Olomouc je i Zlín krajským městem, má podobnou demografickou strukturu, je sídlem univerzity a tradičních kulturních institucí (divadlo, filharmonie). Zajímalo mě především srovnání dramaturgie výstav v těchto institucích.

Práce je doplněna o graf a řadu příloh—tabulky, dramaturgické plány všech porovnávaných institucí v jednotlivých letech, tabulku a grafické znázornění organizační struktury Muzea umění v Olomouci a rozhovory s minulým a současným ředitelem Muzea umění v Olomouci.

1. STAV BĀDÁNĪ

O Muzeu umění Olomouc vznikla jediná rozsáhlá knižní publikace, která se zabývá historií a okolnostmi vztahujícími se ke vzniku muzea a dále pak jeho sbírkotvornou činností. Mnoho užitečných informací lze čerpat z různých kapitol knižních publikací, věnovaných jednak obecně problematice muzejnictví, ale i historii Olomouce, dále také z regionálních periodik a webových stránek Muzea umění, jež jsou přehledné a pravidelně aktualizované, a četných pramenných dokumentů uložených v archivu muzea.

Nejpřínosnějším zdrojem ke zpracování této práce byla publikace *Muzeum umění Olomouc 1951–2011*¹ od profesora Pavla Zatloukala. Kniha je rozdělena do 7 kapitol, kdy první kapitola se věnuje sbírání a vystavování výtvarného umění na Olomoucku od 15. století. Další kapitola s názvem Staré umění obsahuje obrazový materiál s popisky k dílům, které se nacházejí ve sbírkách muzea. Třetí kapitola nese název Výtvarná kultura 19. století, Výtvarná kultura 1890–1947 a Výtvarná kultura 1948–2011 a jsou stejně jako předešlá kapitola zpracovány pomocí fotografií obrazů se stručným výkladem. Kniha obsahuje kapitoly zabývající se propagací, doprovodnými programy, muzejně pedagogickými aktivitami a soupisem výstav a muzejních publikací z let 1951–2011.

Problematice Muzea umění se nejvíce věnuje právě bývalý ředitel profesor Pavel Zatloukal, který napsal i další publikace, z nichž jsem čerpala. Patří mezi ně i kniha *Oznámení o Ikarově letu. Olomoucká šedesátá léta v zrcadle výtvarné kultury*,² jíž je spoluautorem a v níž najdeme zmínku o historii a průběhu vystavování umění v 30. letech 20. století. Poslední z použitých knih od profesora Pavla Zatloukala je *Středoevropské forum Olomouc, architektonická studie*,³ která se věnuje Středoevropskému fóru Olomouc, jeho vzniku, účelu a podobě přístavby.

¹ ZATLOUKAL, Pavel. *Muzeum umění Olomouce 1951–2011*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2012. 319. ISBN 978-80-87149-63-8.

² BIEBERLE, Josef, ZATLOUKAL, Pavel, ed. *Oznámení o Ikarově letu. Olomoucká šedesátá léta v zrcadle výtvarné kultury*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 1998. 252. ISBN 80-85227-29-0.

³ ZATLOUKAL, Pavel. *Středoevropské forum Olomouc, Architektonická studie*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2009. 46. ISBN 978-80-87149-34-8.

Druhou zásadní knižní publikací je *Vademecum muzeologie*,⁴ ve které můžeme nalézt podrobné informace týkající se historie muzejnictví v Evropě a v Čechách ve všech dekáдах. Historii Olomouce tzv. gründerké éry se věnuje kapitola v knize *Dějiny Olomouce 2*,⁵ z níž jsem rovněž čerpala důležité informace o rozvoji olomoucké výtvarné kultury. Starému umění v Olomouci a v Kroměříži jsou věnovány tři knižní publikace—*Dějiny arcibiskupské obrazárny v Kroměříži: archivní studie*,⁶ *Mistrovská díla starého umění v Olomouci*,⁷ a *Olomoucké baroko. Proměny ambicí jednoho města*.⁸ Historie Arcidiecézního muzea Olomouc je popsána v knize *Arcidiecézní muzeum Olomouc: průvodce*.⁹ Významným sběratelem a tvůrcem dnešních sbírek byl Karel II. z Liechtensteinu-Castelkorna, kterému je věnována publikace *Sídla olomouckých biskupů. Mecenáš a stavebník Karel z Liechtensteinu-Castelkorna 1664–1695*.¹⁰

Přehledné uspořádání informací o Muzeu umění podává webová stránka *MUO*.¹¹ Na stránkách lze vyčíst informace o historii muzea, o sbírkách, o minulých a současných výstavách. Je zde možno dohledat informace o vstupném, otevírací době, o připravovaných novinkách či aktuálním dění. V nedávné době došlo k aktualizaci webových stránek, kdy se změnila vizuální podoba a internetový odkaz. Stránka je obohacena o grafické efekty. Citované zdroje jsem čerpala ze současné

⁴ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. *Vademecum muzeologie*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, 2012. 163. ISBN 978-80-7248-811-7.

⁵ SCHULZ, Jindřich. *Dějiny Olomouce 2*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2009. 533. ISBN 978-80-244-2369.

⁶ BREITENBACHER, Antonín. *Dějiny arcibiskupské obrazárny v Kroměříži: archivní studie*. Kroměříž: Společenská tiskárna, 1925. 143.

⁷ MACHYTKA, Lubor, NEUMANN, Jaromín, ŠAFAŘÍK, Eduard. *Mistrovská díla starého umění v Olomouci*. Olomouc: Vlastivědný ústav, 1967. 150.

⁸ JAKUBEC, Ondřej, ELBEL, Martin. *Olomoucké baroko. Proměny ambicí jednoho města*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2010. 455. ISBN 978-87149-38-6.

⁹ PERŮTKA, Marek, ELBELOVÁ, Gabriela. *Arcidiecézní muzeum Olomouc: průvodce*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2006. 143. ISBN 80-85227-83-5.

¹⁰ PAVLÍČKOVÁ, Radmila. *Sídla olomouckých biskupů. Mecenáš a stavebník Karel z Liechtensteinu-Castelkorna 1664–1695*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2001. 186. 978-80-244-0358-8.

¹¹ *MUO*. [online]. [Cit. 18. 4. 2017]. Dostupné z: <http://www.muoz.cz>

podoby webových stránek. Projekt Středoevropského fora Olomouc se věnují webové stránky *Archiweb*¹², *Olstavby*¹³ a *Studium Artium*.¹⁴

V lednu roku 2016 vyšlo první číslo muzejního časopisu *Muzeion*.¹⁵ Časopis se zabývá aktuálním děním, připravovanými výstavami, sbírkovými unikáty, doprovodným programem, kulturními akcemi, rozhovory a nachází se zde rubrika speciálně zaměřená na děti. Je dotvářen fotomateriálem a vychází čtvrtletně, lze jej získat zdarma a nahradil dosavadní bulletin. Časopis je možné obdržet buď v muzeu, nebo v kavárnách, galeriích, knihovnách, na univerzitě atd.

Mnoho užitečných informací ke zpracování této práce mi poskytla archivářka Mgr. Sabina Prokschová, díky níž jsem získala ucelený obraz o muzeu a jeho struktuře. Dalším zdrojem jsou výroční zprávy obsahující informace o financování, organizační struktuře, restaurování, připravovaných výstavách, aktuálních výstavách, zhodnocení předešlého roku atd. Výroční zprávy jsou uloženy v archivu muzea a můžeme je také nalézt na webových stránkách muzea, na nichž jsou volně k dispozici. Informace o expozicích, bulletiny k jednotlivým výstavám a zprávy o průběhu příprav mi taktéž poskytla archivářka. Důležitou součástí této práce jsou rozhovory s bývalým ředitelem prof. Pavlem Zatloukalem a současným ředitelem Mgr. Michalem Soukupem.

K vedlejším či uvozujícím kapitolám existuje řada literatury. O historii muzejnictví v Evropě a v Čechách se zmiňuje publikace *Vademecum muzeologie*, jež dopodrobna popisuje vývoj sběratelství. Významnou publikací shrnující historický vývoj muzeologie je *Muzem umění v digitální době. Vnímání obrazů a prožitek umění v soudobé společnosti*.¹⁶ Pro tuto práci byla využita kniha *Přehled vývoje českého muzejnictví I. do roku 1945*¹⁷ od Jiřího Špěty, v níž shrnul počátky českého muzejnictví. O počátcích sběratelství a převážně o strahovském kabinetu

¹² Archiweb. [online]. [Cit. 23. 4. 2017]. Dostupné z: <http://www.archiweb.cz/news.php?action=show&id=20496&type=1>

¹³ Olstavby.cz. [online]. [Cit. 23. 4. 2017]. Dostupné z: <http://www.olstavby.cz/projekt/sefo>

¹⁴ Studium Artium. [online]. [Cit. 23. 4. 2017]. Dostupné z: <http://studiumartium.cz/moderni-architektura-olomouc-sefo/>

¹⁵ MUZEION. Časopis Muzea umění Olomouc. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2016, 1. ISSN 2464-5710.

¹⁶ KESNER, Ladislav. *Muzem umění v digitální době. Vnímání obrazů a prožitek umění v soudobé společnosti*. Praha: Argo, 2002. 259. ISBN 80-7203-525-6.

¹⁷ ŠPĚT, Jiří *Přehled vývoje českého muzejnictví I. do roku 1945*. Brno: Masarykova univerzita, 2004. 120. ISBN 80-210-3206-5.

byla napsána publikace s názvem *Počátky sběratelství a strahovský kabinet kuriozit*.¹⁸ K doplnění informací o knihovně pražského muzea posloužila publikace *Lexikon české literatury: osobnosti, díla, instituce*.¹⁹ O regionálních muzeích v Čechách pojednává publikace *Obraz vlasti. Příběh Národního muzea*²⁰ od Karla Sklenáře. O vzniku, působení a výstavní činnosti olomouckých výtvarných spolků byl napsán následující článek *Vznik, vývoj a činnost olomouckého Klubu přátel umění*²¹ a publikace *Glosy k činnosti Spolku olomouckých umělců (I.)*²² od Josefa Malivy a *Mladé umění na Hané: pět let skupiny olomouckých výtvarníků*²³ od Jaroslava Pacáka. Pro předkládanou práci byla taktéž využita diplomová práce *Výstavní činnost v době Protektorátu Čechy a Morava v Olomouci, Brně a Ostravě*.²⁴ Publikace zabývající se přehledovým pojednáním o práci kurátorů v České republice nese název *Umění: prostor pro život a hru. Kurátor výstav*²⁵ a kniha s názvem *Příručka muzejníková*,²⁶ pojednává o zásadách práce s uměleckými předměty.

Pro kapitulu s názvem Srovnání s dalšími institucemi byly využity webové stránky jednotlivých porovnávaných institucí, konkrétně webová stránka *Moravské galerie v Brně*²⁷ a *Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně*.²⁸

¹⁸ KNEIDL, Pravoslav. *Počátky sběratelství a strahovský kabinet kuriozit*. Praha: Památník národního písemnictví, 1989. 78.

¹⁹ FORST, Vladimír. *Lexikon české literatury: osobnosti, díla, instituce*. Praha: Academia, 1993. 589. ISBN 80-2000-345-2.

²⁰ SKLENÁŘ, Karel. *Obraz vlasti. Příběh Národního muzea*. Paseka: Fénix, 2001. 424. ISBN 80-7185-399-2.

²¹ MALIVA, Josef. *Vznik, vývoj a činnost olomouckého Klubu přátel umění do března roku 1939*. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 1993. 22. ISSN 80-7067-178-5.

²² MALIVA, Josef. *Glosy k činnosti Spolku olomouckých umělců (I.)*. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 1988.

²³ PACÁK, Jaroslav. *Mladé umění na Hané: pět let skupiny olomouckých výtvarníků 1937—1942*. Olomouc: Kramář a Procházka, 1942. 80.

²⁴ NECKAŘOVÁ, Miroslava. *Výstavní činnost v době Protektorátu Čechy a Morava v Olomouci, Brně a Ostravě*. Olomouc, 2015. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Fakulta filozofická.

²⁵ SOUKUP, Michal. *Umění: prosto pro život a hru. Kurátor výstav*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008. 123. ISBN 978-80-244-1997-8.

²⁶ ŽALMAN, Jiří. *Příručka muzejníková*. Praha: Asociace muzeí a galerií České republiky, 2002. ISBN 80-7028-179-0.

²⁷ Moravská galerie. [online]. [Cit. 21. 4. 2017]. Dostupné z: <http://www.moravska-galerie.cz>

²⁸ Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně. [online]. [Cit. 21. 4. 2017]. Dostupné z: <http://www.galeriezlin.cz/cz/>

V kapitole Vybrané expozice muzea moderního umění v Olomouci byly použity časopisecké zdroje, které posloužily k doplnění informací o výstavách. Jedná se o časopis *Ateliér*,²⁹ *magazín MF Dnes*,³⁰ *Hanácké noviny*³¹ a *Olomoucký den*.³²

Na téma Muzeum umění v Olomouci byly sepsány dvě bakalářské práce. První, s názvem *Muzeum umění Olomouc a jeho rozvoj*³³ od Marie Stochlebové z roku 2012, se zabývá popisem a zhodnocením činnosti Muzea umění v Olomouci z ekonomického pohledu. Druhá práce se nazývá *Obrazy z let 1989–2007 ze sbírky Muzea moderního umění v Olomouci*³⁴ a její autorkou je Sabina Soušková. Její práce vznikla v roce 2011. Autorka zde rozebírá kolekci 43 obrazů, jež se nacházejí v Muzeu moderního umění v Olomouci v rozmezí let 1990–2009. Předkládaná bakalářská práce se zabývá jak finanční stránkou, tak stručným popisem sbírkových fondů, avšak ne v takovém rozsahu jako zmíněné bakalářské práce.

Mezi publikace, které se v rámci průzkumu k danému tématu nabízely, ale nebyly pro práci nijak využity z důvodu nedostačujících, popřípadě žádných informací, patří *Objevovaná Olomouc: zajímavosti ze stavební historie Olomouce z pera zkušeného praktika*,³⁵ *Olomoucké proměny*,³⁶ *Muzeum a proměny společnosti: VIII. celorepublikové kolokvium na aktuální téma českého muzea*,³⁷ *Muzea ČR v letech 2012–2014 ve světle statistiky*,³⁸ *Muzeum: muzejní a vlastivědná práce*,³⁹

²⁹ Časopis *Ateliér*—*Ateliér*. Praha: Společnost časopisu *Ateliér*. 1988, 1. 1210-5236.

³⁰ *Magazín MF DNES*—*DNES*. Praha: MaFra. 1990, 1. ISSN 1210-1168.

³¹ *Hanácké noviny*—*Hanácké noviny*. Olomouc: Agriprint s.r.o. 1992, 1. ISSN 1210-5376.

³² *Olomoucký den*—*Olomoucký den*. Praha: Vltava Labe Media, a.s. 1999, 1. ISSN 1212-4699.

³³ STOCHLEBOVÁ, Marie. *Muzeum umění Olomouc a jeho rozvoj*. Praha, 2012. Bakalářská práce. Vysoká škola ekonomická v Praze. Fakulta ekonomie.

³⁴ SOUŠKOVÁ, Sabina. *Obrazy z let 1989–2007 ze sbírky Muzea moderního umění v Olomouci*. Olomouc, 2011. Bakalářská práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Fakulta filozofická. Vedoucí práce Doc. PaedDr. Alena Kavčáková, Dr.

³⁵ GRAČKA, Vladimír, NAKLÁDAL, Břetislav. *Objevovaná Olomouc: zajímavosti ze stavební historie Olomouce z pera zkušeného praktika*. Olomouc: Poznání, 2012. 156. ISBN 978-80-87419-24-3.

³⁶ FIALA, Jiří, KAŠPAR, Zdeněk. *Olomoucké proměny*. Olomouc: Danal, 2006. 191. ISBN 80-85973-90-1.

³⁷ *Muzeum a proměny společnosti: VIII. celorepublikové kolokvium na aktuální téma českého muzejnictví*. Brno, 4.-5. listopadu 2014 : sborník příspěvků. Praha: Asociace muzeí a galerií České republiky, 2015. 186. ISBN 978-80-86611-71-6.

³⁸ ŠEBEK, František a kol. *Muzea ČR v letech 2012–2014 ve světle statistiky*. Praha: Národní informační středisko pro kulturu, 2015. 63. ISBN 978-80-7068-300-2.

³⁹ *Muzeum. Muzejní a vlastivědná práce*. Praha: Národní muzeum, 2008. 46, č. 1, 2. ISSN:1803-0386.

*150 let olomouckého muzejnictví: sborník příspěvků z konference,*⁴⁰ *Koncepce rozvoje muzejnictví v České republice v letech 2015 až 2020.*⁴¹

Veškeré pokusy o navázání kontaktu se zástupci obou srovnávaných institucí byly neúspěšné, a z toho důvodu jsou informace čerpány z webových stránek.

⁴⁰ TLUSTÁK, Vlastimil. *150 let olomouckého muzejnictví: sborník příspěvků z konference*. Olomouc: Vlastivědné muzeum, 1999. 36. ISBN 80-85037-19-7.

⁴¹ *Koncepce rozvoje muzejnictví v České republice v letech 2015 až 2020*. Brno: Moravské zemské muzeum, 2015. 81. ISBN 80-70284-62-9.

2. MUZEJNICTVÍ

Tato kapitola se bude věnovat stručnému nastínění historie muzejnictví v Evropě a v českých zemích od jejích počátků, tj. od 18. století až po současnost.

2.1. Historie muzejnictví v Evropě

Dějiny evropského muzejnictví se začaly formovat od poloviny 18. století. Základ vývoje spočívá v přeměně společnosti ze stavovské na občanskou. Důsledkem tohoto procesu se zvýšil zájem o umění, čímž docházelo ke zřizování různých uměleckých center. Nejdůležitějšími centry, z hlediska mapování historie a vývoje muzejnictví v Evropě, byla Anglie, Francie, německé a rakouské země. Mezi dva hlavní důvody vzniku muzeí se řadilo zvýšení vzdělanosti populace a uzpůsobení konkrétního státu civilizačním standardům.

Nejstaršími veřejnými muzei s edukačním programem se stala muzea ve Velké Británii a ve Švýcarsku. Ve Švýcarské Basileji bylo otevřeno veřejné, městské a univerzitní muzeum roku 1671. Vystavovaly se zde předměty, jako například knihy, umělecké a přírodovědné sbírky knihtiskařské rodiny Amerbachů.⁴² V anglickém Oxfordu zřídil politik a sběratel Elias Ashmole Ashmoleovo muzeum v květnu roku 1683, které zahrnovalo sbírku zaměřenou na alchymistické zájmy, metody experimentu, empirie a smyslu pro exaktnost.⁴³

Počátky muzea umění v ostatních zemích Evropy se datují na konec 18. století. Tato tradice se postupně rozvíjela od renesance v Kunstkammern.⁴⁴ V roce 1743 předala poslední panovnice z rodu Medicejských, Anna Marie Ludovica Medicejská, palác Uffizi s jeho rozsáhlými sbírkami do rukou státu. Dalšími v pořadí zestátněných muzeí se stala drážďanská galerie a královská sbírka v Düsseldorfu. V roce 1776 byla zpřístupněna habsburská královská sbírka ve vídeňském Belvederu. Z dostupných informací je zřejmé, že první muzejní instituce přebraly díla ze soukromých aristokratických sbírek. Tento počín, transformace na veřejnou instituci, umožnil široké veřejnosti spatřit umělecká díla. Klíčovým okamžikem v historii muzejnictví se stalo otevření prvních veřejnosti přístupných muzeí, které započalo v době

⁴² Tato rodina v roce 1661 koupila město Basilej.

⁴³ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 48.

⁴⁴ Kunstkammern byly kabinety kuriozit. Zpočátku byly soukromé a od 17. století se stávaly veřejnými.

osvícenství, a signalizovalo příchod modernismu. Tato skutečnost znamenala jistý demokratický prvek v oblasti umění.⁴⁵

I přesto, že se umění na počátku 19. století dočkalo jisté demokratizace, první muzejní sbírky nedosahovaly dnešní podoby z hlediska přístupnosti. Např. v Ermitráži (Petrohrad) se roku 1853 k uměleckým předmětům dostali pouze carovi hosté, kteří byli náležitě uvítáni a bylo od nich očekáváno určité etické dekórum, např. společenský oděv apod.

Oproti tomu britská National Gallery v Londýně, otevřena roku 1824, byla zpřístupněna pro všechny vrstvy. Z pramenů víme, že do National Gallery zavítalo mnoho lidí z různorodých společenských vrstev, což dokazuje záznam z muzejní kroniky z roku 1841, ve které stojí, že za jediný den téhož roku navštívilo galerii 14 000 osob. V roce 1753 schválil britský parlament vznik britského muzea, které bylo otevřeno v roce 1759 v Montagu house v Londýně. Tento objekt byl zakoupen pro muzejní účely. Cestovatel, lékař a přírodovědec Hans Sloane položil základ k vytvoření této instituce. Expozice obsahovala díla, která Sloane nashromáždil za celý svůj život. Sbíрка zahrnovala knihy, rukopisy, přírodniny, mince a medaile, pečeti, portréty, grafiky, mimoevropské kuriozity a materiály k šíření dalších poznatků. Toto britské muzeum by mohlo být spojováno se slovem národní, avšak jednalo se o muzeum impéria, britské koruny. První anglickou národní galerií se tak stala až v roce 1824 National Gallery v Londýně. Zmíněná muzea ztělesňují základní ideovou myšlenku anglického muzea, jež klade důraz na poznání přírody a kultury regionu. Principem muzea je vzdělávání mládeže, popřípadě nemajetných vrstev.⁴⁶

Zmíněná anglická sbírkotvorná činnost se nese v jiném duchu než francouzská. Muzea se ve Francii zaměřovala na výtvarné umění a reprezentaci národních ideálů prostřednictvím veřejných výstav uměleckých děl. Na rozdíl od Anglie, ve které byla hlavní ideou kultivace národa, Francie usilovala o společenskou prestiž. Zásadním mezníkem ve vzniku muzeí bylo otevření Louvru 10. srpna 1793. Návštěvníci si zde mohli prohlédnout 537 děl převážně z majetku zabaveného šlechtě a církvi.

⁴⁵ KESNER, Ladislav. 2002, s. 22–24.

⁴⁶ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 49.

Roku 1796 bylo uzavřeno a opětovně zpřístupněno veřejnosti roku 1801. Muzeum v Louvru bylo institucí veřejnou a programově národní.⁴⁷

Dobové umělecké galerie po vzoru starších muzeí fungovaly jako veřejné obrazárny spojené s uměleckými akademii. Mezi tento typ galerií se řadila například milánská Galerie Brera, která byla sloučena v roce 1803 s Akademií výtvarných umění. Dalšími centry se staly Galerie ve Vídni a Národní galerie Oslo založená v roce 1837.

V německých zemích, stejně jako v zemích Beneluxu nebo Skandinávie, se uplatňovaly v rámci 16. a 17. století kabinety umění a kuriozit. Jak je známo, německé země byly rozděleny na menší území—království, vévodství a knížectví, v nichž se vytvořil nespočet uměleckých středisek. V roce 1740 napsal Carl Linné⁴⁸ spis *Systema Naturae*, kde popsal, jak by měly být uspořádány přírodopisné kabinety. Toto dílo bylo natolik klíčové, že vznikla řada dalších publikací, která se zaměřovala na uspořádání uměleckých sbírek, nejen z oblasti přírody, ale i estetiky.⁴⁹ K těmto otázkám se vyjádřil i Johann Georg Sulzer⁵⁰ ve své práci *Všeobecná teorie krásných umění*. Sulzer byl přesvědčen o poslání těchto institucí šířit občanskou vzdělanost. V roce 1754 vzniklo Vévodské muzeum v Braunschweigu, které se stalo prvním otevřeným veřejným muzeem na kontinentu. Nejstarší muzejní budovou v Evropě z let 1769–1779 byla klasicistní stavba, ve které se dodnes nachází dvorní muzeum Museum Fridericianum v Kasselu. V budově tohoto muzea se uchovávaly umělecké památky Hessenska a Landkrabčecí knihovna.

V první třetině 19. století se v německých zemích zakládání muzeí pojilo s politickou situací. Toto období se neslo v duchu ochrany národních památek (památková péče) a vyjádření vlastenectví. Do této sféry spadají muzea v Mnichově Glyptoteka a Altes Pinakothek, ve kterých byly vystavovány dvorní artefakty, a v Berlíně Altes Museum. Tato berlínská budova nyní slouží k představení starověkých památek. V Kolíně nad Rýnem, díky sběrateli umění Ferdinandu Franzi

⁴⁷ KESNER, Ladislav. 2002, s. 20.

⁴⁸ Carl Linné byl švédský přírodovědec a lékař. Narodil se 23. 5. 1707 v Stenbrohultu a zemřel 10. 1. 1778 v Uppsale.

⁴⁹ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 50.

⁵⁰ Johann Georg Sulzer se narodil 16. října 1720 ve Winterthuru a zemřel 27. února 1779 v Berlíně. Byl německým filozofem a teologem.

Wallrafovy, vzniklo tzv. Wallrafium, kde se uchovávají středověké památky. Dnes funguje jako část Wallraf-Richartz Musea.

Stejně jako Německo i Francie byla ovlivněna na počátku 19. století romantickým hnutím. Např. v Paříži vzniklo roku 1843 muzeum Cluny, jež uchovávalo památky medieválního původu. Roku 1847 vyšel první tištěný muzejní průvodce, který sepsal tehdejší ředitel muzea Cluny, Edmond du Sommerard. Období romantismu je spjato s odklonem od univerzálních hodnot směrem k tradici, což lze pozorovat např. v ukládání památek regionální kultury.⁵¹

Koncem 18. století a v první polovině 19. století se v Rakousku rozvíjela muzejní systematika. Její postupy prvně praktikoval historik umění Christian von Mechel z Basileje na urovnání sbírek v obrazárnách ve Vídni a Düsseldorfu.

Ve střední Evropě se v 19. století začala zakládat regionální muzea. Nejstarším muzeem se stalo Joanneum ve Štýrském Hradci. V českých zemích tento typ muzeí najdeme v Praze, Těšíně a Opavě. V druhé polovině 19. století vznikala muzea zaměřená na prehistorickou archeologii. Na konci 19. století se začaly sbírat starožitnosti, což dalo vzniknout prvním etnografickým muzeím, díky nimž se stala etnografie akademickou disciplínou.

Průmyslová revoluce 19. století vedla k nárůstu zájmu o muzea. Toto období je nazýváno Zlatým věkem evropských muzeí. Zmíněná etapa je vymezena prvními světovými výstavami, které se konaly v Londýně roku 1851 a 1862 a v Paříži 1855 a 1867 a vzbudily velký zájem návštěvníků. Důležitým mezníkem se rovněž stalo vydání pětisvazkového díla s názvem *Muzea Evropy*, které v roce 1860 napsal Louis Viardot.⁵² Polovina 19. století se nesla v duchu vysokého nárůstu muzeí mimo hlavní centra. Mimo jiné byly položeny základy muzejní teorie a muzejní pedagogiky.⁵³

⁵¹ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 51.

⁵² Louis Viardot byl spisovatel a literární kritik. Narodil se 31. července 1800 v Dijonu a zemřel 5. května 1883 v Paříži.

⁵³ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 52–54

2.2. Historie muzejnictví v Čechách

Historie muzejnictví se v českých zemích začala formovat v 17. a 18. století. Hlavním centrem byly jezuitské koleje s jejich knihovnami a sbírkami, které se nacházely v Praze a Olomouci. Některé památky, převážně tedy knihy, se dochovaly dodnes a některé jsou uloženy v Národní knihovně v Praze a ve Vědecké knihovně v Olomouci. Vědecká knihovna v Olomouci fungovala mezi lety 1556 až 1860 jako knihovna univerzitní, ale zároveň vlastnila grafiky, mapy a trojrozměrné předměty, které se dnes nacházejí ve veřejných institucích po celé zemi.⁵⁴ V roce 1722 vzniklo v Praze univerzitní muzeum, nazývané také Klementinské matematické muzeum. Toto muzeum založil tehdejší rektor pražské univerzity František Retz. Nacházely se zde jezuitské sbírky, mezi nimiž převládaly hlavně etnografické předměty, matematické a astronomické přístroje a modely, mince, obrazy, přírodniny, kuriozity, ale i předměty brazilských Indiánů. Nyní již zaniklá instituce, která uchovávala tato díla, obsahovala také mineralogickou sbírku. Všechny informace o těchto památkách se můžeme dočíst v dobových spisech, které sepsal roku 1747 Johann Kipling pod názvem *Compendium physicae experimentalis*.

Co se týče rozvoje muzejnictví, byly české země oproti zemím jako Anglie nebo Francie poněkud zaostalé.⁵⁵ Panovnické rody uchovávaly umělecké předměty, což lze považovat za první krok ke vzniku muzejnictví u nás. První umělecké předměty sbíraly šlechtické rody Černínů, Nosticů apod., dále pak olomoučtí biskupové a arcibiskupové, kteří tím upevňovali svou mocenskou a ekonomickou pozici.⁵⁶ První veřejná prezentace uměleckých děl byla spojena se vznikem Společnosti vlasteneckých přátel umění, jež byla založena dne 5. února 1796 v Praze.⁵⁷

Jak je výše uvedeno, první předmuzejní aktivity se odehrávaly v jezuitských kolejích a v kláštorech. Jedním z takových míst, kde se píše historie muzeologie, jsou sbírky premonstrátského kláštera na Strahově v Praze, který zakoupil roku 1798 stříbrné mince a přírodniny, mušle, dřeviny, preparáty a herbářové položky od dědiců

⁵⁴ Tamtéž, s. 59–60.

⁵⁵ Tamtéž, s. 61.

⁵⁶ ŠPĚT, Jiří. 1979, s. 11.

⁵⁷ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 62.

Karla Jana Ebena z Brunnu.⁵⁸ Později, v první třetině 19. století, se z iniciativy Jeronýma Josefa Zeidlera,⁵⁹ začal zájem ubírat i směrem k výtvarnému umění. Roku 1836 byla na Zeidlerův popud založena Strahovská obrazárna. Další klášterní umělecká centra vznikla ve Vyšším Brodě, v Teplé, v Rajhradě a na Velehradě. V cisterciáckém klášteře v Oseku byly uloženy cenné předměty, např. knihy, mineralogické, sfragistické, zoologické a botanické kolekce a technické přístroje (hodiny, dalekohledy apod.). Většina exponátů z těchto center se nedochovala. I v českých zemích se našlo pár milovníků umění, sběratelů, kteří obohatili kulturu o cenné předměty. Mezi takové se řadí např. pražský světící biskup Jan Rudolf hraběte Šporka, jenž ve svém paláci v pražské Panské ulici založil kabinet, ve kterém byly uloženy knihy, kresby, plastiky, mince, medaile, zkameněliny, astronomické přístroje atd. Dalším mecenášem umění byl rakouský kancléř Klemens Lothar, který sbíral přírodniny, uměleckořemeslné předměty, mince, dokumenty, ale i egyptské artefakty, které jsou dodnes uloženy na zámku Kynžvart v západních Čechách.⁶⁰

Novodobou muzejní tradici započal přírodovědec Ignác Born, který založil botanickou zahradu v Sedlístích u Tachova a nashromáždil mineralogické předměty. Na Ignáce Borna navazoval František Josef hrabě Kinský z Vchynic a Tetova, díky jehož myšlence o založení přírodopisného kabinetu v roce 1775 vyvstala idea veřejného českého muzea. Tento plán se však nenaplnil a muzeum se stalo polosoukromým. Pozůstalost sbírek Ignáce Borna, spadající pod pražskou univerzitu, byla uskupena do kabinetu založeného v roce 1777.⁶¹

V první polovině 19. století se ve střední Evropě dělila muzea na dva typy, na muzea umění a vlastivědná. Nejstarším typem, nejen v Evropě, ale i u nás, bylo muzeum umění. V Čechách fungovala pouze v nízkém počtu. Nejvýznamnější byla Obrazárna Společnosti vlasteneckých přátel umění založená v roce 1796, kterou obohacoval lékař Josef Karel Hoser. Tato společnost zprostředkovala veřejnosti vstup do první pražské Obrazárny v Černínském paláci na Hradčanech. Koncem téhož roku zahrnovala sbírka 522 obrazů. Z dochovaných písemností víme,

⁵⁸ KNEIDL, Pravoslav. 1989, s. 1.

⁵⁹ Jeroným Josef Zeidler byl rakouský a český římskokatolický duchovní a politik a od 2. poloviny 19. století i poslanec Říšské rady. Narodil se 5. listopadu 1790 v Jihlavě a zemřel 1. března 1870 v Římě.

⁶⁰ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 62–63.

⁶¹ Tamtéž, s. 64.

že otevírací doba Obrazárny byla každé úterý, čtvrtek a první neděli v měsíci v létě a každý čtvrtek a pátek v zimě. Vstup byl zdarma, avšak lístek si museli návštěvníci zařídit předem u některého z členů výboru Společnosti vlasteneckých přátel umění. Po čase se Obrazárna přestěhovala do Šternberského paláce na Hradčanech, kde byla otevřena pouze jeden den v týdnu. Tento počín měl za následek úpadek zájmu návštěvníků. Situace se zlepšila po přestěhování do Spálené ulice v Praze. Důležitým mezníkem v oblasti muzejnictví bylo otevření Obrazárny v pražském Rudolfinu. Z dobových listin lze vyčíst, že se zájem o umění opět zvýšil, například v roce 1897 navštívilo výroční výstavu 20.000 lidí.⁶²

Roku 1837 otevřel J. K. Hoser pro veřejnost vlastní sbírku obrazů, což byl první krok k začátku zakládání galerií jako institucí.

V roce 1818 bylo založeno pražské muzeum, pojmenované jako Vlastenecké. Roku 1848 změnilo název na České muzeum a roku 1854 na Muzeum Království českého. Tento proces vývoje od osvícenského racionalismu k romantickému patriotismu se ve stejném duchu rozvíjel i v Moravskoslezské společnosti, kde pracoval jako sekretář Christian d'Elvert, který psal příručky o dějinách divadla, knihtisku, ale také historiografickou reflexi muzeí. V obou případech jsou viditelné dvě vývojové fáze. V první fázi převažují přírodovědné disciplíny, např. u pražského muzea vznikly zcela nové disciplíny, mezi něž patří geologie, mineralogie, mykologie a botanika. Druhá fáze obsahuje přeměnu od přírodovědy ke společenskovědním disciplínám, zvláště pak filologii a historii.⁶³ Nejdůležitější částí pražského muzea byla knihovna, kterou vedl bibliotékař Václav Hanka.⁶⁴ V tu dobu byla založena Matice česká, což byla společnost, která vydávala knihy, naučné slovníky a muzejní časopis. Roku 1827 začal vycházet Muzejník.⁶⁵

Významnou osobností, jež ovlivnila charakter muzea, byl František Palacký, který měl velký podíl na demokratizaci a bohemizaci instituce. Navrhl muzejní program, jež se stal jednou ze zásadních událostí dějin muzeí v českých zemích. Jeho vize spočívala v poskytnutí vědeckého obrazu vlasti. Proto sbíral, třídil a chránil všechny exponáty, aby je mohl použít k popularizaci a k vědeckým účelům. Hlavním

⁶² KESNER, Ladislav. 2000, s. 25.

⁶³ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 66—67.

⁶⁴ FORST, Vladimír. 1993, s. 58.

⁶⁵ Muzejník je časopis Národního muzea, který byl založen v roce 1827 Františkem Palackým.

zájmem Palackého práce bylo dostat do podvědomí společnosti fakt, že muzeum je důležitou institucí. Vydal několik textů, v nichž prezentoval své názory, např. *Čeho je třeba v českém muzeu* nebo *O účelích vlasteneckého muzea v Čechách*.⁶⁶ František Palacký ve 40. letech 19. století pracoval mimo jiné jako jednatel Společnosti Vlasteneckého muzea.⁶⁷

Od roku 1850 vznikala muzea mimo hlavní centra, která však svými aktivitami hodně spoléhala na větší muzea, například na Geologické muzeum v Nostickém paláci v Praze, které vzniklo roku 1846. Tato instituce zahrnovala geologickou a paleontologickou expozici, která měla na tehdejší dobu značně vysokou úroveň.⁶⁸ Dobrým příkladem takového institutu je např. regionální muzeum Včely čáslavské. Zde došlo ke konfrontaci, zda významné památky uchovávat v Národním muzeu nebo v periferním. V průběhu dvaceti let, od roku 1880, narostl počet těchto menších muzeí mimo Prahu na sto. První periferní muzeum založil spisovatel Karel Adámek při městské škole v Hlinsku. Důležitým centrem se stala Kutná Hora, kde byl založen Archeologický sbor Vocel, který pracoval na výzkumu a uchovávání památek ve městě a okolí, zvláště pak na opravě chrámu sv. Barbory. Archeologický sbor Vocel inicioval založení městského (regionálního) muzea. Na Moravě byla tři centra muzejnictví, Olomouc, Brno a Valašské Meziříčí. V Olomouci vznikl roku 1883 Vlastenecký spolek muzejní, který založil první české muzeum na Moravě. Tento spolek vydával také vlastivědný časopis. Současně s Olomoucí byl i ve Valašském Meziříčí založen muzejní spolek. Příkladem regionálního muzejnictví v Brně bylo Františkovo muzeum a Matice moravská. Roku 1886 Jindřich Vankl založil Muzejní spolek v Brně.⁶⁹

Na konci 19. století byly utvořeny různé typy muzeí, což vyžadovalo určitý systém. Podle německých vzorů se začaly přijímat principy moderní muzejní činnosti. Tato pravidla sepsal učitel Kliment Čermák. Měla být vytvořena speciální legislativa, systematika budování muzea (oborové třídění), konfrontace se zkušenostmi odjinud, zásady prezentace (užití tabulek, přehledů, fotografií apod.) a popularizace poznatků. Výše zmíněná pravidla byla zveřejněna v Časopise

⁶⁶ PALACKÝ, František. České národní museum, Časopis společnosti vlasteneckého Museum v Čechách 1, 1827; tiskem některé viz František Palacký, Spisy drobné III. Spisy estetické a literární, ed. Leander Čech, Praha, Bursík a Kohout 1903.

⁶⁷ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 68.

⁶⁸ SKLENÁŘ, Karel. 2001, s. 261.

⁶⁹ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 72–75.

Vlasteneckého spolku muzejního v Olomouci a v Památkách archeologických a místopisných.

Na přelomu 19. a 20. století byla Praha tzv. městem muzeí. Dne 15. května 1896 zde bylo otevřeno Národopisné muzeum československé. Další významnou institucí se stalo Muzeum hlavního města Prahy. Jedním z nejvýznamnějších muzeí bylo Uměleckoprůmyslové muzeum, které, stejně jako budovu Národního muzea, projektoval architekt Josef Schulz.

Roku 1904 poprvé padl pojem muzeologie od historika a bibliografa Antonína Dolenského. Dle příkladu německých a rakouských muzeí byly vydávány od roku 1905 muzejní průvodci a katalogy. Nejširší skupinou muzeí jsou regionálně vymezená muzea vlastivědného typu. Jedná se o instituce, které uchovávají regionální sbírkové předměty.

Mezi lety 1918—1938 existovala tradiční muzea, která zahrnovala tyto typy: regionální, krajinská, městská a místní a obecně vlastivědná. V tuto dobu vznikly také nové typy muzejních institucí, tzv. legionářská muzea nebo památníky, které byly zakládány v různých místech republiky, např. v Praze, Brně, Frenštátě pod Radhoštěm atd. Dalším novým druhem institucí se stala zemědělská muzea, např. v Brně 1923 a v Opavě 1923. Hlavní činností těchto muzeí byla přehlídka technologického pokroku a jeho zprostředkování v oblasti zemědělství, lesnictví, ovocnářství a chovatelství. Úplně novým typem muzea se stalo sokolské muzeum, které bylo založeno roku 1924 v Michnovském paláci v Praze. Jak je známo, Ostrava je centrem hornictví, a proto zde bylo založeno muzeum prezentující geologii, hornictví a hutnictví. Roku 1931 vzniklo v Praze muzeum československého filmu. Roku 1934 se v Praze zrodilo lékařské muzeum.

Druhá světová válka nijak výrazně neomezila muzejní výstavní činnosti, spíše naopak prohloubila národní hrdost. V období války vznikla spojením Státní sbírky starého umění a Moderní galerie Českomoravská zemská galerie v Praze. Činnost muzeí upadala až koncem války. Časté evakuace exponátů do bezpečí ohrožovaly jejich životnost. Roku 1945 byla bombardována budova Národního muzea v Praze. Budova Slezského zemského muzea v Opavě byla zničena.⁷⁰

⁷⁰ KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. 2012, s. 79–91.

Poválečné období, do kterého zařazujeme 40. a 50. léta 20. století, se nese ve znamení zestátnění muzeí. Na konci 50. let 20. století byl přijat zákon č. 54/1959 Sb. o muzeích a galeriích, což postupně zahrnovalo nové řízení sítě muzeí. V tomto období správu nad řízením muzeí zaštiťoval stát, přičemž na chod těchto institucí dohlíželi zvolení pracovníci. Pohraniční muzea spadala pod zemská muzea v Praze, Brně a Opavě. Svaz českých muzeí a jeho vliv slábl. 50. léta 20. století se nesou v duchu zakládání politických muzeí zaměřených na významné osobnosti komunistického hnutí. Současně se rozvíjela spolupráce s Mezinárodní radou muzeí (ICOM). V roce 1953 až 1955 byla založena vládní muzejní komise dle vzoru Sovětského svazu. Tato komise byla ovšem zrušena a roku 1955 vznikl v Národním muzeu kabinet, který se staral o organizaci muzeí. Od 60. let 20. století se významně rozvíjela muzeologie, za což lze vděčit i tomu, že vznikly katedry muzeologie na filozofické fakultě v Brně a v Praze a v Moravském a Slezském muzeu bylo založeno muzeologické pracoviště. Na přelomu 70. a 80. let 20. století se muzea začala vymezovat a počet exponátů ve sbírkových fondech narůstal. Tento nárůst vznikl díky majetku, který mnohdy neprávem zabavoval socialistický stát. V 80. letech 20. století budovaly instituce konzervátorsko-restaurátorská a preparátorská pracoviště. V tomto období se také zvyšovala aktivita v rámci kulturně-výchovných a vzdělávacích činností. V roce 2000 byl přijat nový muzejní zákon 122/2000 Sb. V tu dobu byl založen v České republice nejvýznamnější výbor Asociace muzeí a galerií České republiky, později Rada galerií České republiky. Nyní je muzeologie a muzejnictví světově uznávanou vědou, která se, jak již bylo řečeno, etablovala i v akademickém prostředí.⁷¹

Za nejdůležitější pilíře zrodu muzejnictví je tedy možno považovat přerod soukromých sbírek ve veřejné expozice, jež šlo ruku v ruce s demokratizací evropské společnosti a snahami o zvyšování národnostní vzdělanosti. Podobně jako jiné oblasti bylo i muzejnictví ovlivněno různými krizemi, jež přinášely války či změny politických systémů.

⁷¹ Tamtéž, s. 95.

3. MUZEUM UMĚNÍ V OLOMOUCI

3.1. Historie Muzea umění v Olomouci

V této kapitole se zaměřím na popis historie sběratelství a vystavování výtvarných děl v Olomouci od jejich počátků.

Do roku 1648 byla Olomouc hlavním městem země Moravy. Po skončení třicetileté války o postavení přišla. Tato skutečnost však nezměnila nic na tom, že Olomouc zůstala sídlem univerzity a biskupství, což znamenalo, že byla i nadále duchovním centrem země. Olomoucká výtvarná kultura se začala formovat ve dvou proudech, jeden z nich byl církevní a druhý se ubíral směrem k měšťanské kultuře.⁷²

Přestože shromažďování prvních uměleckých děl započalo v Olomouci s příchodem zaalpské renesance a humanismu v 16. století, první sbírky se začaly formovat až s episkopátem biskupa Karla II. z Lichtensteinu-Castelkorno. Episkopát Karla II. znamenal pro Moravu dobu rozkvětu, protože biskup dokončil rekatolizaci země, ale zároveň se podílel na rekonstrukci zdevastovaných budov po válce, takže byly přestavěny nebo nově vystavěny paláce a zámky v Olomouci, Brně a Kroměříži. V Kroměříži byl zbudován zámecký areál s Květnou a Podzámeckou zahradou, jejíž součástí je galerie s antickými sochami. Karel II. z Lichtensteinu-Castelkorno upřednostňoval umělecké prvky s antickými tématy. Na základě těchto zmíněných preferencí spolupracoval s italskými umělci.⁷³

V roce 1673 se Karel II. z Lichtensteinu-Castelkorno dostal do popředí evropské umělecké scény koupí kabinetu od kolínských obchodníků, bratří Franze a Bernharda Imstenraedů, čítajícího na 200 kreseb a obrazů. Nejvýznamnější exponáty byly pořízeny z fondů hraběte Thomase Howarda z Arundelu a anglického krále Karla I. Sbíрка obsahovala převážně díla italských a nizozemských renesančních a soudobých malířů. Například Hanse von Aachena, Jacopa Bassana, Petra Brueghela I., Caravaggia, Anthonise van Dycka, Tiziana, Paola Veroneseho a dalších. Díky těmto kolekcím biskup přispěl do fondu nově vzniklých obrazáren v Olomouci a v Kroměříži. Do konce svého života se Karel II. aktivně věnoval sběratelství a dokázal nashromáždit přes 1500 obrazů. Mezi jeho další významné počiny patří založení knihovny, kompletace hudební sbírky a souborů grafických listů

⁷² ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 20–21.

⁷³ PAVLÍČKOVÁ, Radmila. 2001, s. 11–23.

na kroměřížském zámku. Čtyři roky před svým úmrtím, v roce 1691, Karel II. z Lichtensteinu-Castelkorno všechny kolekce, které nashromáždil, přenechal svým následovníkům.⁷⁴

Nejrozsáhlejší soubor uměleckých děl byl vytvořen biskupem Stanislavem Thurseem na biskupském dvoře. Základ této sbírky se odvíjel z cyklů Cranachových obrazů. Dalším významným objednavatelem byl biskup Stanislav Pavlovský. S koncem vlády Lichtenštejnů čítala olomoucká kolekce na 500 obrazů a kreseb (Tizian, Giorgione, Raffael, Correggio, A. Mantegna, G. Romano, J. Tintoretto, A. Dürer atd.).

Rozvoj sběratelství v Olomouci pokračoval až do poloviny 18. století právě zásluhou uměleckých aktivit biskupů. Členové olomoucké kapituly, kanovníci, klášterní komunita, převážně pak olomoučtí augustiniáni a premonstráti z Klášterního Hradiska a z převorství na sv. Kopečku následovali udaný směr sběratelství vytvářením větších sbírek obrazů, grafických listů a kreseb z italského, nizozemského a středoevropského okruhu.⁷⁵

V 17. století se v olomoucké kultuře začalo formovat baroko, o což se zasloužili především přespolní umělci (italští, rakouští nebo němečtí). Avšak v první polovině 18. století tuto činnost převzali místní tvůrci. I přesto, že po roce 1700 zasáhlo město několik živelných pohrom, vznikl v Olomouci soubor kašen s antickými prvky a také dominanta města Čestný sloup Nejsvětější Trojice.

Osvícenské reformy a zrušení mnoha klášterů připravily Olomouc o řadu výtvarných kolekcí a knihovny, město se stalo pohraniční pevností. Po roce 1777 začali olomoučtí biskupové a arcibiskupové svou pozornost upínat v rámci sběratelství spíše ke Kroměříži než k Olomouci. Arcibiskup Antonín Theodor z Colloredo-Waldsee se stal dalším významným představitelem tehdejšího sběratelství. Po požáru dokončil rekonstrukci zámku v Kroměříži a přesunul velké množství obrazů ze sbírky biskupa Karla II. v Olomouci právě do Kroměříže. Zajímal se také o revitalizaci Podzámecké kroměřížské zahrady. V roce 1830, za episkopátu arcibiskupa Rudolfa Jana, proběhla dražba více jak dvou set obrazů a olomoucká obrazárna se tímto aktem stala méně cennou.⁷⁶

⁷⁴ BREITENBACHER, Antonín. 1925, s. 17—34.

⁷⁵ JAKUBEC, Ondřej, ELBEL, Martin. 2010, s. 313—320.

⁷⁶ MUO. [online]. [Cit. 16. 2. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/historie/>

Teprve až arcibiskup Bedřich z Fürstenbergu a Theodor Kohn přispěli ke zlepšení situace v oblasti kultury města Olomouce. Jejich hlavním záměrem bylo doplnit a obnovit sbírkové fondy olomoucké obrazárny, převážně o staré italské umění. Došlo k novému rozložení kroměřížské zámecké galerie a k restaurování několika desítek obrazů. Arcibiskup Leopold Prečan byl posledním olomouckým arcibiskupem, který se aktivně zajímal o sběratelskou činnost. Pokračoval v již zmíněném restaurování obrazů v Kroměříži a rozšířil olomoucké sbírkové fondy o nová díla.⁷⁷

Na konci 19. století zanikla olomoucká pevnost a v roce 1900 město zachvátila tzv. grüunderská éra. V Olomouci vzniklo několik muzeí, např.: *Kaiser Franz Josef Gewerbe—Museum* v roce 1873, *Historisches Museum der Stadt Olmütz* v roce 1879. V roce 1883 vznikl Vlastenecký spolek muzejní v Olomouci a v roce 1908 přírodovědné *Erzherzog Josef Ferdinand—Museum*.

Ve vzniklých muzeích se nacházely veřejné i soukromé sbírky starého umění, které byly postupně doplňovány nákupy současných děl. Spolky a umělecké společnosti se v této době staly hlavními propagátory umění nejen v Olomouci, ale i v celé střední Evropě.⁷⁸ V roce 1900 byla založena Společnost přátel umění v Olomouci, jež pořádala pravidelné exhibice. V letech 1918–1939 vznikly v Olomouci i další výtvarné spolky, konkrétně Klub přátel umění a Skupina olomouckých výtvarníků. Společnost přátel umění v Olomouci⁷⁹ sdružovala tehdejší Němce a Židy žijící v Olomouci. V roce 1924 došlo ke spojení tří olomouckých muzeí v jedno, tato instituce dostala název Muzeum hlavního města Olomouce. V roce 1951 se toto muzeum změnilo na Vlastivědné muzeum Olomouc s krajskou působností a rovněž vznikla Galerie výtvarného umění v Olomouci. Sbírkové fondy této galerie obsahovaly díla z Muzea hlavního města Olomouce, ze zabaveného majetku po vyhnaných olomouckých Němcích, z církevních sbírek, ale také díla ze vzniklých výtvarných spolků. První exhibici pořádala Galerie v muzeu, později v nově získané budově Domu umění, která se nacházela v ulici Hynaisova 13. První stálá výstava českého výtvarného umění 20. století vznikla v roce 1954 a byla doplněna o výstavu malířství 19. století v zámku v Náměšti na Hané.⁸⁰ V 50. letech

⁷⁷ MACHYTKA, Lubor, NEUMANN, Jaromín, ŠAFAŘÍK, Eduard. 1967, s. 7—22.

⁷⁸ SCHULZ, Jindřich. 2009, s. 360—372.

⁷⁹ Gesellschaft der Kunstfreunde in Olmütz.

⁸⁰ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 72—81.

se pozornost ubírala cestou osvěty. Roku 1955 byla otevřena první velká výstava českého výtvarného umění 19. a 20. století. Touto expozicí započala galerie svou samostatnou uměleckou činnost. Od 60. let se zvýšila aktivita galerie, protože každoročně pořádala větší množství výstav. Mezi nimi byla exhibice *Sochařská bilance* (1965, 1967) uspořádaná v jednom z olomouckých parků, zaměřená na české sochařství 20. století. Další expozice nesla název *Euro exlibris* (1966) sbírka drobné a užité grafiky a stálá expozice s názvem *Mistrovská díla starého umění v Olomouci* (1967), kterou tvořila vybraná díla ze sbírek biskupa Karla II. z Lichtensteinu-Castelkorno.

Okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968 významně ovlivnila vývoj výtvarné scény. Politickému režimu byl podřízen jak nákup sbírek, tak i výstavní aktivity. V roce 1980 byl zbořen Dům umění na ulici Hynaisova 13, což zásadně narušilo činnost galerie. Stálá výstava byla omezena pouze na Pamětní síň tří místních umělců a bylo zakázáno vystavovat staré umění.⁸¹ Následkem toho olomoucká galerie postupně mizela z povědomí veřejnosti. Neplnila žádnou ze svých funkcí (muzeum umění, dům umění). Její sbírky byly často vystavovány na jiných místech, například v olomouckém Divadle hudby, v Galerii pod podloubím nebo v podhradí hradu Sovince.⁸²

V roce 1989 nastal obrat a galerie získala nové prostory v budově v Denisově ulici 47, kde sídlí dodnes. 1. února 1990 se stal jejím ředitelem Pavel Zatloukal. V průběhu 90. let prošla budova řadou rekonstrukcí, kdy vznikaly prostory pro výstavy, přednášky, knihovnu, kavárnu, depozitáře a pracovny. V roce 1993 změnila galerie název na Muzeum umění Olomouc⁸³ a zpřístupnila první výstavní sály—Kabinet, Salon a Besední sál. Okruh vystavovaných děl se rozšířil o dříve politicky nevhodné umělce a témata, o fotografii, užité umění, autorskou knihu apod. Od 1. ledna roku 1994 mají návštěvníci možnost využít jeden den v týdnu vstup zdarma. V letech 1995 a 1996 se otevřely další výstavní prostory v budově—Trojlodí a Mansarda.⁸⁴

⁸¹ Informace jsou založeny na základě rozhovoru s profesorem Pavlem Zatloukalem.

⁸² BIEBERLE, Josef, ZATLOUKAL, Pavel, ed. 1998, s. 81—87.

⁸³ Dále jen MUO.

⁸⁴ Informace jsou založeny na základě rozhovoru s Mgr. Michalem Soukupem, ředitelem MUO.

Návštěva papeže Jana Pavla II. v roce 1995 dala vzniknout spolupráci olomouckého arcibiskupství a ministerstva kultury, jež poskytlo Muzeu umění prostředky ke zbudování Arcidiecézního muzea v Olomouci,⁸⁵ jehož působištěm se stala část starého olomouckého hradu sousedícího s katedrálou sv. Václava. Církev poskytla areál kapitulního děkanství s románským palácem a rovněž zásadní část sbírkových fondů. Ministerstvo kultury přislíbilo finance na opravu všech budov a hrazení provozu vzniklého muzea. Arcidiecézní muzeum se otevřelo v roce 2006 jako první muzeum v České republice zaměřené na duchovní kulturu. Návštěvníci mají možnost vidět části románského biskupského paláce z poloviny 12. století s gotickou křížovou chodbou kolem rajského dvora, podzemní archeologickou část a několik stálých výstav, které zahrnují jednak sbírky gotického umění, ale i olomouckou obrazárnu, jež obsahuje část ze tří tradičních olomouckých malířských sbírek (arcibiskupské, muzejní a soukromé). V muzeu se dále nachází prostory pro krátkodobé expozice, sál Mozarteum, místnosti pro vzdělávací aktivity, kavárna, depozitáře, restaurátorský ateliér a pracovny.⁸⁶

V roce 2007 bylo v Kroměříži otevřeno Arcidiecézní muzeum. Muzeum umění v Olomouci získalo pravomoc spravovat sbírkový fond, jež čítá přes 100 000 sbírkových exponátů od malířství, sochařství, kresby, grafiky, hudebního archivu, knihovny, numismatické sbírky po užité umění. Stejně jako v olomouckém muzeu jsou i zde návštěvníkům zpřístupněny prostory Obrazárny a prostory pro krátkodobé expozice. Obě arcidiecézní muzea se aktivně podílejí na pořádání výstav a na publikační činnosti.⁸⁷

⁸⁵ Dále jen AMO.

⁸⁶ PERŮTKA, Marek, ELBELOVÁ, Gabriela. 2006, s. 9–49.

⁸⁷ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 104–105.

3.2. Umělecké spolky v Olomouci

Na celkovém vývoji historie sběratelství a MUO se podílely umělecké spolky, které se zaměřovaly na výtvarnou kulturu města. Tyto instituce jsou řazeny chronologicky podle data vzniku. Nejstarší asociací byl Spolek přátel Muzea umění Olomouc, jehož počátky spadají až do roku 1900. Klub přátel umění vznikl v roce 1918. Další korporací výtvarných umělců působících v Olomouci byla Skupina olomouckých výtvarníků, která vznikla v roce 1932.

3.2.1. Spolek přátel Muzea umění Olomouc

Nejstarší výtvarný spolek nesoucí název Gesellschaft der Kunsfreunde in Olmütz⁸⁸ (Spolek přátel umění v Olomouci) byl německý spolek, jelikož v tu dobu byla majoritní část obyvatelstva německého původu.⁸⁹

Spolek přátel umění Olomouc má bohatou historii. Jeho kořeny sahají do roku 1900, kdy 4. března téhož roku připravil řadu výstav jak ze soudobého umění, tak i z umění starého. Spolek se nacházel v dnešní Riegrově ulici v budově bývalého německého kasina. Podnět ke vzniku spolku dali ředitel německého gymnázia a první předseda společnosti Emil Seyss společně s advokátem a sběratelem umění Albrechtem Blumenzweigem. Mezi tehdejší fundátory řadíme velmistra řádu německých rytířů arcivévodu Evžena, knížete Jana II. z Liechtenštejnu, starostu Karla Brandhubera, Oto a Roberta Primavesiovy, Eduarda a Victora Hamburgerovy a další. V roce 1902 pracovalo pro GDK již přes sto členů. Primárním směrem, jímž se GDK ubíral, byla výstavní činnost. Expozice zahrnovaly místní i světovou tvorbu. Pozornost byla věnována převážně vizuální stránce expozic, na které se podíleli vídeňští umělci jako architekt Franz von Krauss, o vybavení se staral Anton Pospischil, malíř a grafik Anton Kaiser, jehož úkolem byla instalace exponátů. Propagaci zajišťoval Ladislav Eugen Petrovits. V roce 1901 se aktivity spolku rozšířily i na přednáškovou činnost a zájezdy za uměním. Častými přednášejícími

⁸⁸ Spolek přátel Muzea umění Olomouc, v německém jazyce Gesellschaft der Kunstfreunde in Olmütz, dále jen GDK.

⁸⁹ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 47–49.

byli Julius Leisching,⁹⁰ Adolf Loos⁹¹ a Josef Strzygowski.⁹² Exhibice neměly zpočátku jednotné prostory, tudíž se odehrávaly v různých částech města, např. v budově měšťanské střelnice. Teprve v roce 1904 získalo GDK pro svoji výstavní činnost zadní trakt Edelmannaova paláce. V rámci propagace byly vydávány ke všem výstavám katalogy.

První výstava proběhla v květnu roku 1900 s kladnými ohlasy, protože byla zaměřena na širokou škálu olomouckých umělců, například Edmunda Žižku.⁹³ Tato expozice se konala v Kanovnické rezidenci. K vidění bylo 413 obrazů a grafických listů, které mapovaly nejen historii města. Exhibice byla rozčleněna na díla starých mistrů, dále pak na olomoucké, moravské a vídeňské umělce minulosti i současnosti, ale také na kresby a grafiky. Mezi významné výstavy můžeme zařadit i selekci z aktuální tvorby portrétisty vídeňské secese Emila Orlika, symbolistického malíře Giovanniho Segantina a symbolistického malíře a sochaře Maxe Klingera, která se uskutečnila na jaře roku 1901. V roce 1905 proběhlo představení tvorby Adolfa Menzela ze sbírek berlínské Královské galerie. Další z řady děl, která byla prezentována olomoucké veřejnosti, byla expozice vídeňského Hagenbundu roku 1907, následně pak v roce 1908 výstava rakouského malířství let 1808–1848. O dva roky později (1910) byla realizována výstava Franze Barwiga a Künstlervereinigung Diessen am Ammersee⁹⁴ (Umělecké sdružení z Diessen am Ammersee) a poté grafická výstava Gesellschaft für Vervielfältigende Kunst in Wien,⁹⁵ k níž náleželi tehdy např.: Václav Brožík, Hanuš Schweiger, Max Švabinský atd. Roku 1913 se uskutečnilo představení tvorby 66 prací moravských Němců žijících převážně ve Vídni, ale i na Moravě, např.: Huga Baara, Oskara Hellera a Carla Marii Thuma.⁹⁶ V roce 1918 byla zrealizovaná poslední skupinová výstava při příležitosti obnovy interiéru kostela Panny Marie Sněžné.

⁹⁰ Julius Leisching byl rakouský architekt, muzejník a historik umění. Narodil se 7. srpna 1865 ve Vídni a zemřel také ve Vídni 25. května 1933.

⁹¹ Adolf Loos byl rakouský architekt českého původu. Narodil se v Brně 10. prosince 1870 a zemřel 23. srpna 1933 ve Vídni.

⁹² Josef Strzygowski byl polský kunsthistorik narozený 7. března 1862 v Biale a zemřel 2. ledna 1941 ve Vídni.

⁹³ Edmund Žižka byl malíř, který se narodil roku 1880 v Olomouci a zemřel roku 1968.

⁹⁴ Umělecké sdružení Diessen am Ammersee.

⁹⁵ Společnost pro grafické umění ve Vídni.

⁹⁶ MALIVA, Josef. 1988, s. 99–109.

V průběhu těchto let se GDK zaměřovalo na tvorbu moravských umělců obou národností, soudobých olomouckých malířů a grafiků. Většina výstav poukazovala na stav olomoucké výtvarné kultury.⁹⁷

3.2.2. Klub přátel umění

Dne 5. října roku 1918 vznikl Klub přátel umění.⁹⁸ KPU svým programem částečně pokračoval v činnosti Společnosti přátel umění v Olomouci, avšak jeho hlavním cílem bylo vyzdvihnout tvorbu českých výtvarných umělců, převážně středoškolských učitelů, a také práci umělců, kteří přišli do Olomouce za účelem obnovy kostela Panny Marie Sněžné. Inspiraci k založení čerpal ze stejnojmenného brněnského KPU. Starší členové olomouckého KPU byli: grafička Lili Godlová-Brandhuberová (1875–1953), Hugo Baar (1873–1912), Stanislav Lolek (1873–1936) atd. Do mladší generace patřil: Oskar Heller (1870–1938), František Rek (1883–1952), Emil Kopřiva (1885–1938), Julius Pelikán (1887–1969).⁹⁹ KPU nejčastěji spolupracovalo s místními umělci. Toto zaměření bylo příznačné i pro Sdružení výtvarných umělců moravských.¹⁰⁰ Činnost těchto spolků byla úzce propojena. KPU hned od počátku svého vzniku shromažďoval vlastní sbírky a rozšiřoval knihovnu. Tak jako u GDK i u KPU se menší výstavy odehrávaly v zadním křídle Edelmannova paláce, ale také v lázeňském pavilonu ve Smetanových sadech, ve školách, ve výkladních skříních zdejších obchodů, především v Prombergerově knihkupectví a od roku 1919 v Uměleckém salonu manželů Drábkových. Doprovodným programem byly přednášky, diskusní večery a exkurze.¹⁰¹ KPU plánoval vybudovat prostory pro stálé expozice, tzv. Dům umění. Tou dobou již zesnulý mecenáš výtvarného umění Julius Ambros¹⁰² odkázal své jmění pro jeho výstavbu. Z dnešních zdrojů, které jsou k dispozici, víme, že se dochovaly pouze tři návrhy ze sedmi. Nebyly však použity, protože Max Mayer-Ahrdorff propůjčil část své kanovnické rezidence pro výstavní činnost.

⁹⁷ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 48–49.

⁹⁸ Dále jen KPU.

⁹⁹ MALIVA Josef, s. 101.

¹⁰⁰ Dále jen SVUM.

¹⁰¹ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 58.

¹⁰² Julius Ambros se narodil 13. dubna 1855 v Hradčanech-Kobeřicích a zemřel 22. května 1925 v Olomouci. Byl advokátem, autorem mnoha odborných článků, spisovatelem a mecenášem výtvarného umění. Kus svého jmění odkázal na zřízení Galerie umění v Olomouci.

Nová budova tedy nevznikla, proto část z pozůstalého jmění po Juliu Ambrosovy byla vyčerpána k jiným účelům.

Vzhledem k tomu, že KPU neměl dostatek financí na nákladné expozice, zaměřoval se převážně na lokální umělce. Z toho důvodu byla návštěvnost jejich výstav mnohem nižší než návštěvnost obdobných spolků v Brně nebo Ostravě.¹⁰³ Na stěnách viselo zhruba 70 děl—plakáty, grafiky, grafická alba a díla a kresby např. od Karla Wellnera.¹⁰⁴

Souběžně s existencí KPU v Olomouci vznikaly i další spolky, které z počátku nebyly chápány jako profesionální. Patřil sem například Klub českých fotografů amatérů, který byl založen 5. dubna 1907. Po 1. světové válce se tento klub zařadil do sítě Svazu československých klubů fotografů amatérů.

V 2. polovině 20. let se zmíněný GDK spojil s regionálním spolkem Metznerbund. Metznerbund vznikl v roce 1922 jako samostatný klub. Založil jej grafik a olomoucký rodák Rudolf Mather. Oba spolky se nevěnovaly pouze výstavní činnosti, ale také pořádání přednáškových cyklů.¹⁰⁵

3.2.3. Skupina olomouckých výtvarníků

Počátkem 30. let 20. století začaly narůstat ambice olomouckých výtvarníků, a to proto, že se chtěli umělecky vyrovnat svým kolegům z jiných moravských měst, jako byla Ostrava, Brno a Hodonín. Průlomovým rokem se stal rok 1937, kdy se do čela KPU dostaly vzdělanější osoby. Nový předseda Bohuš Vybíral a členové spolku si zadali jasný cíl, jehož úkolem bylo oprostít se od ryze regionálního zaměření výstav. Tento akt vedl k provázání českého KPU s německým GDK, čímž došlo k oslabení SVUM.

V rámci reorganizace klubu došlo i ke změně vystavujících umělců. Příležitost dostali mladí výtvarníci, mezi něž patřil Rudolf Doležal ml., Bohumil Čížek, Václav Horský, Milena Fňoukalová a další, což vedlo k rozporům mezi starými členy (Karel Homola, Jindřich Lenhart, Bohumír Dvorský). Tato událost vyvrcholila v roce 1934, kdy byla podepsána dohoda mezi mladými umělci, která obsahovala pravidla zahrnující podmínku, že mladí umělci budou mít pro své výstavy vždy vyhrazeny

¹⁰³ Viz. příloha č. 6

¹⁰⁴ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 58.

¹⁰⁵ Tamtéž. Strana 58.

podzimní měsíce, čímž došlo ke kompromisu mezi oběma znesvářenými stranami.¹⁰⁶ Avšak tímto paktem nebyly ukončeny veškeré rozepře. Další problém nastal ohledně výstav přespolních autorů. Mladí umělci chtěli inovovat zastaralé tendence a dát šanci novým autorům. Mezi ně řadíme např.: Emila Fillu, Václava Špálu, Josefa Šímu, Jana Zrzavého, Josefa Čapka a další.

Série těchto rozepří vyvrcholila v roce 1936 při vánoční výstavě, kdy spor vyústil v založení Skupiny olomouckých výtvarníků¹⁰⁷ 4. dubna 1937, o což se zasloužil sochař Karel Lenhart.¹⁰⁸ K zahájení činnosti SOV uspořádali umělci samostatnou výstavu 28 autorů. Oproti jiným výtvarným spolkům fungujícím v Olomouci vzniklo SOV později. Ve spolku nepůsobili tak významní autoři, a proto do svých řad přijali následující umělce: Jindřicha Lenharta (1880-1955), Martu Rožánkovovou-Drábkovou (1882–1958), Karla Homolu (1897–1972), Aloise Kučeru (1905–1962), Antonína Procházku (1882–1945) a další.¹⁰⁹

Příchod 2. světové války zasáhl i do chodu SOV, avšak skutečnosti související s válečnou krizí nebyly pro fungující spolek nijak zásadní, zejména proto, že nikdo z umělců nebyl židovského původu. Naopak řada členů se rozrostla o německé občany, např. o Rudolfa Michalika.¹¹⁰ V době války byl klub stále aktivní a popularita jeho činností rostla. Po válce měli členové spolku zájem na obnově výtvarného umění. Roku 1948 se SOV přejmenovala na Skupinu moravských výtvarníků.¹¹¹ O rok později, v roce 1949, se stal předsedou malíř Alois Kučera. V roce 1951 vznikl Svaz československých výtvarných umělců, a na základě toho SMV v témže roce zaniklo.¹¹²

¹⁰⁶ PACÁK, Jaroslav. 1942, s. 11-75.

¹⁰⁷ Dále jen SOV.

¹⁰⁸ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 57.

¹⁰⁹ Tamtéž, s. 60.

¹¹⁰ Tamtéž, s. 60–65.

¹¹¹ Dále jen SMV.

¹¹² NECKAŘOVÁ, Miroslava. 2015. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Fakulta filozofická, s. 27–45.

3.3. Budovy

Umělecké sbírky se původně nacházely v reprezentačních prostorách např. v sálech Arcibiskupského paláce, v kanovníckých rezidencích, ve farních budovách, kláštorech a šlechtických a měšťanských palácích. Od počátku 20. století se vznikem spolků přátel umění vznikaly myšlenky na otevření vlastních výstavních prostor. Do roku 1945 však převládaly skromné interiérové expozice. Obrat nastal přestavbou bývalého Německého domu na Dům umění v Hynaisově ulici 13, za což vděčíme Skupině moravských výtvarníků. Objekt v Hynaisově ulici byl poskytnut aktivitám Galerie výtvarného umění v roce 1952, která jej využívala až do roku 1976. Následně musela být přestěhována z důvodu rekonstrukce. Avšak k přestavbě nedošlo a roku 1980 byl Dům umění zdemolován. Olomouc tímto aktem ztratila jedinou budovu určenou k pořádání výstav. Galerie výtvarného umění se po několik let nacházela v provizorních budovách ve Wurmově ulici, kde byly například interiéry hlavní muzejní budovy, v níž byl veřejnosti zpřístupněn Kabinet grafiky a kanovnícká rezidence. Zde se galerie nacházela až do roku 1990.¹¹³

3.3.1. Minulost budovy Muzea umění Olomouc

V této kapitole bude popsán bohatý a rozmanitý vývoj a historie, jež budovu v Denisově ulici, kde se nyní nachází Muzeum moderního umění, provázal.

Budova muzea během staletí sloužila k různým účelům, což bylo zapříčiněno strategickou geografickou polohou. Historie budovy sahá až do 13. století. V roce 1246 se zbožný muž Martin Pokora rozhodl věnovat své jmění na stavbu špitálu sv. Ducha na Předhradí v Olomouci. Tento špitál sloužil jako útulek pro malomocné. Na přelomu 14. a 15. století budovu poškodil požár a roku 1462 byla budova opravena a rozšířena o přístavbu jež sloužila pro nemocné děti a jako sirotčinec. Od roku 1642, v době třicetileté války, byla Olomouc okupována Švédy, což mělo za následek i zničení špitálu v Denisově ulici. Po odchodu Švédů byla budova rekonstruována a opět dostavěna. Po opravách sloužila městu.¹¹⁴ V roce 1785 byl špitál zrušen, vznikla zde nemocnice s odbornou péčí. Další budovy, které nebyly zbořeny, byly užívány jako nemocnice, ale také sloužily jako kadetní škola. V jedné části se nacházela i tkalcovna vlny a arcibiskupský kněžský seminář. Na místě

¹¹³ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 8.

¹¹⁴ MUZEION. 2016, 4, s. 20-21.

zbořených budov byla vystavěna věznice, která zde fungovala až do roku 1902. V roce 1915 budovu odkoupila rodina lihovarníků Donathových. Budovu přestavěli a zřídili zde prostory pro lihoval. O novou podobu se postarala firma Richard Kny & Josef Eis a následně, v roce 1916, olomoucký stavitel Franz Langer. Autorem fasády byl Jaroslav Kovář starší a mnichovských sochař Moritz Lau. Inspiraci našli v postsecesním neoklasicismu a pražském kubismu. Od roku 1924 sloužila část budovy jako Radiobar Tabarin, který byl otevřený 16. 1. 1924, a kino Central, v němž proběhlo první promítání v roce 1925. Roku 1927 se stala provozovatelem kina Dělnická akademie. 19. 6. 1940 byla budova vyvlastněna. Kino mělo fungovat jako kinematografická centrála. Změnil se i jeho název na Lichtspiele Zentral Olmütz. Poté budova prošla další opravou, která proběhla v létě roku 1943. Projektantem byl Karel Škvora a Jan Zázvorka mladší. Po rekonstrukci se kino otevřelo 30. listopadu 1943 premiérou velkofilmu Baron Prášil. Kino Central bylo roku 1948 přejmenováno na kino Moskva a spadlo pod správu Svazu přátel SSSR. V roce 1953 byla budova převedena na firmu Farmakon a o tři roky později na Krajskou správu spojů v Olomouci. 24. 10. 1968 bylo v bývalém Radiobaru otevřeno Divadlo hudby a poezie. Tyto prostory fungovaly jako kulturní klub pro setkání s hudebními skladateli a teoretiky. Byly zde pořádány hudební, taneční a literární večery. Institute podobného zaměření byly otevřeny také v Ostravě, Praze a Liberci.¹¹⁵ V období normalizace bylo Divadlo hudby vyhledávanou výtvarnou scénou šedé zóny. Od roku 1989 se do prostorů budovy pomalu začala stěhovat Galerie výtvarných umění, která do té doby byla součástí Vlastivědného muzea.¹¹⁶

3.3.2. Nový dům

V roce 1990, kdy se finálně Muzeum umění přestěhovalo do budovy v Denisově ulici z kanovnické residence, muselo čelit mnoha problémům, např.: nemělo dostatek financí pro renovaci zničené stavby, ale také byla řešena otázka nedostatku zaměstnanců. V první fázi rekonstrukce systému a budovy byl dosazen nový ředitel, jehož prvořadým úkolem bylo zajistit dostatek kvalitního personálu a zabezpečit bezproblémový chod muzea. Na základě toho byla vytvořena tři nová oddělení: umělecko-historické, dokumentační a provozně-ekonomické.

¹¹⁵ MUZEION. 2016, 4, s. 20-21.

¹¹⁶ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 10.

V srpnu téhož roku započala revitalizace objektu. Technické zázemí celé budovy vyžadovalo stavbu nového dvorního křídla. Zároveň byly rekonstruovány obě patra se vstupem, bufet a dva sály pro krátkodobé expozice v patře.

Nedostatek financí pro zaměstnání dostatečně vzdělaného personálu vedl k výběru nezkušených projektantů. Důsledkem toho docházelo k častým omylům, mezi něž patřily špatné návrhy prostor apod. Finanční pomoc pro vznikající interiér Muzea umění nabídl Městský národní výbor. Další finance galerie získala prodejem domu s ateliérem po Vladimíru Navrátilovi, finančním obnosem z loterie Mates¹¹⁷ a dalším zdrojem byly peníze za sály pronajaté Komerční bance. Mezi roky 1991 a 1992 nastala personální krize zapříčiněná nedostatkem financí pro ohodnocení personálu, což vyústilo odchodem několika zaměstnanců.¹¹⁸

Jediný výstavní prostor představoval Kabinet grafiky. Zde docházelo k prezentaci autorů, kteří doposud nenašli v Olomouci své místo. Na základě rozsáhlé rekonstrukce budovy nemohlo dojít k realizaci více projektů. Tento nedostatek se snažilo vedení muzea krátkodobě nahradit publikováním fotografických pohledů do sbírek v denním tisku. Nyní se Kabinet grafiky nachází v G Galerii města Olomouce na Dolním náměstí číslo 194/7.¹¹⁹

Dne 25. ledna 1993 došlo k definitivnímu rozhodnutí o přestavbě muzea. Následující den galerii navštívil architekt Michal Sborwitz.¹²⁰ Díky němu došlo k závěrečnému rozhodnutí o budoucí podobě budovy. Dne 15. dubna 1993 Muzeum umění Olomouc zpřístupnilo první nově opravené prostory veřejnosti. Jednalo se o Kabinet se Salonem a Besední sál. Dále také vstupní část s pokladnou, prodejnu katalogů a šatnou. První zahajovací výstava nesla název „Muzeum 1952–1992.“ Ústředním tématem byl pohled do historie staré galerie a představení exponátů. V prostoru Kabinetu se nacházela díla ze 14. až 18. století, zatímco v Salonu bylo představeno české umění 20. století. Rok 1993 přinesl změnu jak v nárůstu personálního obsazení, tak v lepší koncepci pracovišť i depozitářů. Od 1. ledna 1994 umožnila finanční situace muzea zpřístupnit návštěvníkům zpočátku jeden a později dva dny v týdnu vstup zdarma.¹²¹

¹¹⁷ Viz. příloha č. 1 osobní rozhovor s profesorem Zatloukalem, který se konal 13. 3. 2017.

¹¹⁸ Viz. příloha č.1 osobní rozhovor s profesorem Zatloukalem, který se konal 13. 3. 2017.

¹¹⁹ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 91.

¹²⁰ Spolupráce s tímto pražským architektem trvá dodnes.

¹²¹ ZATLOUKAL, Pavel, s. 92.

Dne 1. prosince 1994 byla otevřena nová část MUO, Obrazárna, a to první stálou expozicí pod názvem „*Mistrovská díla starého umění, Italské malířství 14.—18. století z olomouckých sbírek.*“ Tato nejvýznamnější sbírka stovek italských obrazů se skládala ze tří souborů—arcibiskupský z olomoucké rezidence, muzejní a soukromé sbírky. Tato expozice si vyžádala spolupráci nejen s olomouckým arcibiskupstvím, ale také s pobočkou Česko-italské společnosti. Hlavním iniciátorem za tuto společnost byl spisovatel Carmine Mezzacappa, který se zasloužil o organizaci mnoha společenských událostí v rámci muzea. Obrazárna s kavárnou mají podobu Sborwitzových¹²² návrhů.

Muzeum začalo spolupracovat se Zdenkem Primusem, exulantem, historikem umění a sběratelem, který pomohl realizovat významné exhibice. Dne 6. dubna 1995 proběhlo otevření horního patra uličního křídla v podkroví s točitým schodištěm, jež vede do věže. S další stálou expozicí s názvem „*100 let výtvarné kultury v Olomouci 1889–1989*“ proběhlo zpřístupnění Mansardy. Kromě obrazů se zde vystavovaly také fotografie, plakáty, architektura, nábytek atd. Otevření Trojlodí s kavárnou proběhlo 17. října 1996 vernisáží olomouckého exulanta 20. století Ivana Theimera. Později byla otevřena zadní část Trojlodí s terasou. Od 27. února 1997 proběhla v celém Trojlodí střednědobá realizace výstavy s názvem „*Mezi tradicí a experimentem, Práce na papíře a s papírem v českém výtvarném umění 1939–1989.*“ Mimo jiné došlo mezi lety 1989—1999 k výstavbě dvou nadzemních a jednoho podzemního podlaží zadního administrativního křídla. V roce 2000 přibyla v interiéru studovna muzejní knihovny a výtvarné studio. Roku 2001 prošla značná část průčelí revitalizací. V průběhu dalších let, od roku 2001 se nic zásadního v rámci budovy v Denisově ulici nedělo, protože se pracovalo na rekonstrukci Přemyslovského paláce pro Arcidiecézní muzeum.¹²³

¹²² Sborwitz architekti je architektonická kancelář, která sídlí v Praze a zpracovává projekty pro rekonstrukce staveb.

¹²³ ZATLOUKAL, Pavel, s. 92.

3.4. Současnost Muzea umění Olomouc

Vzhledem k plánovanému otevření Arcidiecézního muzea v Přemyslovském paláci v roce 2006, došlo na podzim roku 2005 k přejmenování na Muzeum moderního umění.¹²⁴ Muzeum umění v Denisově ulici bylo v roce 2005 reorganizováno a začalo se orientovat na moderní umění. Součástí reorganizace bylo i rozdělení MUO na dva odbory, jeden v budově tehdy již Muzea moderního umění v Denisově 47 a druhý v Arcidiecézním muzeu na Václavském náměstí 3. V roce 2007 se k MUO přidalo Arcidiecézní muzeum Kroměříž, jehož sbírky patří k nejhodnotnějším v celosvětovém měřítku. Díky těmto sbírkám se kroměřížský zámek spolu se zahradami stal památkou UNESCO.

Po otevření Arcidiecézního muzea Olomouc se pozornost vedení obrátila k velkému projektu, o kterém již dříve v minulosti přemýšlel zakladatel MUO prof. Pavel Zatloukal. Plán na výstavbu nové části Muzea umění Olomouc se nazývá SEFO, což je zkratka pro Středoevropské forum Olomouc. Veškerá sbírkotvorná činnost se v následujících letech ubírala směrem k SEFO a rozšiřování jeho sbírek. Vzhledem k tomu, že se v současné době stále nepodařilo zahájit výstavbu, vedení se rozhodlo pro rekonstrukci budovy MMU v Denisově ulici.

V roce 2013 připravil ředitel, Michal Soukup projekt, který pojmenoval Malé SEFO. Cílem tohoto plánu bylo dokončení rekonstrukce budovy v Denisově ulici. V říjnu roku 2014 byla otevřena nová pokladna, šatna a muzejní obchod. Na konci roku 2015 započala revitalizace objektu, střechy a fasády.¹²⁵ Tato rekonstrukce proběhla na základě plánu Michala Sborwitze. Přestavba změnila dispozice přízemí, vstupní chodbu a bývalé sousední knihkupectví, které bylo využíváno jako sklad. Nyní se zde nachází šatna s uzamykatelnými skříňkami. Pro pohodlí návštěvníků byl zřízen rezervační systém.¹²⁶

¹²⁴ Dále jen MMU.

¹²⁵ Viz. příloha č.2. Rozhovor s ředitelem Mgr. Michalem Soukupem, konaný 11. 4. 2017.

¹²⁶ Informace jsou založeny na základě rozhovoru s Mgr. Michalem Soukupem, ředitelem MUO.

3.4.1. SEFO

V roce 2008 přijatel tehdejší ředitel MUO Pavel Zatloukal informaci z Ministerstva kultury, že se v blízké době připravují dotace z Evropské unie, a že je možné o tyto dotace zažádat v rámci realizace přístavby budovy v Denisově ulici, tzn. Středoevropské forum (SEFO). Částka byla adekvátní, 500 milionů korun a vedení MUO věřilo, že peníze na výstavbu získají. Tento projekt má za cíl povznesení výtvarné kultury Olomouce. Nejedná se tedy pouze o stavbu nové budovy, ale SEFO zaštiťuje primárně odbornou činnost, což je pořádání výstav, přednášek, symposií, koncertů, získávání sbírkových předmětů, vznik mezinárodního badatelského centra, což dnes obstarává CEAP (Centrum dokumentace umění střední Evropy).¹²⁷

Budova, v níž by se SEFO mělo v budoucnu nacházet, by měla vzniknout v proluce vedle Muzea moderního umění v Denisově ulici. Areál, ve kterém by mělo být SEFO postaveno, vznikl zbořením pěti měšťanských domů v roce 1969.¹²⁸ Tato pozice, stejně jako budova Muzea moderního umění, není vybraná náhodou. Nachází se totiž na ideálním místě, v centru města, kde je tudíž i dobrá dopravní dostupnost a umístění je vhodné i z historického hlediska.¹²⁹

20. června 2008 se v Olomouci sešli lídři zemí Visegrádské čtyřky a svými podpisy odsouhlasili založení tohoto projektu. V roce 2009 navrhli architekti Jan Šépka a Michal Sborwitz podobu této stavby. V pěti částech budovy by měla být vystavena moderní výtvarná díla z celé střední Evropy. Součástí by se měla stát i knihovna a badatelské centrum. V zadní části se počítá se zahradou zdobenou sochami. K vidění by měly být i archeologické nálezy.¹³⁰

Tento objekt bude v budoucnu využíván jako výstavní prostor s mezinárodní působností. Expozice by měly představovat výtvarnou kulturu střední Evropy po 2. světové válce.¹³¹

¹²⁷ Informace jsou založeny na základě rozhovoru s Mgr. Michalem Soukupem, ředitelem MUO.

¹²⁸ ZATLOUKAL, Pavel. 2009, s. 18.

¹²⁹ Viz. příloha č. 1 osobní rozhovor s profesorem Zatloukalem, který se konal 13. 3. 2017.

¹³⁰ Archiweb. [online]. [Cit. 17. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.archiweb.cz/news.php?action=show&id=20496&type=1>

¹³¹ Olstavby. [online]. [Cit. 17. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olstavby.cz/projekt/sefo>

Přestože projekt strhl lavinu nevole z řad kritiků a obyvatel, zajisté má potenciál město významně kulturně obohatit.¹³² Mezi hlavní cíle SEFO patří pořádání střednědobých výstav, které představí i řadu společných prvků, pro výtvarnou kulturu střední Evropy typické, avšak laickou veřejností častokrát dosud nepoznané.¹³³ Hlavní náplní nemají být jen výstavy, ale i mnohá diskuzní setkání, přednášky, symposia apod., které by rovněž umožnily srovnání prací soudobých evropských umělců.¹³⁴ Sbírkby by podle tohoto projektu měly být rozšířeny nejen o klasické výtvarné umění (malířství, sochařství, kresba, grafika), ale hlavně o sběr fotografií, autorských knih, umělecké exponáty stylu art brut, designu apod.¹³⁵

V roce 2015 byla vyhlášena nová výzva k čerpání peněz z Evropských dotací. MUO tuto výzvu přijalo, nicméně suma nebyla dostačující. Z tohoto důvodu začalo vedení MUO jednat s Ministerstvem kultury ČR, konkrétně s ministrem Hermanem, kterému se projekt zamlouval. Na základě toho přislíbil finanční dotaci. V současné době se čeká na schválení dotací na projekt, což bude trvat zhruba dva roky. Roku 2020 by mohlo proběhnout výběrové řízení na dodavatele. Předpokládané dokončení stavby se plánuje v rozmezí let 2023–2025.¹³⁶

¹³² Stuart. [online]. [Cit. 18.3. 2017]. Dostupné z: <http://studiumartium.cz/moderni-architektura-olomouc-sefo/>

¹³³ ZATLOUKAL, Pavel. 2009, s. 24.

¹³⁴ Tamtéž, s. 26.

¹³⁵ Tamtéž, s. 24.

¹³⁶ Viz. příloha č. 2. Rozhovor s ředitelem Mgr. Michalem Soukupem, konaný 11. 4. 2017.

4. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA

Muzeum umění Olomouc založil v roce 1990 Prof. PhDr. Pavel Zatloukal, který v čele muzea stál do roku 2013. Zasloužil se o mnoho důležitých počinů, které přispěly k rozvoji kultury města Olomouce. Byl oceněn v roce 1999 Cenou města Olomouce za knihu *Příběhy z dlouhého století* a získal také nejprestižnější cenu Magnesia Litera v roce 2003 za knihu *Architektura let 1750–1918 na Moravě a ve Slezsku*. Roku 2013, po odchodu profesora Zatloukala do penze, nastoupil na post ředitele MUO Mgr. Michal Soukup. Ředitele dosazuje do funkce ministr kultury, protože MUO patří organizačně pod správu Ministerstva kultury ČR.

V čele muzea tedy stojí ředitel, v přítomné době Michal Soukup, který řídí veškerou činnost tří odborných složek—Muzea moderního umění včetně Středoevropského fora Olomouc, Arcidiecézního muzea Olomouc a Arcidiecézního muzea Kroměříž. Pod jeho vedení náleží jednotlivé odbory, které jsou rozděleny na oddělení, resp. referáty.¹³⁷ Tyto odbory jsou celkem čtyři: ekonomický a správní, odbor starého umění, odbor sbírkový a výstavní a odbor moderního a současného umění. Každý odbor má svého vedoucího pracovníka, který své oddělení vede. Každý vedoucí je jmenován ředitelem.¹³⁸

Nyní je na ředitelství zaměstnáno 9 lidí, mezi nimiž je tajemník a překladatel Mgr. Karel Pechal. Součástí ředitelství je také oddělení interního auditu, kde je zaměstnán Ing. Marek Prachař a čtyři sekretářky. Posledním oddělením na ředitelství je referát marketingu a komunikace, kde pracují tři lidé.¹³⁹

Na ekonomickém a správním odboru je ve vedoucí pozici Ing. Miroslava Týralová, která má pod sebou Ekonomicko-finanční oddělení, ve kterém pracuje celkem 6 zaměstnanců a Správní a investiční oddělení, na kterém pracuje 5 lidí.¹⁴⁰

Odbor starého umění má pobočku v Olomouci na Václavském náměstí 3, ale primárně sídlí v Kroměříži, protože se zde nachází větší část starého umění. Je zde zaměstnáno celkem 11 lidí. Součástí tohoto oddělení je i knihovna MUO, ve které pracují tři lidé.¹⁴¹

¹³⁷ Viz. příloha č. 2 Rozhovor s ředitelem Mgr. Michalem Soukupem, konaný 11. 4. 2017.

¹³⁸ Viz. příloha č. 8

¹³⁹ Viz. příloha č. 8

¹⁴⁰ Viz. příloha č. 7

¹⁴¹ Viz. příloha č. 7

Vedoucí odboru sbírkového a výstavního je Mgr. Helena Zápalková, Ph.D., na činnosti tohoto oddělení se podílí celkem devět lidí. V restaurátorském oddělení pracuje pět lidí a ve výstavním oddělení je zaměstnáno sedm lidí.¹⁴²

Vedoucí odboru moderního a současného umění je Mgr. Gina Renotiére, Ph.D., která vede oddělení Muzeum moderního umění (MMU)—Středoevropské fórum Olomouc (SEFO), kde nyní pracuje 7 lidí (kurátoři). Dále pak edukační oddělení, kde je zaměstnáno 8 lidí, a produkční oddělení, kde pracuje 6 lidí.¹⁴³

V současné době v MUO tedy pracuje více než sto lidí z řad stálých zaměstnanců. Mezi těmito pracovníky je i velký počet odborných pracovníků, tzv. kunsthistoriků, ale také ženy v pozicích kustodek.¹⁴⁴

¹⁴² Viz. příloha č. 7

¹⁴³ Viz. příloha č. 7

¹⁴⁴ MUO. [online]. [Cit. 18. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/organizacni-struktura-42/>

5. FINANCOVÁNÍ

Zřizovatelem MUO je Ministerstvo kultury, takže většina financí proudí právě odtud. Významný podíl na chodu muzea mají také Olomoucký kraj a Statutární město Olomouc, které přispívají na aktivity MUO. Další finance plynou z darů, ze zahraničí či z různých nadací, jako je např. Nadační fond obětem holocaustu, jenž sponzoruje festival Dny židovské kultury.¹⁴⁵

MUO má samozřejmě i vlastní příjem z prodaných vstupenek, i když většina příchozích využívá dnů, kdy je vstup zdarma (všechny neděle a každá první středa v měsíci od 18:00 do 20:00). Vstupné je zvýhodněné pro děti a mládež od 6 do 18 let, pro studenty, důchodce, osoby se zdravotním postižením, pro členy Klubu přátel výtvarného umění, držitele různých typů karet (ISIC, IYTC, ITIC, EUROBEDS, EURO 26, SPHERE CARD, Art&Antiques ART card a držitele Senior pasů a Rodinných pasů).

Vstup do jednoho objektu stojí 70 Kč, zvýhodněné vstupné 35 Kč a rodinné 140 Kč. Vstup do obou objektů stojí 100 Kč, snížené 50 Kč a rodinné 230 Kč.¹⁴⁶

Z výročních zpráv lze vyčíst, že díky všem výše zmíněným příspěvkům a vlastním výdělkům je MUO schopné fungovat bez ztráty.

¹⁴⁵ Výroční zprávy MUO.

¹⁴⁶ MUO. [online]. [Cit. 18. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/pro-navstevniky/#visitors04>

6. NÁVŠTĚVNOST

V této podkapitole jsme zmapovali vývoj návštěvnosti v MMU od roku 2002, kdy MMU začalo návštěvnost zaznamenávat. Počet návštěvníků je každý rok ovlivněn atraktivitou expozic. Významný podíl na návštěvnosti mají dny, kdy je vstup zdarma. Jedná se o neděle a každou první středu v měsíci od 18 do 20 hodin. Nárůst počtu zájemců o zhlédnutí sbírek MUO se zvýšil v roce 2006, kdy bylo otevřeno Arcidiecézní muzeum.

V roce 2002 vyšplhal celkový počet návštěvníků na 42 171. V roce 2003 dohromady 86 703. V roce 2004 navštívilo muzeum rekordních 139 593 lidí. Ve výroční zprávě je tento výsledek odůvodněn tím, že MMU pořádalo více besed a doprovodných akcí. V roce 2005 zavítalo na exhibice dohromady 78 545 lidí. Rekordní počet příchozích byl zaznamenán v roce 2006, kdy bylo 1. června otevřeno Arcidiecézní muzeum, MMU celkem tedy navštívilo 238 244 lidí. Následující rok, 2007 přišlo do MMU celkem 110 928 zájemců a v roce 2008 dohromady 129 433. V roce 2009 navštívilo Muzeum moderního umění 114 112 lidí, v roce 2010 celkem 65 076 a v roce 2011 dohromady 90 721, k čemuž z velké části přispěla výstava s názvem *Olomoucké baroko. Výtvarná kultura let 1620–1780*, která se konala ve všech prostorách MMU a Arcidiecézního muzea Olomouc. K této výstavě byla vydána třisvazková publikace a natočen filmový dokument. Tato expozice je hodnocena jako jedna z nejúspěšnějších v historii muzea. Doprovodná publikace získala první místo v kategorii „Muzejní publikace roku“ a druhé místo „Muzejní výstava roku“ a Cenu Olomouckého kraje za výjimečný počin v oblasti kultury. V roce 2012 navštívilo MMU celkem 75 300 lidí, téhož roku byly uspořádány dvě poutavé výstavy, jedna s názvem *Od Tiziana po Warhola / Muzeum umění Olomouc 1951–2011* a druhá *Magdalena Jetelová. (DES)ORIENTATION? / Projekty z let 1982–2013*. V roce 2013 navštívilo MMU celkem 76 920 lidí. V roce 2014 zavítalo do MMU celkem 92 891 lidí. Nejnavštěvovanější exhibicí byla *Hommage á Kája Saudek / Retrospektiva krále českého komiksu*, na kterou přišlo celkem 20 245 návštěvníků. V roce 2015 navštívilo MMU 72 839 lidí.¹⁴⁷

¹⁴⁷ Výroční zprávy a archiv MMU.

7. SBÍRKY

Činnost olomoucké galerie se od počátků odrážela od dvou základních pilířů. Prvním z nich byla snaha nasbírat co největší počet děl starého i novodobého umění. Druhý pilíř vycházel z dobových politických snah o propagandu, zvláště pak v 70.—90. letech. S politickými změnami docházelo ke snížení nároků a zájmu kladených na výtvarné umění, které bylo rozděleno do tří souborů, na oficiální, polooficiální a ilegální.¹⁴⁸

Muzeum umění Olomouc čítá na 185 000 uměleckých děl ze státních a církevních fondů, ale i exponáty ze soukromých sbírek, od antiky po současné umění, rozdělených do jedenácti podsbírek. V nich nalezneme soubory malířských děl, které obsahují asi 2 300 kusů, z toho je zhruba čtvrtina staré umění, dále pak sochařská kolekce. Součástí podsbírek je i 1100 plastik, 1140 medailí, soubor 14 500 kreseb, 13 000 volných grafik, užitá grafika dosahuje počtu 25 200. Je zde uloženo i 130 fotografií, 2200 architektonických dokumentů ad.¹⁴⁹

Sbírkový fond Arcidiecézního muzea v Olomouci obsahuje část kolekce obrazů a uměleckého řemesla, jež pocházejí z olomoucké arcibiskupské rezidence. Nejvýznamnější obrazy jsou zapůjčeny farnostmi olomoucké arcidiecéze.

O malířská a sochařská díla, kresbu, grafiku, mince a medaile, umělecké řemeslo, historickou knihovnu a hudební archiv, jež pocházejí ze sbírek olomouckého arcibiskupství na kroměřížském zámku, pečuje Arcidiecézní muzeum v Kroměříži.¹⁵⁰

7.1. Architektura

Architektonickou podsbírku začala utvářet Oblastní galerie výtvarného umění od 70. let 20. století pod vedením Pavla Zatloukala. Tato skutečnost byla podmíněna výstavní a publikační činností. Sbírka architektury je zaměřena na Moravu a Slezsko v 19. a 20. století.¹⁵¹ Poté, co Pavel Zatloukal začal s dokumentací, navázal na jeho práci Jakub Potůček a v současné době tento projekt vede Martina Mertová.

Sbírka vznikla převážně díky darům architektů, stavebníků apod. a obsahuje především plány staveb realizovaných jak na Olomoucku, tak i na dalších místech

¹⁴⁸ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 12.

¹⁴⁹ Tamtéž, s. 12.

¹⁵⁰ MUO. [online]. [Cit. 19. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/sbirky/>

¹⁵¹ ZATLOUKAL, Pavel. 2012, s. 20.

Moravy. V roce 2000 se archiv velmi rozšířil, protože s MUO začali spolupracovat noví projektanti a avantgardní architekti. V menším měřítku se na obsahu sbírky podílejí i architektonické ateliéry.¹⁵²

7.2. Autorská kniha

Kolekce autorské knihy se rozděluje na dvě části. V jedné z nich jsou zahrnuty výjimečné exponáty, kam patří 401 kusů ručně psaných a kolorovaných lidových modlitebních knížek z Čech a Moravy, které po sobě zanechal historik umění Jan Poš. Druhá část archivace obsahuje autorské knihy z 2. poloviny 20. století až po současnost. Mimo jiné sbírka pojímá i práce z mezinárodního hnutí Fluxus, jež se řadí mezi zakladatele autorské knihy. Tuto podsbíрку začal shromažďovat Pavel Zatloukal a Ladislav Daněk s dalšími členy. Nynější kurátorkou, od roku 2004, je Gina Renotiére, díky které se sbírka rozrostla o unikátní knihy z berlínského vydavatelství Reiner Verlag.¹⁵³

7.3. Fotografie

Sbírka fotografií čítá přes sedm a pů tisíc snímků a zahrnuje především práci českých umělců z 20., ale i 21. století. Díky širokému spektru a vysokému počtu exponátů je podsbířka fotografií olomouckého muzea třetí největší v České republice.

Sběr a archivace fotografií započal v roce 1966 a trval dvanáct let, po roce 1978 skončil. O deset let později, v roce 1988, začal opětovně rozšiřovat soubor fotografií Pavel Zatloukal, který nashromáždil kolekci snímků ze skupiny DOFO,¹⁵⁴ která byla založena roku 1957 a skončila svou činností v roce 1968. Na konci devadesátých let přebrala archivaci fotografií kurátorka Helena Mrázová Musilová, která připravila expozici s názvem „*Mezi tradicí a experimentem.*“ Přispěla do kolekce unikátními konceptuálními snímky z konce šedesátých až osmdesátých let dvacátého století. Sbířka obsahuje českou a slovenskou fotografii z osmdesátých a devadesátých let dvacátého století, ale i meziválečné snímky, kterými přispěla nová

¹⁵² MUO. [online]. [Cit. 19. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/sbirky/architektura--38/>

¹⁵³ MUO. [online]. [Cit. 19. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbi-rek/autorska-kniha--83/>

¹⁵⁴ DOFO—zkratka pro skupinu poválečných fotografů.

(od roku 2007) kurátorka Štěpánka Bieleszová, jež díky spolupráci s teoretičkou Annou Fárovou obohatila archiv o díla Františka Drtikola, Jaromíra Funka a dalších.¹⁵⁵

7.4. Grafická sbírka Arcibiskupství olomouckého

Arcibiskupství olomoucké vlastní rozsáhlou a velice kvalitní sbírku obrazů, kreseb a grafik, které byly původně uloženy v kroměřížské knihovně. Tento soubor čítá na 20 000 exponátů. Sbíрку začal utvářet Karel z Lichtensteinu-Castelkorno. Po něm pokračoval biskup Jakub Arnošt z Lichtensteinu-Castelkorno a arcibiskup Rudolf Jan Habsburský, který ji rozšířil o šest tisíc knih, kresby a grafiku. Motivy většiny z nich jsou náboženské, mytologické a alegorické, ale najdou se zde i krajiny, architektonické návrhy, topografie, portréty slavných z devatenáctého století a vojenské náměty.

Grafická sbírka a kolekce knih dříve sloužily k reprezentativním účelům a ke studiu. Nyní se o tento rozsáhlý soubor stará kurátorka Martina Miláčková.¹⁵⁶

7.5. Hudební sbírka Arcibiskupství olomouckého

Tato sbírka začala vznikat v 17. století díky mecenášské podpoře biskupa Karla II. z Lichtensteinu-Castelkorno. Dvorním skladatelem na dvoře tohoto biskupa byl Pavel Josef Vejvanovský, který komponoval, ale také opisoval skladby svých současníků, kteří tvořili ve vídeňsko-salcburském okruhu. Největší část sbírky pochází z pozůstalosti arcibiskupa Colloreda. Součástí kolekce je i výjimečná část kompozic z pozůstalosti arcivévody Rudolfa Jana (žák Ludwiga van Beethovena). Soubor obsahuje hudebniny až do 19. Století, ve třicátých letech 20. století se rozrostla o skladby z kroměřížských kostelů.

Celá sbírka se nachází v Kroměříži a zahrnuje hudební díla 17.—19. století, které katalogizoval zámecký archivář Antonín Breitenbacher.¹⁵⁷

¹⁵⁵ MUO. [online]. [Cit. 19. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-pod-sbirek/fotografie--84/>

¹⁵⁶ MUO. [online]. [Cit. 19. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbi-rek/graficka-sbirka-arcibiskupstvi-olomouckeho--93/>

¹⁵⁷ MUO. [online]. [Cit. 19. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbi-rek/hudebni-sbirka-arcibiskupstvi-olomouckeho--94/>

7.6. Kniha 20. století

Podsbírka s názvem *Kniha 20. století* byla vytvořena v roce 1994. Je složena z kolekcí knih, časopisů a sborníků, které vytvořili umělci 20. století. Soubor obsahuje celkem 1117 spisů, mezi nimiž jsou knižní obálky, které vznikly mezi světovými válkami, expresionistická tvorba Josefa Čapka, surrealistické, poetické a expresionistické práce. Samozřejmě nechybí ani zahraniční exponáty především z ruské avantgardy. Tuto podsbírku si mohli zájemci prohlédnout na výstavě s názvem *Listování*, která se uskutečnila v roce 2009 pod vedením kurátorky Hany Bartošové. Katalog, který byl k výstavě vydán, získal ocenění v soutěži Nejkrásnější české knihy roku 2009.¹⁵⁸

7.7. Kresba

Nejstarší podsbírka olomouckého Muzea umění je soubor kreseb, který je po grafické sbírce druhý nejrozsáhlejší. Vznikla v roce 1952 jako sbírka prací na papíře. Tato kolekce vznikla spojením sbírek bývalého městského muzea, Fondu národní obnovy, Klubu přátel umění a deponáty. Původně byla součástí této podsbírky i grafika, která se však na počátku osmdesátých let oddělila.

Se sbíráním kreseb začal na počátku dvacátého století Romuald Promberger.¹⁵⁹ Mezi práce, které získalo MUO díky Prombergerovi, patří např. Lolkovy a Kašparovy kresby, které jsou v tomto souboru jedny z nejstarších. Součástí sbírky jsou i kresby velikánů českého malířství, např. Františka Bílka, Jana Konůpka, Josefa Váchala, Alfonse Muchy, ale i moderní kresby od Josefa Čapka, Emilla Filly, Jana Zrzavého a dalších. Součástí jsou i sochařské kresby Otty Gutfreunda, Vincence Makovského, Jana Štursy apod. Díla Františka Hudečka, Josefa Istlera, Zdeňka Sklenáře a Václava Zykunda patří do skupin RA a 42 jsou zde taktéž zastoupeny. Významná jsou také díla, která se pojí s realizací výstav, např. „*Práce na papíře s papírem v českém umění 1939-1989*“ a dary, které MUO získalo od Václava Šolce, Karla Svolinského

¹⁵⁸ MUO. [online]. [Cit. 20. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbirky/kniha-20-stoleti--85/>

¹⁵⁹ Romuald Promberger se narodil v roce 1856 a zemřel 1932. Byl olomouckým nakladatelem a knihkupcem.

a dalších. Kurátorem moderní podsbírky je Ivo Binder, starší expozici má na starost Martina Miláčková.¹⁶⁰

7.8. Kresby starých mistrů ze sbírek Arcibiskupství olomouckého

Nejmenší kolekce ze všech sbírek kroměřížského zámku obsahuje 67 listů s kresbami. I přes to, že je v této sbírce nejmenší počet exponátů, jedná se o jednu z nejcennějších.

Nejstarší díla v kolekci pochází z dědictví po biskupu Karlu z Lichtensteinu-Castelkorno, který nakoupil první umělecká díla od obchodníků s uměním z Kolína nad Rýnem Franze a Bernarda von Imstenraed. Většina maleb je prací italských malířů z 16. a poloviny 17. století z tehdejších hlavních uměleckých center, například z Florencie, Bologni, Sieny, Milána, Janova, Říma a Benátek. Nedílnou součástí jsou také dobové kopie, dále pak severská a zaalpská kresba.¹⁶¹

7.9. Kroměřížská obrazárna

Kolekce obrazů, která je uložena na kroměřížském zámku je spjata se sběratelstvím olomouckých biskupů a arcibiskupů, zvláště s biskupem Karlem z Lichtensteinu-Castelkorno. Nejhodnotnější je soubor obrazů, které zakoupil za 30.000 zlatých Karel II. v roce 1673 od bratří Franze a Bernharda Imstenraedů. Obrazy byly uschovány v olomoucké rezidenci a na konci 18. století byly převezeny do Kroměříže. Nyní je v kroměřížské kolekci soubor 580 obrazů.¹⁶²

7.10. Mince, plakety a medaile

V polovině 19. století vytvořil původní kolekci mincí a medailí olomoucký arcibiskup Bedřich z Fürstenbergu tím, že je zakoupil a určil podmínky archivace. Podsbírka mincí a medailí je uložena v prostoru kroměřížského zámku a čítá celkem 10 385 kusů. Větší část jsou zlaté a stříbrné mince a medaile z období od raného středověku do počátku 20. století. Součástí je také 660 poutních kovových

¹⁶⁰ MUO. [online]. [Cit. 20. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-pod-sbirek/kresba--86/>

¹⁶¹ MUO. [online]. [Cit. 20. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-pod-sbirek/kresby-starych-mistru-ze-sbirek-arcibiskupstvi-olomouckeho--95/>

¹⁶² MUO. [online]. [Cit. 20. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-pod-sbirek/kromerizska-obrazarna--96/>

upomínkových předmětů. Nejvýznamnější exponáty (4500) pochází z evropských arcibiskupství a biskupství. Sběrka českých mincí je taktéž velmi hodnotná, protože mapuje mincovnictví moravských duchovních knížat.¹⁶³

Moderní část kolekce tvoří 1200 unikátních medailí z druhé poloviny 19. století a prvních desetiletí 20. století a také plakety a medaile od autorů, kteří se řadí do české moderny 1900–1930 (Stanislav Sucharda, Otakar Spaniel, Josef Wagner), dále pak práce z období socialistického realismu (Jiří Hrcuba, Lumír Šindelář, Adolf Havelka ad.). Kurátor a správce těchto oddělení je Miroslav Myšák.¹⁶⁴

7.11. Obrazy

Kolekci obrazů začal sbírat Karel II. z Lichtensteinu-Castelkorno v době svého episkopátu, což je období od roku 1664 do 1695. První díla, která získal Karel II. do svého vlastnictví, patřila popravenému anglickému králi Karlu I. a mecenáši umění Thomasu Howardovi z Arundelu, jiná díla Karel II. zakoupil. Mezi nejslavnější díla, která obsahuje dnešní sbírka, je *Apollo a Marsyas* od Tiziana. Dalšími významnými mecenáši, kteří obohatili olomouckou kolekci Muzea umění o malířská díla, byl arcibiskup Bedřich z Fürstenbergu, Theodor Kohn a Leopold Prečan.

Podsběrka obrazů je rozdělena na tři části. První část zahrnuje staré umění, kam spadá přes třicet obrazů italského malířství 14.—18. století, nizozemského malířství 16.—18. a skoro devadesát obrazů středoevropského malířství z 16.—18. století. Druhá sbírka obsahuje díla z 19. století čítající na dvě stě exponátů. Třetí kolekce pojímá nizozemská díla z období 20. a 21. století. Zde se nachází více než dva a půl tisíce exponátů. Od roku 1990 po rok 2013 byla obohacena ještě o dalších 600 děl. Nejvyšší počet exponátů vytvořený do roku 1990 je v této kolekci zaměřen na krajinomalbu, klasickou modernu a avantgardu. Po roce 1990 byla sbírka rozšířena o soubor prací ze Skupiny 42. Muzeum umění Olomouc neustále rozšiřuje sbírky o nové obrazy. Významný vliv na koupi děl mělo založení Středoevropského fora Olomouc v roce 2006.

¹⁶³ MUO. [online]. [Cit. 20. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-pods-birek/medaile-a-plakety--87/>

¹⁶⁴ MUO. [online]. [Cit. 20. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-pods-birek/medaile-a-plakety--87/>

Momentálně jsou nejvýznamnější díla přístupná veřejnosti ve stálé expozici s názvem *Století relativity. Výtvarné umění 1900–2000 ze sbírek Muzea umění Olomouc*. Kurátorkou pro nizozemské a italské malířství je Gabriela Elbelová, Martina Potůčková se stará o kolekci středoevropského malířství a sbírky 19. století.¹⁶⁵

7.12. Plastiky

Podsírka plastik obsahuje 1300 exponátů a je rozdělena na dvě části. Kolekce vznikla v roce 1952 spojením sbírek Městského muzea v Olomouci, Klubu přátel umění, Fondu národní obnovy a deponátů. Rozšiřování sbírky probíhá i nadále díky darům a nákupům. Od roku 1985 je kurátorem plastiky Michal Soukup.

První, starší část, je složena z několika děl, která na sebe komplexně nenavazují, avšak i přesto zahrnuje unikátní díla, např. dřevořezby gotiky a baroka. Druhá expozice je obsáhlejší a je převážně zaměřena na české sochařství 20. a 21. století. Expozice pojímá nejvíce exponátů klasické moderny z let 1900–1930, kam spadá tvorba Josefa Václava Myslbeka, Jana Štursy, Josefa Mařatky, Otty Gutfreunda, Václava Makovského a dalších. Ve sbírce jsou díla ze Skupiny 42 od Ladislava Zívra a plastiky od Jiřího Hilmara, Evy Kmentové, Jana Koblasy, Karla Malicha apod. Samozřejmě v kolekci nechybí autoři, kteří byli jakkoliv spojeni s Moravou, například Rudolf Chorý, Ivan Theimer a další. Od roku 2000 MUO začalo sbírat sochy středoevropských autorů. Kolekce byla rozšířena o práce Magdaleny Abakanowicz, Vladimíra Kordoše, Juraje Bartusze a díla od českých autorů žijících v emigraci, Terryho Haase, Jana Koblasy, Zbyňka Sekala, Magdaleny Jetelové a dalších.¹⁶⁶

7.13. Užitá grafika

Podsírka užití grafiky čítá na 25 200 exemplářů z řad exlibris, novoročenek a jiné užití grafiky. Expozice začala vznikat mezi léty 1870–1989, největší počet grafik přibyl v druhé polovině 20. století. Nejobsáhlejší část zahrnuje tvorbu česko-slovenských výtvarníků, zhruba 20 000 listů od pětiset autorů, mezi nimiž

¹⁶⁵ MUO. [online]. [Cit. 21. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-pod-sbirek/obrazy--88/>

¹⁶⁶ MUO. [online]. [Cit. 21. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbi-rek/plastika--89/>

je Mikoláš Aleš, Josef Mánes, František Koblíha, Vojtěch Preissig a práce od olomouckých grafiků z let 1967–1986. Užitá grafika zahrnuje nejen díla československých tvůrců, ale i střeoevropské autory, zvláště pak německo-rakouské, díla z Ameriky, Japonska a Austrálie. Sbíрка obsahuje i 63 filmových plakátů z šedesátých až osmdesátých let 20. století, které obohatily kolekci v roce 2005. Kurátorka sbírky je Barbora Kundračíková.¹⁶⁷

7.14. Volná grafika

Nejrozsáhlejší kolekci ze všech podsbírek je jednoznačně soubor volné grafiky. Tato sbírka čítá více než 1300 grafických listů. Soubor začal vznikat od roku 1952. Do počátku osmdesátých let tvořila sbírka volné grafiky spolu s užitou grafikou jednu kolekci. Podsíbírka volné grafiky je díky svému objemu rozdělena na dvě části, na kolekci staré grafiky a moderní grafiky (více než 10 000 listů).

Soubor staré grafiky obsahuje práce z 15.—19. století z celé Evropy. Součástí jsou také manýristické grafiky nizozemských, německých a holandských autorů z poloviny 16. a počátku 17. století, dale je zde zastoupena také barokní tvorba 17.—18. století, v níž vyniká tvorba pražského rodáka Václava Hollara. Sbíрку obohacují také italské grafiky starých mistrů z období renesance až po baroko (Agostino Carracci, Salvatore Rosa, Pietro Testa, Giovanni Battista Piranesi ad.)

19. století je v kolekci zaměřeno na grafiku česko-rakouské oblasti (Antonín Machek, Antonín a Josef Mánesové, Bedřich Havránek). Moderní část sbírky obohacují japonské dřevořezby z konce 18.—20. století (Utagawa Hirošige, Utagava Kunijoši, Utagava Kunisada, Utagava Kuničika). Součástí jsou samozřejmě také tisky zakladatelských osobností české moderní grafiky (Maxe Švabinského, Jana Konůpký, Františka Koblíhy ad.). Před rokem 1989 byly nakoupeny práce dalších českých autorů (Josefa Váchala, Josefa Čapka, Skupiny 42, RA, Karla Malicha atd.). V kolekci jsou obsaženi i slovenští autoři (Jozef Jankovič, Albín Brunovský) a němci (Rudolf Mather, Rudolf Michalik).

V současné době se grafické fondy neustále rozšiřují o nové přírůstky, protože je tato podsíbírka zařazena do projektu SEFO.¹⁶⁸

¹⁶⁷ MUO. [online]. [Cit. 21. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-pod-sbirek/uzita-grafika--90/>

¹⁶⁸ MUO. [online]. [Cit. 21. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbi-rek/volna-grafika--92/>

7.15. Užité umění

Nejmladší podsbírkou olomouckého Muzea umění je kolekce užitého umění. Sbíрка je primárně zaměřena na sedací nábytek, ale i textilie, keramiku, svítidla, skleněnou vitráž a další. Všechny prvky mapují proměny a progres designu v 19., 20. a 21. století v České republice, ale i v zahraničí. Předměty užitého umění je značně využíváno k výstavám v MUO. Založila ji nynější kurátorka Anežka Šimková v roce 1997.

Mezi nejvýznamnější část expozice patří dřevěný nábytek firmy Thonet a Khon a nábytek od architektů Josefa Hoffmanna, Adolfa Loose, Otto Prutschera, Jana Kotěry atd. Mezi další významné předměty patří trubkový nábytek z dvacátých a třicátých let 20. století od Marcela Breurera atp. Ze zahraničních exponátů je zde obsažen americký, německý, italský a francouzský design šedesátých a sedmdesátých let. Z české postmoderny jsou zde zahrnuty práce skupiny Atika—Jiřího Pelcla, Jaroslava Šusty a dalších.¹⁶⁹

7.16. Sbíрка užitého umění Arcibiskupství olomouckého

Soubor moderního užitého umění spravuje MMU. Sbířky starého užitého umění patří ke kolekcím Arcidiecézního muzea v Olomouci a Kroměříži. Součástí jsou lovecké trofeje, mezi nimiž se nachází 218 trofejí z 19. století, ale i unikátní trofeje cara Alexandra III. a císaře Františka Josefa I., dále také zbraně, gotické meče, arabská puška z 16. století atd. Soubor užitého umění obsahuje i nábytek, například šperkovnice, stoly, židle, postele a skříně z 18.—19. století. Unikátní je ložnice v neorenesančním stylu, kterou zakoupil arcibiskup Theodor Kohn v Římě. Originálním prvkem sbířky je také knihovna s rokokovým a klasicistním nábytkem a čtyřmi glóby ze 17. století. Součástí jsou i reprezentační prostory v kroměřížském zámku, které jsou doplněné vzácnými lustry, zrcadly, kamny, sbírkou skla, porcelánu atd.¹⁷⁰

¹⁶⁹ MUO. [online]. [Cit. 21. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbi-rek/uzite-umeni--91/>

¹⁷⁰ MUO. [online]. [Cit. 21. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbi-rek/sbirka-uziteho-umeni-arcibiskupstvi-olomouckeho--98/>

7.17. Zámecká knihovna

Součástí MUO je i kroměřížská arcibiskupská knihovna. Svými bohatými sbírkami knih patří k největším a nejvýznamnějším v České republice. Zámecká knihovna má celkem čtyři části, přičemž nejstarší tzv. Stará knihovna byla založena biskupem Karlem z Lichtensteinu-Castelkorno mezi lety 1664–1695. Tato Stará část měla být využívána pro duchovní účely a pro olomoucké mecenáše (biskupy a arcibiskupy). Obsahuje i zakázané knihy tzv. *Libri prohibiti*. Roku 1869 zřídil arcibiskup Bedřich z Fürstenbergu v bývalé manské registratuře tzv. Novou knihovnu. Dvě další knihovny se jmenují Lesní a Trezorová a byly otevřeny ve 20. století. V Lesní knihovně jsou uloženy nesvázané, konfiskované knihy ad. Trezorová knihovna je nejmladší. Zřídil ji 9. července 1948 olomoucký arcibiskup Karel Matocha. Tato nejmladší část knihovny obsahuje různorodé tisky. Celkem se zde nachází 61 000 kusů, mezi nimiž se nachází i 436 rukopisů a 172 prvotisků.¹⁷¹

¹⁷¹ MUO. [online]. [Cit. 21. 3. 2017]. Dostupné z: [http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbi-
rek/zamecka-knihovna--99/](http://www.olmuart.cz/test/charakteristika-podsbi-
rek/zamecka-knihovna--99/)

8. VYBRANÉ EXPOZICE MUZEA MODERNÍHO UMĚNÍ V OLMOUCI

V této kapitole přiblížím několik vybraných expozic, které byly realizovány v MUO, přičemž poukážu na některé okolnosti provázející jejich zrod, protože je nutné představit, jak vypadá proces vzniku výstavy a jaké nutné kroky musí být v rámci přípravy dodrženy.

Hlavní náplní muzea (či galerie) není pouze vystavování, ale i příprava doprovodných programů (přednášek, besed, exkurzí) a vydávání publikací.¹⁷² O tuto činnost se v první řadě starají kurátoři společně s dalšími zainteresovanými osobami (odborníky, kolegy, firmami). Práce kurátora však nespočívá pouze v přípravě exhibicí, nýbrž se podílí i na akviziční politice, spravuje fond, který je mu přidělen a vykonává i další zmíněné funkce.

První fází přípravy na budoucí výstavu je tzv. zmapování terénu, kam spadá určení vhodného prostoru, studium sbírek a literatury, kterou v další fázi použije např. k vydání katalogu či doprovodné publikace. Již v této přípravné fázi je nutné komunikovat s dalšími institucemi, restaurátory a vlastníky uměleckých děl, aby kurátor věděl, které exponáty použije na expozici. Současně sepisuje a fotografuje připravované předměty a zařizuje případné restaurátorské práce. V této fázi je také nutné připravit harmonogram a rozpočet, který nesmí překročit stanovený limit. Nezbytnou a velice důležitou součástí příprav na výstavu jsou smlouvy o výpůjčce, ve kterých jsou přesně určené podmínky, např. termín, místo, název výstavy, transport, pojištění, instalační, klimatické a světelné podmínky atd. Součástí je tzv. condition report, což je zpráva o stavu díla. Kurátor musí výpůjčky řešit s dost velkým předstihem (6–12 měsíců) a někdy i 1–3 roky předem, protože některé exponáty jsou více žádané. V případě nevyhovění výpůjčky se může stát, že se celá koncepce rozpadne. Pokud se výstava připravuje z vlastních sbírek, pak se vystavený předmět nemusí pojišťovat. Jinak je tomu v případě, že se jedná o zápůjčku. Za podmínky, že je exponát vypůjčen, pak se musí nezbytně vyhotovit pojistná smlouva. Většinou se pojistka vztahuje na transport, který zajišťuje buď převozní firma nebo instituce, pokud si jej převáží vlastním vozidlem. Jedním z typů pojištění je tzv. pojištění z hřebíku na hřebík, což je nejnákladnější pojistka, protože zahrnuje

¹⁷² ŽALMAN, Jiří. 2002, s. 25.

celé období výpůjčky. Jednou z hlavních prací a cílů kurátora připravované výstavy je příprava tiskovin, které jsou po skončení exhibice uloženy jako dokumentační pramen. Do tiskovin patří katalog, který obsahuje fotografie, text kurátora, grafy, mapy, plány, ale i resumé atd. Příprava katalogu trvá zpravidla 6–12 měsíců. Pokud je vydávána obsáhlejší publikace, může příprava trvat i 3–5 let. Důležitou součástí přípravy katalogu je práce grafika, který kurátorovi pomáhá vybrat grafický styl, který je použit i na propagační materiály (leták, transparent, pozvánka atd.).¹⁷³

Co se týče reálné přípravy výstav, dělíme je do dvou skupin. Buď se jedná o výstavu, která se skládá z vlastních sbírek s jedním kurátorem či o exhibici kombinovanou, v níž jsou exponáty jak z vlastních, tak z cizích sbírek, a nebo výstavu převzatou, což znamená, že si jiná instituce tuto výstavu připravila pro své prostory.

Prvním počinem, který musí kurátor vykonat, je včasné dodání exponátů, ať se jedná o kterýkoli typ (vlastní, převzatou expozici). Pokud není umělecký předmět v dobrém stavu k převezení a následnému vystavení, musí kurátor zajistit včasnou restauraci (po konzultaci s majitelem v případě převzaté zápůjčky). Další úkon je brzké zajištění dopravy u přepravce, který disponuje vozidly určenými k přepravě uměleckých děl.¹⁷⁴ Po převozu musí kurátor zkontrolovat stav exponátů podle condition reportu a v nejlepším případě provést fotodokumentaci. Mezi další práce, které musí kurátor v přípravné fázi provést, je architektonické řešení. Pokud se jedná o menší výstavu, zvládne tento úkon sám společně s jedním nebo dvěma pomocnými pracovníky. Jestliže se jedná o větší a náročnější exhibici, musí připravit libreto a přizvat výstavního architekta, objednat mobiliář a poté výstavu nainstalovat. Důležitou součástí výstavy jsou také popisky, textové panely, transparenty a v neposlední řadě osvětlení.

Po přípravné fázi přichází druhá část, která obsahuje přípravu vlastní prezentace včetně zahájení a tiskové konference. Neméně důležitým krokem je i příprava distribuce reklamy, kam spadá reklama v médiích, na internetu, plakáty a hlavně rozeslání pozvánek na tiskovou konferenci a výstavu. Tiskovou konferenci vede zpravidla kurátor nebo tiskový mluvčí. Setkání s médii je rozděleno na tři fáze. V první z nich je novinářům představen projekt, ve druhé si novináři společně s pozvanými hosty výstavu prohlédnou a v poslední, třetí fázi, poskytuje kurátor

¹⁷³ SOUKUP, Michal. *Umění: prostor pro život a hru. Kurátor výstav*. 2008, s. 13-15.

¹⁷⁴ Viz. příloha č. 3., osobní rozhovor s profesorem Zatloukalem, konaný 13. 3. 2017.

rozhovory. Tisková konference je velice důležitá, protože mnohdy na ní závisí velká část úspěchu výstavy. Den následující, po tiskové konferenci se koná vernisáž, na níž je exhibice představena odborníkům a hostům. Další část odpovědnosti připadá edukačnímu pracovníkovi, který pracuje na tom, aby se věnoval návštěvníkům a přiblížil jim danou expozici. V průběhu konání exhibice kurátor pracuje na propagaci, kontrole a její budoucí likvidaci.

Po skončení výstavy má kurátor za úkol deinstalaci, což zahrnuje zabalení exponátů a zajištění bezpečného odvozu, či uložení předmětů do depozitáře. Důležitá je kontrola vystavovaných exponátů. Výstava pro kurátora končí v momentě, kdy předá poslední vypůjčený předmět.¹⁷⁵

MUO v zásadě připravuje stálé expozice z vlastních sbírek, jelikož patří k nejbohatším institucím co do počtu kolekcí v rámci ČR. Jinak je tomu u krátkodobých výstav, u těch se většinou jedná o tzv. kombinovanou výstavu, což znamená, že se na výstavu používají exponáty z vlastních zdrojů, ale některé předměty jsou i zapůjčené. O tento proces vybírání, zařizování výpůjček, dopravu, pojištění atd. se stará kurátor.¹⁷⁶

Jak jsem zmínila v předchozích kapitolách, MMU představuje návštěvníkům výtvarné umění v podobě krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých (stálých) expozic. Na následujících stránkách popíšu stálé expozice moderního umění konané v MMU od roku 1995 po současnost.

8.1. 100 let výtvarné kultury Olomouce 1889—1989

Druhá stálá expozice a první stálá výstava moderního umění se jmenovala *100 let výtvarné kultury Olomouce 1889—1989*. Tato expozice měla za cíl přiblížit návštěvníkům olomoucká kulturní specifika. Vernisáž exhibice proběhla 6. dubna 1995, výstava skončila 3. srpna 2003.

Návštěvníci si mohli prohlédnout celkem 70 exponátů v Mansardě střechy muzea, ke které náleží vyhlídková věž s panoramatickým výhledem na město. Architektonické řešení navrhl společně s kurátorem Pavlem Zatloukalem, Michal Sborwitz.

¹⁷⁵ SOUKUP, Michal. 2008, s. 18.

¹⁷⁶ Informace jsou založeny na základě rozhovoru s Mgr. Michalem Soukupem, ředitelem MUO.

Ideou celého projektu byla snaha o unikátní výstavu různorodých umělců, olomouckých rodáků nebo autorů s městem spojených. Obdobná výstava proběhla již v minulosti, od poloviny šedesátých let se představila na zámku v Tovačově a o dvacet let později v olomouckém Vlastivědném muzeu. Expozice v MMU však přišla s novým konceptem, vystavila totiž vedle sebe práce německých, českých a židovských autorů. Důvodem, že spolu tito výtvarníci v minulosti nikdy nevystavovali, byla jejich ideologická diverzita.¹⁷⁷ Jelikož byla tato expozice zaměřena i na moderní umění, jehož znakem je různorodost, tak i na této výstavě byla znát stylová, druhová i žánrová pluralita. Mezi vystavovanými předměty byly obrazy, sochy, kresby, grafiky, ale i fotografie, plakáty, architektura (modely), nábytek a vitráže. Vzhledem k omezené instalační ploše nebylo umožněno rozšířit expozici o více autorů a jejich díla. V následné době však MMU připravilo krátkodobé výstavy, které vyplnily nedostatky stálé expozice, zapříčiněné tímto omezeným prostorem.

Na této stálé expozici pracoval Pavel Zatloukal několik let, protože rozmezí sta let je velice obširné. Kurátor vybíral z dvou set autorů, z nichž nakonec začlenil do exhibice 60 výtvarníků.¹⁷⁸ Umělecká díla byla představena na expozici v rámci pěti časových mezníků. Návštěvníci mohli prohlédnout práce exulantů Ivana Theimera a Radoslava Kutry, ale i současné olomoucké umělce jako je Jiří Lindovský, Ondřej Michálek, Miloslav Stibor, Ivo Přečka, Jan Hajn a další. Z oblasti olomoucké architektury byly vystaveny modely stavby Adolfa Loose, Lubomíra Šlapety, z nábytku kubistické předměty z vily Primavesi, které jsou společně s Prahou ojedinělé v celé střední Evropě. Z fotografií zde byli zastoupeni Otakar Lenhart, Miloslav Stibor, skupina DOFO. Nejvýraznější a hlavní chloubou celé výstavy bylo surrealistické dílo Oscara Domingueze, *Boj španělského lidu za svobodu z roku 1947*.

Zjistila jsem, že náklady na výstavu dosáhly 169 981 Kč, v čemž byly započítány finance na katalog (23 284 Kč), pozvánky (4 638 Kč), instalační materiál (7 200 Kč), taxi (14 527 Kč) a další výdaje (119 640 Kč). Větší část výdajů pokryly

¹⁷⁷ SLÁMOVÁ, Marie. V Muzeu umění končí výstava umělců, kteří se nikdy nesešli. *Olomoucký den*. 2003, č. 164, s.19.

¹⁷⁸ KOLÁŘ, Bohumír. Sto let výtvarné kultury v Olomouci 1889—1989. *Hanácké noviny*. 1995, roč. 6. č. 44, s. 5.

finanční příspěvky, např. Nadace MUO (5 370 Kč), město Olomouc (5 000 Kč), Ministerstvo kultury České Republiky (100 000 Kč).¹⁷⁹

Jako součást výstavy vyšel katalog, který však nebyl příliš obsáhlý, což bylo zapříčiněno nedostatkem financí. Text byl velice stručný, autor v něm pouze ve zkratce popsal jednotlivá období: 1918—Rakousko, 1938—první republika, 1958—období totalit, 1968—kritika kultu osobnosti, 1989—posrpnová normalizace. Tato fakta byla zmíněna i v novinách ve formě kritiky.¹⁸⁰

Ohlasy na výstavu byly výborné, o čemž svědčí i fakt, že výstavu navštívilo více než půl milionu zájemců.¹⁸¹

8.2. Dům milovníka umění. Umění a řemeslo přelomu 19. a 20. století

Po expozici 100 let výtvarné kultury Olomouce 1889—1989 následovala další stálá expozice s názvem *Dům milovníka umění. Umění a řemeslo přelomu 19. a 20. století*, kterou připravilo MMU stejně jako předchozí výstavu v prostoru Mansardy. Tato exhibice byla otevřena od 6. listopadu 2003 a trvala do 24. června roku 2012.

Hlavním cílem této dlouhodobé výstavy bylo představit návštěvníkům různé projevy a transformace umění a uměleckých řemesel z let 1870—1919 ve třech oddílech. První sekce představovala spojení vídeňské secese s Moravou na olomoucké vile Primavesiových, druhá část byla věnována lidové kultuře Moravy a třetí úsek byl zaměřen na kubismus v malířství, sochařství a nábytku. Na více než 300 exponátech si mohli zájemci prohlédnout různé styly, v první řadě secesi, ale i modernu, expresionismus a kubismus. K vidění byly práce velice významných českých autorů, jako je např. Jan Zrzavý, Bohumil Kubišta, Emil Filla, Antonín Hudeček apod. Z řady grafiků to byli Egon Schiele, Alfons Mucha, Vojtěch Preissig, František Kupka a další. Součástí expozice byly také sochy od Jana Štursy a Otty Guttfreunda. Jak jsem zmínila výše, mezi vystavenými předměty byly i předměty uměleckého řemesla, např. od Josefa Hoffmana, Gustava Klimta, Louise

¹⁷⁹ Archiv MUO.

¹⁸⁰ KOLÁŘ, Bohumír. Sto let výtvarné kultury v Olomouci 1889—1989. *Hanácké noviny*. 1995, roč. 6. č. 44, s. 4.

¹⁸¹ SLÁMOVÁ, Marie. Osm let stará expozice v muzeu zítra končí. *Olomoucký den*. 2003, č. 168, s. 15.

C. Tiffanyho, nábytek a architektura od Adolfa Loose, Gustava Siegla, Jana Kotěry, Pavla Janáka apod.

Od prosince roku 2012 si mohli zájemci prohlédnout jedinečný soubor, který zapůjčila Claudie Primavesi¹⁸² z Vídně, od malíře, architekta a návrháře Dagoberta Pecha, práce ze stříbra, skla a textilie, ale i kresby. Propůjčila i další předměty od autorů Josefa Hoffmanna, Julia Zimpela, Maxe Snischeka, Felice Rixe a dalších.

Tato expozice byla jak časově, tak i finančně o dost náročnější než předešlá výstava. Zmíněná skutečnost je výrazně ovlivněna faktem, že oproti předchozí expozici, která byla sestavena z exponátů z vlastních sbírek, na tuto výstavu bylo mnoho předmětů propůjčeno od soukromých majitelů a z jiných institucí. Výstavu připravovali společně dva kurátoři, PhDr. Anežka Šimková a Mgr. David Voda.

Expozice olomouckého muzea byla přesunuta od 1. února do 25. dubna roku 2010, v užší verzi (300 exponátů od 120 autorů) do polského Mezinárodního centra kultury v Krakově. Zde byla vydána i doprovodná tří set stránková publikace.

Na jaře roku 2009 vznikl ve spolupráci režiséra Theodora Mojžíše a tehdejšího ředitele Pavla Zatloukala dokument, který zmapoval domy z přelomu 19. a 20. století, jenž představuje propojení architektury s uměním. Tento dokument se nazývá *Dům milovníka umění*. Byl natočen jako doprovodný film ke stejnojmenné olomoucké a krakovské expozici. Mimo jiné byl promítán i v Mezinárodním centru kultury v Krakově. Devadesátiminutový film a expozice nesou stejné jméno jako architektonická soutěž, která probíhala v roce 1901 v německém Darmstadtu. Tuto soutěž vyhlásil německý nakladatel Alexander Koch.¹⁸³

Expozice představovala další ze zdařilých počínů MMU, který sklídl výborné ohlasy. Důkazem o kvalitě této expozice byla i její repríza v polském Krakově.

¹⁸² Vnučka Mady a Otto Primavesi, kteří na počátku 20. století postavili vilu Primavesi.

¹⁸³ STRNADOVÁ, Lenka. Pátrali po domech milovníků umění. *DNES*. 2009, roč. 20, č. 31, s. 3.

8.3. Století relativity

Poslední a stále probíhající dlouhodobou expozicí moderního umění je výstava s názvem *Století relativity*. Exhibice byla zahájena 14. listopadu 2013 a nachází se v prostorách Obrazárny a Mansardy MMU.

Návštěvníci mohou i v současné době shlédnout zhruba 140 exponátů ze sbírek MMU, které se však od roku 2013 lehce obměnily a to z toho důvodu, aby bylo umožněno vystavit co nejvíce děl. Století relativity shrnuje zásadní práce autorů 20. století, v němž je přítomno široké spektrum uměleckých tendencí. Expozice obsahuje díla od impresionismu až po postmodernu a je rozdělena do dvou částí 1890—1946 a 1947—2000. Důraz je kladen na hlavní díla, která ovlivnila proudy a tendence v českém moderním umění daného období. První z nich, která se nachází v Mansardě, připravila kurátorka Štěpánka Bielešová. Zahrnuje díla impresionistická (Antonín Slavíček, Václav Radimský), symbolistická (Jan Preisler), expresionistická (Emil Filla, Otakar Nejedlý), kubistická (Emil Filla, Otto Gutfreund, Bohumil Kubišta, Antonín Procházka), kuboexpresionistická (Otto Gutfreund, Heinrich Maria Davringhausen), civilistická (Josef Čapek), exotistická (Antonín Hoffmeister, Jaroslav Hněvkovský), ale i surrealismus 20. a 30. let (Václav Makovský, Toyen). Součástí jsou i práce umělců Skupiny 42 (František Hudeček, Karel Lhoták) a díla s válečnými tématy (Václav Hejna, Robert Michalik, Josef Liesler). Vystavena je i moderní krajinomalba (Václav Špála, Otakar Kubín, Jan Šíma). Druhou část výstavy, nacházející se v Obrazárně, zpracoval kurátor Ladislav Daněk. V této části expozice jsou naopak díla od 50. let po současnost. Jsou zde tedy vystaveny styly jako předválečná avantgarda (Josef Istler), poválečná abstrakce (Jan Kotík, Ludmila Padrtová, Robert Piesen), lettrismus (Slavoj Kovařík, Eduard Ovčáček), nekonstruktivismus (Karel Malich, Hugo Demartini, Zdeněk Sýkora), kinetismus (Radoslav Kratina), ale i nová figurace (Václav Janoušek, Eva Kmentová), česká groteska (Karel Nepraš), postmoderna (František Skála, Max Gabriel, Tomáš Císařovský Jiří Surůvka). Nejhodnotnějším obrazem výstavy je *Květena spánku* od malířky Toyen—Marie Černínové.¹⁸⁴ Vzhledem ke stále připravovanému projektu SEFO jsou na exhibici ke zhlédnutí i díla zahraničních

¹⁸⁴ Česká televize. [online]. [Cit. 13. 4. 2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/archiv/1063827-muzeum-umeni-olomouc-ma-novou-expozici-stoleti-relativity>

autorů ze Slovenska, Polska, Maďarska a exilových umělců, např. od Milana Kuncého *Amor a Psyche*, *Hlavou proti zdi* Ivana Theimera atd.

Konečné náklady na expozici jsou celkem 675 667 Kč. V této sumě jsou zahrnuty tiskoviny (pozdávka, skládačka) celkem za 35 000 Kč, velkoplošné tisky (transparent na budovu, polep výloh, atd. 12 000 Kč, výmalba za 60 000 Kč, paneláž (zakrytí oken) 50 000 Kč, výstavní grafika (popisky, samolepky, atd.) 69 000 Kč a inzerce 82 000 Kč.

Výstava není koncipována přísně chronologicky. Kvůli pochopení kontextu použili autoři výstavy mnoho grafických prvků, připravili řadu doprovodných programů a tištěného průvodce. Ohlasy na expozici jsou v tisku velice pozitivní, zvláště pak hodnocení instalace.¹⁸⁵

8.4. Od Tiziana po Warhola

Muzeum umění Olomouc 1951—2011

Přestože není exhibice s názvem *Od Tiziana po Warhola* stálou expozicí, bylo by příhodné ji zmínit, protože se jedná o jubilejní výstavu reflektující souhrnnou činnost muzea od jeho vzniku po současnost. Touto výstavou ukončil svoji činnost v MUO profesor Pavel Zatloukal, který po její přípravě a zpracování doprovodné publikace odešel do penze.

Výstava *Od Tiziana po Warhola 1951—2011* proběhla v Muzeu moderního umění v prostorách Mansardy, Obrazárny, Trojlodí a Salonu a v Arcidiecézním muzeu Olomouc, v Galerii a Obrazárně od 25. října 2012 do 31. března 2013. Jak je již z názvu příznačné, expozice zmapovala období od roku 1951 po rok 2011. Vzhledem k širokému rozsahu exhibice (téměř 500 exponátů) se na přípravě podílelo několik kurátorů jak z MMU, tak z AMO.

Expozice byla rozdělena na pět částí. První část pojmenovaná *Staré umění* byla vystavena v Galerii a Obrazárně AMO. Zde byla představena i nejstarší díla sbírek MUO, z pozůstalosti Karla II z Lichtensteinu-Castelkorno, Bedřicha z Fürstenbergu, Theodora Kohna a Leopolda Prečana. Nacházel se tu i nejslavnější obraz kroměřížské arcibiskupské sbírky od Tiziana *Apollo a Marsyas*, ale také díla Petra Bruegela či van Dycka. Druhá část byla věnována *Výtvarnému umění 19. století*

¹⁸⁵ ŠIMKOVÁ, Anežka. Dům milovníka umění / Výtvarná kultura Čech a Moravy 1870—1930. *Ateliér*. 2010, č. 6, s. 9.

(klasicismus, romantismus, biedermeier, barbizonská škola, realismus, symbolismus ad.) a byla situovaná v Mansardě MMU. Byla zde zastoupena i díla Václava Brožíka, Vojtěcha Hynaise, Antonína Chittussiho, bratří Mánesů apod. Třetí část, pojmenovaná *Výtvarné umění 1890—1947*, se nacházela v Obrazárně MUO. Obsahovala především sochařská díla, malbu, kresbu, fotografie, užité umění, ale také vrcholná díla Emila Filly, Jana Preislera, Jana, Štursy, Josefa Čapka, Otty Gutfreunda, Františka Tichého, Františka Hudečka, Vincence Makovského, Toyen a další. Čtvrtá část, *Výtvarné umění 1948—2011*, byla představena v Trojlodí MUO a zobrazila poslední část sbírek. Tato sekce obsahovala rozmanitý výběr stylů a autorů, mezi nimiž byly k vidění kresby, sochy, práce na papíře, výtvarné druhy jako např. art brut či akční umění, ale také díla, která MUO nashromáždilo v rámci projektu SEFO. Mezi vystavenými autory v této části byl např. Stanislav Kolíbal (konceptuální umění), Karel Nepraš (moderní skulptura), Michael Rittstein (expresivní figurální malba), František Skála (řezbář), Milan Knížák (akční umění), Jozef Jankovič, László Féhér, Dóra Mauer a mnoho dalších. Pátá sekce byla zaměřena na dokumentaci a probíhala v Salonu MUO. Tato část shrnula všechny mezníky počátků sbírání a vystavování v Olomouci a Kroměříži.

Jak jsem zmínila výše, jako součást exhibice vyšla doprovodná publikace, která shrnuje veškerá historická fakta, která se pojí s původem sbírek v Olomouci a v Kroměříži.

Celkový počet návštěvníků dosáhl na rekordních 36 887. Nejvyšší zájem projevíli návštěvníci o část v MMU, kam přišlo celkem 21 603 lidí, zatímco do AMO zavítalo dohromady 15 836 zájemců. Takto vysoký počet návštěvníků svědčí o kvalitě a poutavosti této výstavy.

9. SROVNÁNÍ S DALŠÍMI INSTITUCEMI

Nyní je nasnadě provést komparaci MUO s jinými institucemi stejného či podobného zaměření. S ohledem na Moravu se nabízí porovnání MUO s Moravskou galerií v Brně a s Krajskou galerií výtvarného umění ve Zlíně. Tato dvě města jsem vybrala záměrně a to z toho důvodu, že Zlín je stejně jako Olomouc krajským městem a Brno je statutární město podobně jako Olomouc. Všechna tři města se prezentují jako centra kultury a vzdělání—mají vybudovanou síť tradičních i nově se etablovujících kulturních zařízení reprezentujících různé kulturní druhy a žánry, univerzity. Rozdílný je samozřejmě jejich rozsah vycházející především z velikosti měst, ale i z jejich historických předpokladů. Co se týče brněnské galerie, zajímalo mě, jaká je pozice, zaměření a okruh zájmu instituce ve městě Brně, jakožto druhého největšího města v České republice. Brno má bohatou historii stejně jako Olomouc, což mě přivedlo k myšlence srovnání s galerií, která se nachází ve městě s nepříliš dlouhou historií. V této kapitole se moje pozornost upíná k historii, sbírkám, které všechny srovnávané galerie vlastní, k oblastem zaměření na umělecké styly a vzájemné spolupráci mezi jednotlivými galeriemi.

Moravská galerie v Brně zahájila svou činnost již v roce 1818, a to založením Františkova muzea, ve kterém se od začátku nacházela Obrazárna. Základním počínem vedoucím ke stávající podobě dnešní instituce bylo v roce 1961 propojení Obrazárny Moravského zemského muzea s Moravským uměleckoprůmyslovým muzeem, jež bylo založeno v roce 1873. Nově vzniklá instituce dostala název Moravská galerie v Brně a spojuje volné a užitě umění. Moravská galerie v Brně má pod svým vedením čtyři architektonicky velmi významné stavby. Jedná se o Pražákův palác, Uměleckoprůmyslové muzeum, Místodržitelství palác a vilu Dušana S. Jurkoviče. Zároveň s vídeňským Muzeem užitého umění spravuje Rodný dům Josefa Hoffmana v Brtnici u Jihlavy.¹⁸⁶

Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně vznikla 26. dubna roku 1936. Historie počátků této umělecké instituce je značně bohatá. Mezi lety 1936—1948 proběhlo jedenáct Salonů, které uspořádala firma Baťa. Hlavní náplní těchto výstav bylo soudobé výtvarné československé umění. Současně byla budována umělecká galerie,

¹⁸⁶ Moravská galerie. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.moravska-galerie.cz/moravska-galerie/o-galerii/historie.aspx>

kteřá vznikala díky nákupům československých uměleckých děl z let 1939—1944. V roce 1948 tato galerie zanikla a po pěti letech byla znovu obnovena pod novým názvem Krajská galerie výtvarného umění kraje Gottwaldov, jejíž sídlo se nacházelo na zámku v Kroměříži. V roce 1957 byla přestěhována do Domu umění, jenž se v minulosti věnoval památce Tomáše Bati. Mezi lety 1958—1960 patřila galerie pod Krajský vlastivědný ústav. Roku 1960 se osamostatnila a získala nový název Oblastní galerie výtvarného umění v Gottwaldově. Zřizovatelem se stal Jihomoravský KNV¹⁸⁷ v Brně a takto fungovala až do roku 1990. V témže roce spadla pod správu Ministerstva kultury ČR a přejmenovala se na Státní galerii ve Zlíně. Současný název, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, získala v roce 2001, kdy se novým zřizovatelem stal Zlínský kraj. Od 1. května 2013 se nachází v tovární budově 14 ve Zlíně, na adrese Vavrečkova 7040.¹⁸⁸

Sbírky Moravské galerie v Brně jsou značně rozsáhlé. Obsahují fotografie, užité umění, grafický design, umění od gotiky po 19. století, moderní a současné umění, kolekci uměleckých děl pro nevidomé a slabozraké, rukopisy a staré tisky, bibliofilii a uměleckou knižní vazbu. Krajská galerie ve Zlíně vlastní sbírky, které zahrnují tvorbu českých a slovenských autorů z 19. a 20. století. Nejrozsáhlejší je kolekce obrazů, ale obsahuje i kresby, grafiku, sochy a architekturu.¹⁸⁹

Kolekce moderního a současného umění Moravské galerie v Brně obsahuje převážně díla umělců, kteří položili základ modernímu umění u nás. Do této skupiny se řadí malíř Jan Preisler, Josef Mařatka a symbolistický malíř František Bílek. Důležitou součástí kolekce jsou díla skupiny malířů Osma a Skupiny výtvarných umělců (Emil Filla, Bohumil Kubišta, Václav Špála, Josef Čapek, Antonín Procházka a Jan Zrzavý), ale i meziválečná avantgardní tvorba Jindřicha Štýrského a Toyen. Vlastní i kolekci soch, kam spadá kubistická tvorba Otty Gutfreunda. Disponuje i pracemi dalších sochařů, mezi nimiž je tvorba Vincence Makovského a dalších. Díla českého surrealismu jsou zde také zastoupena, ku příkladu se zde nacházejí práce Františka Muziky, Františka Foltýna či Toyen. Součástí kolekcí brněnské galerie jsou i výtvarná díla umělců, kteří patřili do Skupiny 42 (František Gross, Bohumír Matal,

¹⁸⁷ Krajský národní výbor

¹⁸⁸ Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.galeriezlin.cz/cz/galerie/historie/>

¹⁸⁹ Moravská galerie. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.moravska-galerie.cz/moravska-galerie/o-galerii/sbirky/>

Jan Smetana), Informelu (Mikuláš Medek, Robert Piesen) a RA (Bohdan Lacina, Václav Zykmond). Ve Zlínském muzeu je převážná část obrazů zaměřena na československou uměleckou tvorbu, do které patří díla umělců meziválečné avantgardy, Mařákova krajinářská škola (Antonín Slavíček, Josef Matěj-Navrátil), skupina Osmá (Emil Filla, Josef Čapek), kubistická tvorba (Bohumil Kubišta), neoklasicismus 20. let, díla malířů z Umělecké besedy, protiválečná tvorba přelomu 30. a 40. let, Skupina 42 a Informel.¹⁹⁰

Moravská galerie v Brně vlastní kolekci grafik, která obsahuje plakáty (Art Nouveau, Secesní plakát, brněnský plakát, polský plakát, politický plakát). V současnosti se tato sbírka zaměřuje na grafický design a český a světový plakát.¹⁹¹ Ve Zlínské galerii je taktéž obsažena sbírka grafik, ale pouze se zaměřením na české a slovenské autory (Miloš Ševčík, Naděžda Plíšková, Jaroslav Hovadík, František Hudeček, Václav Boštík, Eduard Ovčáček, Dalibor Chatrný, Jiří John a Vladimír Boudník).¹⁹²

Jak je zmíněno výše, MUO vlastní soubor kreseb stejně jako Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně. Zlínská galerie své pole působnosti v oblasti kresby zaměřuje na významné umělecké osobnosti a regionální umělce. Tato sbírka je časově členěna na různá období, např. kresby ze sbírek firmy Baťa z roku 1953, dále léta 1953—1990 (významné osobnosti českého výtvarného umění 20. století) a umění od roku 1990.¹⁹³

Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně vlastní sochařskou sbírku, která obsahuje celkem 354 soch, z nichž 125 pochází z Baťovy pozůstalosti. V tomto souboru se nacházejí práce umělců jako je Luděk Havelka, Karel Kotrba, Vincenc Makovský, Jan Štursa apod. Unikátním exponátem této kolekce je *čtvrtá varianta*

¹⁹⁰ Moravská galerie. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.moravska-galerie.cz/moravska-galerie/o-galerii/sbirky/moderni-a-soucasne-umeni.aspx>

¹⁹¹ Moravská galerie. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.moravska-galerie.cz/moravska-galerie/o-galerii/sbirky/graficky-design.aspx>

¹⁹² Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.galeriezin.cz/cz/galerie/sbirky/grafika/>

¹⁹³ Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.galeriezin.cz/cz/galerie/sbirky/kresby/>

Hudby od Josefa Václava Myslbeka z roku 1895. Kolekce obsahuje i tematická díla (oslavu práce, folklór atd.).¹⁹⁴

Architektonická sbírka ve zlínské galerii patří k jejím nejmladším, tato kolekce čítá na 3200 fotografií a modelů architektonických plánů na výstavbu zlínských staveb. Brněnská galerie podobnou sbírku nevlastní.¹⁹⁵

Kolekce fotografií v Brně je nejstarší evropskou sbírkou umělecké fotografie v muzeích umění vůbec. Obsahuje přes 25 000 exponátů. Mapuje celý proces vývoje fotografie od jejího vzniku po současnost. K tomuto souboru byly vydány dva katalogy a to konkrétně *Sto padesát fotografií z roku 1989* a *My 1948—1989*. Olomoucká sbírka zahrnuje 7500 fotografií z České republiky z 20. století.¹⁹⁶

Z výše uvedených údajů lze vyčíst základní informace, které se týkají vybraných institucí. I přesto, že Moravská galerie v Brně vznikla nejdříve z obou porovnávaných muzeí, Muzeum umění Olomouc vlastní mnohem více exponátů a kolekcí. Druhá nejstarší je Krajská galerie ve Zlíně a je také nejmenší. MUO a Moravská galerie v Brně mají širší spektrum zájmu oproti Krajské galerii ve Zlíně, a to z toho důvodu, že obě galerie vlastní i díla zahraničních autorů.

Hlavní činností Moravské galerie v Brně je prezentace výtvarného umění České republiky v evropských souvislostech. Spolupracuje s řadou tuzemských a zahraničních institucí a účastní se významných mezinárodních projektů, stejně jako MUO. Moravská galerie v Brně má ve svých sbírkách zastoupeny kolekce fotografií, knih a užitého umění, tak jako MUO. MUO stejně jako Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně vlastní soubor kreseb, soch a architektury, které v brněnských sbírkách chybí. MUO na rozdíl od galerií Brna a Zlína nabízí návštěvníkům soubor mincí, medailí a hudební kolekci. Brněnská galerie jako jediná disponuje kolekcí děl pro nevidomé a slabozraké. Jak je z výše uvedeného zřejmé, všechny tři porovnávané instituce mají ve svých sbírkách zastoupeny obrazy umělců ze Skupiny 42 a Osmá, dále pak díla surrealistická, kubistická a meziválečné avantgardy. MUO navíc disponuje středoevropským poválečným uměním Slovenska, Maďarska, Polska

¹⁹⁴ Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.galeriezin.cz/cz/galerie/sbirky/sochy/>

¹⁹⁵ Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.galeriezin.cz/cz/galerie/sbirky/architektura/>

¹⁹⁶ Moravská galerie. [online]. [Cit. 5. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.moravska-galerie.cz/moravska-galerie/o-galerii/sbirky/fotografie.aspx>

a vlastní největší a nejkvalitnější sbírku umění Art brut. Oproti Brnu má MUO společné se Zlínem díla Mařákovy krajinářské školy a obrazy Jana Zrzavého. MUO a Moravská galerie v Brně disponují kolekcí soch Vincence Makovského. Obě srovnávané instituce, Moravská galerie v Brně a Krajská galerie ve Zlíně, vlastní soubor prací ze skupiny Informel. Všechny tři porovnávané instituce mají sbírku grafik, avšak každá z nich se zaměřuje na jiný typ. MUO disponuje nejrozsáhlejší kolekcí oproti oběma srovnávaným institucím. Volná grafika, kterou MUO vlastní, se řadí mezi nejrozsáhlejší soubory podobného ražení v ČR. Krajská galerie ve Zlíně a MUO mají ve sbírkách obsaženou i kresbu, která v Moravské galerii v Brně chybí. Olomoucká kolekce kresby je druhá největší v ČR a obsahuje práce velmi významných umělců, z čehož je zřejmé, že rozsah a kvalita souborů v těchto dvou muzeích je nesrovnatelná. Jedním z dalších společných znaků, kterými se vyznačuje Zlínská galerie a MUO, je sochařská sbírka. Obě dvě jsou velice významné, protože se v obou nacházejí práce velice významných sochařů, např. Vincence Makovského, Jana Štursy a dalších. Třebaže Krajská galerie ve Zlíně vlastní cennou sbírku sochařského umění, olomoucká kolekce je mnohonásobně větší, čítá téměř 1300 děl starého i moderního umění. Obě muzea, jak MUO, tak i Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, vlastní architektonické sbírky, v nichž se shromažďují dokumenty o architektuře a architektonické plány. Olomoucká architektonická sbírka je starší než zlínská. Další sbírka, kolekce fotografií, tvoří významnou část v kolekcích Moravské galerie v Brně, neboť je velice obšírná (jak již bylo výše uvedeno, obsahuje více než 25 000 snímků jak z minulosti, tak i ze současné fotografie). Tímto se řadí mezi největší soubory fotografií na Moravě, což vypovídá i o tom, že brněnská sbírka je několikanásobně větší než kolekce MUO.

Všechny tři srovnávané instituce připravují doprovodné programy k jednotlivým exhibicím. Díky těmto doprovodným aktivitám mohou zájemci navštěvovat přednášky, komentované prohlídky, dílny, koncerty apod. Pozornost je věnována i dětem, pro které jsou připravovány různé edukační aktivity. Moravská galerie v Brně zohledňuje i zdravotně znevýhodněné občany, pro které zřídila okruh uměleckých děl pro nevidomé a slabozraké.

Muzeum moderního umění spolupracuje s mnoha uměleckými zařízeními po celé republice. Mezi tyto instituce patří i Moravská galerie v Brně. Vzájemně si propůjčují exponáty, spolupracují na různých výstavách apod. Ku příkladu v roce

2002 spolupracovalo MUO s Moravskou galerií na výstavě Antonína Procházky.¹⁹⁷ V roce 2003 zapůjčilo předměty Moravské galerii v Brně na výstavu *Ejhle světlo!*¹⁹⁸ I v roce 2004 zapůjčilo MUO Moravské galerii exponáty na výstavu *Videňská secese a moderna*.¹⁹⁹ V roce 2007 MMU spolupracovalo s Moravskou galerií v Brně hned několikrát. Jedna z výstav, na kterou MMU zapůjčilo exponáty, byla repríza výstavy Rudolfa Kremličky. Další výstava se týkala tvorby Evy Kmentové s názvem *Deník díla*. Třetí zápůjčka byla na exhibici Jakuba Schikanedera.²⁰⁰ V roce 2009 spolupracovalo MMU s Moravskou galerií na expozici Alfonse Muchy.²⁰¹ V roce 2011 opět proběhla korporace s Moravskou galerií v Brně, tentokrát na výstavě *Colorito. Benátské obrazy 16.-18. století z moravských a slezských sbírek*.²⁰² V přístupných zdrojích nebyla zjištěna spolupráce s Krajskou galerií ve Zlíně.

Podle všech uvedených údajů je zřejmé, že MUO je velmi významná instituce, protože patří k nejnavštěvovanějším, hlavně díky častým obměnám výstav a také doprovodným programům. MUO je počtem spravovaných uměleckých děl (okolo 185 000) třetí největší v rámci ČR. Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně patří k menším institucím a její působení ve srovnání s MUO, jak z hlediska výstav, tak z počtu sbírek, které vlastní, je nesrovnatelné. Z přílohy č.5 je zřejmé, že i přesto, že je Krajská galerie ve Zlíně primárně galerijní institucí, velká část programu se zaměřuje na poezii a recitační večery více než na prezentaci výtvarného umění. Moravská galerie v Brně, jak jsem předpokládala, podle velikosti a významu města patří k větším institucím v rámci ČR. Třebaže Moravská galerie v Brně vznikla dříve než MUO, olomoucká galerie ji díky velice bohaté historii města předčila počtem spravovaných sbírek, za což vděčíme sběratelům Karlu II. z Lichtensteinu-Castelkorno a dalším mecenášům v dějinách tohoto města. Významný podíl na kvalitě a obsáhlosti kolekcí má i fakt, že k MUO patří

¹⁹⁷ MUO. [online]. [Cit. 6. 3. 2017]. Dostupné z: http://www.muozl.cz/d/15.1/MUO_vy-rocni_zprava_2002.pdf

¹⁹⁸ MUO. [online]. [Cit. 6. 3. 2017]. Dostupné z: http://www.muozl.cz/d/28.1/MUO_vy-rocni_zprava_2003.pdf

¹⁹⁹ MUO. [online]. [Cit. 6. 3. 2017]. Dostupné z: http://www.muozl.cz/d/28.1/MUO_vy-rocni_zprava_2004.pdf

²⁰⁰ MUO. [online]. [Cit. 6. 3. 2017]. Dostupné z: http://www.muozl.cz/d/28.1/MUO_vy-rocni_zprava_2007.pdf

²⁰¹ MUO. [online]. [Cit. 7. 3. 2017]. Dostupné z: http://www.muozl.cz/d/28.1/MUO_vy-rocni_zprava_2009.pdf

²⁰² Tamtéž.

Arcidiecézní muzeum Olomouc a Arcidiecézní muzeum Kroměříž, takže se kolekce MUO rozšířily, protože k nim přibyla díla z církevního majetku.

10. ZÁVĚR

Muzeum umění v Olomouci je výjimečným příkladem instituce, jež se dokázala z bezvýznamného regionálního centra umění proměnit v jednu z nejzajímavějších organizací svého druhu v České republice, která získává zaslouženého uznání i ve středoevropském měřítku. Krizová éra, která nastala po roce 1987, kdy ztratilo MUO výstavní zázemí i zaměstnance, byla ukončena v 1. polovině 90. let 20. století po postupné rekonstrukci objektu v Denisově ulici a zásluhou neúnavné práce týmu tehdejšího ředitele Pavla Zatloukala. MUO se v tomto budovatelském období však mohlo opřít především o vysoce hodnotné sbírky z pozůstalosti mecenášů minulých dob, které se do doby otevření nového sídla neměly kde vystavovat. Vyvrcholením této novodobé fáze historie MUO se stalo otevření komplexu budov pro Arcidiecézní muzeum v Olomouci a připojení arcibiskupských sbírek v Kroměříži, o které MUO pečuje. Zpřístupněním starého umění v Arcidiecézním muzeu a Arcidiecézním muzeu v Kroměříži se vymezil areál v Denisově ulici na moderní umění. Olomoucké muzeum umění neskrývá své ambice k dalšímu rozvoji, a to v podobě plánovaného projektu SEFO, k jehož realizaci dosud nedošlo kvůli chybějícím finančním prostředkům.

Současný stav se nejlépe zrcadlí na primární aktivitě instituce, kterou je příprava expozic. Kurátoři, kteří se podílejí na programu a výstavách, reflektují nejen současné trendy ve výtvarném umění, ale i v muzejní práci, a proto se expozice těší nebývalému zájmu návštěvníků. Krátkodobé výstavy souzní se stálými expozicemi a doplňují tak jejich atraktivitu. Návštěvníci mohou zhlédnout exponáty, které patří do olomouckých sbírek, ale často se na výstavách vyskytují i předměty zapůjčené z cizích institucí. V nedávné době si takto například mohli zájemci prohlédnout v AMO El Grekovo *Klanění pastýřů*, které si MUO zapůjčilo z Metropolitního muzea v New Yorku. Vysoký zájem však zaznamenala i výstava, která demonstrovala bohaté depozitáře MUO a předvedla, jaké poklady ukrývají. Tuto exhibici, která se jmenovala *Od Tiziana po Warhola 1951—2011*, připravilo MUO na oslavu jubilejního výročí v roce 2012. Vysoká aktivita v rámci prezentace umění se těší kladným ohlasům v médiích, ale i běžných návštěvníků, což pracovníky MUO neustále žene ve své práci vpřed.

Současná podoba Muzea umění v Olomouci je na jedné straně výsledkem práce odborníků působících v muzeu, kteří se významně podílí na vzrůstajícímu zájmu o něj, nepochybně k ní však i přispívá historické klima, které je s městem Olomouc spojeno.

SEZNAM PRAMENŮ A LITERATURY

PRAMENY A LITERATURA

- BIEBERLE, Josef, ZATLOUKAL, Pavel, ed. *Oznámení o Ikarově letu. Olomoucká šedesátá léta v zrcadle výtvarné kultury*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 1998. 252. ISBN 80-85227-29-0.
- BREITENBACHER, Antonín. *Dějiny arcibiskupské obrazárny v Kroměříži: archivní studie*. Kroměříž: Společenská tiskárna, 1925. 143.
- FORST, Vladimír. *Lexikon české literatury: osobnosti, díla, instituce*. Praha: Academia, 1993. 589. ISBN 80-2000-345-2.
- JAKUBEC, Ondřej, ELBEL, Martin. *Olomoucké baroko. Proměny ambicí jednoho města*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2010. 455. ISBN 978-87149-38-6.
- KESNER, Ladislav. *Muzem umění v digitální době. Vnímání obrazů a prožitky umění v soudobé společnosti*. Praha: Argo, 2002. 259. ISBN 80-7203-525-6.
- KNAPÍK, Jiří, OLŠOVSKÝ, Jaromír, ŠOPÁK, Pavel, VÁHALA, David. *Vademecum muzeologie*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, 2012. 163. ISBN 978-80-7248-811-7.
- KNEIDL, Pravoslav. *Počátky sběratelství a strahovský kabinet kuriozit*. Praha: Památník národního písemnictví, 1989. 78.
- MACHYTKA, Lubor, NEUMANN, Jaromín, ŠAFAŘÍK, Eduard. *Mistrovská díla starého umění v Olomouci*. Olomouc: Vlastivědný ústav, 1967. 150.
- MALIVA, Josef. *Glosy k činnosti Spolku olomouckých umělců (I)*. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 1988.
- MALIVA, Josef. *Vznik, vývoj a činnost olomouckého Klubu přátel umění do března roku 1939*. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 1993. 22. ISSN 80-7067-178-5.
- PACÁK, Jaroslav. *Mladé umění na Hané: pět let skupiny olomouckých výtvarníků 1937—1942*. Olomouc: Kramář a Procházka, 1942. 80.

- PAVLÍČKOVÁ, Radmila. *Sídla olomouckých biskupů. Mecenáš a stavebník Karel z Liechtensteinu-Castelkorna 1664—1695*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2001. 186. 978-80-244-0358-8.
- PERŮTKA, Marek, ELBELOVÁ, Gabriela. *Arcidiecézní muzeum Olomouc: průvodce*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2006. 143. ISBN 80-85227-83-5.
- SCHULZ, Jindřich. *Dějiny Olomouce 2*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2009. 533. ISBN 978-80-244-2369.
- SKLENÁŘ, Karel. *Obraz vlasti. Příběh Národního muzea*. Paseka: Fénix, 2001. 424. ISBN 80-7185-399-2.
- SOUKUP, Michal. *Umění: prostor pro život a hru. Kurátor výstav*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008. 123. ISBN 978-80-244-1997-8.
- ŠPĚT, Jiří. *Přehled vývoje českého muzejnictví I. do roku 1945*. Brno: Masarykova univerzita, 2004. 120. ISBN 80-210-3206-5.
- ZATLOUKAL, Pavel. *Muzeum umění Olomouc 1951—2011*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2012. ISBN 978-80-87149-63-8..
- ZATLOUKAL, Pavel. *Středoevropské forum Olomouc, Architektonická studie*. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2009. 46. ISBN 978-80-87149-34-8.
- ŽALMAN, Jiří. *Příručka muzejníková*. Praha: Asociace muzeí a galerií České republiky, 2002. 75. ISBN 80-7028-179-0.

DIPLOMOVÁ PRÁCE

- NECKAŘOVÁ, Miroslava. *Výstavní činnost v době Protektorátu Čechy a Morava v Olomouci*. Olomouc, 2015. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Filozofická fakulta.

INTERNETOVÉ ZDROJE

Datum stažení informací je uvedeno v textu v podčarových poznámkách.

- Muzeum moderního umění Olomouc - <http://muo.cz/>
- Moravská galerie v Brně - <http://www.moravska-galerie.cz>

- Krajská galerie výtvarného umění Zlín - <http://www.galeriezlin.cz/cz/>
- Výroční zprávy MUO
- http://www.muo.cz/d/15.1/MUO_vyrocní_zprava_2002.pdf
- http://www.muo.cz/d/28.1/MUO_vyrocní_zprava_2003.pdf
- http://www.muo.cz/d/28.1/MUO_vyrocní_zprava_2004.pdf
- http://www.muo.cz/d/28.1/MUO_vyrocní_zprava_2007.pdf
- http://www.muo.cz/d/28.1/MUO_vyrocní_zprava_2009.pdf
- Projekt SEFO -<http://www.olstavby.cz/projekt/sefo>
<http://www.archiweb.cz/news.php?action=show&id=20496&type=1>
<http://studiumartium.cz/moderni-architektura-olomouc-sefo/>

PERIODIKA

- Časopis MUZEION—*MUZEION*. Časopis Muzea umění Olomouc. Olomouc: Muzeum umění Olomouc, 2016, 1. ISSN 2464-5710.
- Časopis Ateliér—*Ateliér*. Praha: Společnost časopisu Ateliér. 1988, 1. 1210-5236.
- Magazín MF DNES—*DNES*. Praha: MaFra. 1990, 1. ISSN 1210-1168.
- Hanácké noviny—*Hanácké noviny*. Olomouc: Agriprint s.r.o. 1992, 1. ISSN 1210-5376.
- Olomoucký den—*Olomoucký den*. Praha: Vltava Labe Media, a.s. 1999, 1. ISSN 1212-4699.

OSTATNÍ

- Výroční zprávy MUO v tištěné podobě z archivu MUO, ale i z webových stránek, členěné dle jednotlivých let, informace ke stálým expozicím z archivu MUO v Denisově ulici
- Rozhovory s profesorem Pavlem Zatloukalem a Mgr. Michalem Soukupem
- Bulletinův jednotlivých výstav z let 1996—2007 z archivu MUO v Denisově ulici
- Pořad České televize—Česká televize. [online]. [Cit. 13. 4. 2017]. Dostupné z:<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/archiv/1063827-muzeum-umeni-olomouc-ma-novou-expozici-stoleti-relativity>

RESUME

Předkládaná bakalářská práce se věnuje historii, současnosti a analýze Muzea umění v Olomouci. Muzeum umění v Olomouci se osamostatnilo v roce 1989 díky práci profesora Pavla Zatloukala, Mgr. Michala Soukupa a dalších spolupracovníků a od té doby formuje své působení jak v regionálním měřítku, tak na mezinárodní úrovni.

První kapitola přehledově pojednává o historii muzejnictví a sběratelství v Evropě a rovněž v českých zemích. Nosnou částí bakalářské práce je kapitola, která podává historiografický přehled vývoje jak samotného Muzea umění, tak budov využívaných pro výstavní činnost, a dále uměleckých spolků, jež se významně podílely na nárůstu sbírkových fondů muzea. Tato část přináší informace o rozvoji muzea, o změně názvu, o dramaturgii jednotlivých expozic, o rozšíření muzea a nakonec o probíhajícím projektu SEFO. Následující kapitoly se věnují organizační struktuře Muzea umění, financování a návštěvnosti. Důležitou součástí stěžejní části práce je kapitola Sbírkový, jež podává stručný přehled o sbírkových fondech, které jsou ve všech přidružených budovách muzea. Následující kapitola se zaměřuje na stálé výstavy a popis postupů práce, jež souvisejí s průběhem přípravy expozic. Poslední kapitolou v této práci je srovnání s dalšími institucemi, jež se obdobně jako Muzeum umění v Olomouci orientují na sbírkotvornou a výstavní činnost. Zde jsou vymezeny společné a odlišné prvky s Muzeem umění. Práce je doplněna o grafy a řadu příloh v podobě podrobných programů výstav Muzea umění v Olomouci, Moravské galerie v Brně a Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně. Uvedeny jsou zde tabulky s organizační strukturou muzea a její grafické znázornění.

Muzeum umění v Olomouci prošlo za dobu své existence zásadní proměnou. Změny, jež se udály, lze pozorovat na dramaturgické, architektonické a organizační části. Muzeum umění v Olomouci patří svými sbírkami k nejvýznamnějším institucím v České republice. O kvalitě a pestrosti expozic svědčí nejen kladné ohlasy v recenzích, v médiích, v návštěvní knize apod., ale také neustále narůstající návštěvnost.

SUMMARY

The presented Bachelor thesis aims on history, present and analysis of the Museum of Art in Olomouc. The Museum of Art in Olomouc became independent in 1989 thanks to Professor Pavel Zatloukal, together with master Michal Soukup and other collaborators and since then has been shaping its activities on regional and international levels.

The first chapter is focused on history of museums and collectibles in Europe and in the Czech lands. The main part of the thesis is a chapter which presents a historiographical overview of the development of the Museum of Art and its buildings, and also artistic associations that have made a significant contribution to the development of collections funds of the Museum. This part included information about the development of the Museum, the name change, the dramaturgy of individual exposures, the expansion of the Museum and in conclusion about the ongoing project SEPO. The following chapters are dedicated to the organizational structure of the Museum of Art, financing and attending of the Museum. An important part of the thesis is the chapter Collections which is provided a brief overview of the collection funds which are in all the associated buildings of the Museum of Art. The next chapter is focused on permanent exhibitions and description of the work procedures related to the preparation of the exposures.

The last chapter of the thesis is comparison with other institutions in Olomouc with similar orientation focusing on collection and exhibition activities. Here are defined common and different elements with the Museum of Art. The thesis is complemented by graphs and attachments in the form of a series of detailed programs of each years of the Museum of Art in Olomouc, The Moravian Gallery in Brno and the Regional Gallery of Fine Arts in Zlín, tables with the organization structure of the Museum and the graphical representation.

Museum of Art in Olomouc has undergone a period of fundamental transformation of their actions. Changes that occurred should be presented on the dramaturgical part and as well as on the architectural part and also on the organizational part. Museum of Art in Olomouc belongs to the most important cultural institutions in the Czech Republic. Positive feedbacks

in reviews, in the media, in the guestbook, etc., but also the constantly increasing attendance testifies to the quality and diversity of expositions.

ZUSAMMENFASSUNG

Die vorliegende Arbeit beschäftigt sich mit der Geschichte, der Gegenwart und mit der Analyse des Kunstmuseums Olmütz. Das Kunstmuseum in Olmütz wurde im Jahr 1989 dank der Arbeit von Professor Pavel Zatloukal, Mgr. Michal Soukup und von anderen Mitarbeitern verselbstständigt und seit der Zeit formt es seine Wirkung sowohl regional wie auch auf der internationalen Ebene.

Das erste Kapitel behandelt zusammenfassend über die Geschichte des Museumswesens und Sammelns in Europa und ebenfalls in den tschechischen Ländern. Der tragender Teil dieser Arbeit ist das Kapitel, das einen historiographischen Überblick über die Entwicklung sowohl von dem Kunstmuseum selbst als auch von den Gebäuden, benutzt für die Ausstellungstätigkeiten, zeigt und weiter auch über die Kunstvereine, die wesentlich zum Anstiege der Sammlungen des Museums beitrugen.

Dieser Abschnitt bringt die Informationen über die Entwicklung des Museums, die Namensänderung, über die Dramaturgie der einzelnen Expositionen, die Erweiterung des Museums und schließlich über das laufende Projekt SEFO.

Die folgenden Kapitel befassen sich mit der Organisationsstruktur des Kunstmuseums, der Finanzierung und der Besucherzahl. Ein wichtiger Anteil des Kernteils dieser Arbeit ist das Kapitel Sammlungen, das einen kurzen Überblick über die Sammlungsfonds gibt, die sich in allen angeschlossenen Gebäuden des Museums befinden.

Das folgende Kapitel konzentriert sich auf die Dauerausstellung und eine Beschreibung der Arbeitsschritte im Zusammenhang mit dem Prozess des Herstellens Ausstellungen.

Das letzte Kapitel dieser Arbeit ist ein Vergleich zu anderen Institutionen, die sich ähnlich wie das Kunstmuseum Olmütz auf Sammlungen und Ausstellungen konzentrieren. Hier werden die gemeinsamen und unterschiedlichen Elemente gegenüber dem Kunstmuseum definiert.

Die Arbeit wird durch eine Reihe von Diagrammen und Anhängen in Form von detaillierten Programmen von Ausstellungen in Kunstmuseum Olmütz, Mährischen Galerie in Brno und Landesgalerie für bildende Kunst in Zlín ergänzt.

Angesichts gibt es Tabellen mit der Organisationsstruktur des Museums und ihre grafische Darstellung.

Das Kunstmuseum Olmütz hat während seines Bestehens eine große Wandlung durchgemacht.

Veränderungen, die stattgefunden haben, kann man in dem dramaturgischen, architektonischen und organisatorischen Teil sehen.

Das Kunstmuseum in Olmütz gehört durch seine Sammlungen zu den wichtigsten Institutionen in der Tschechischen Republik.

Die Qualität und Vielfalt von den Expositionen zeigen nicht nur positive Reaktionen in Rezensionen in den Medien oder in dem Gästebuch, etc., aber auch eine ständig wachsende Tendenz der Besucherzahl.

ANOTACE

Jméno autora:	Marie Bryksová
Název katedry, fakulty a univerzity:	Katedra muzikologie Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci
Název bakalářské práce:	Historie, současnost a analýza Muzea umění v Olomouci
Vedoucí bakalářské práce:	doc. PhDr. Lenka Křupková, Ph.D.
Počet stran:	67
Počet příloh:	8 (68 stran)
Počet titulů použité literatury:	30
Klíčová slova:	Muzeum umění Olomouc, MUO, výstavy, kultura, Olomouc, dramaturgie
Charakteristika bakalářské práce:	Cílem této bakalářské práce je popsat historii a současnost Muzea umění v Olomouci od roku 1989 po současnost. Nastínit vývoj dramaturgie, provozní struktury, financování a srovnat tuto instituci s jinými. Teoretická část práce bude založena na literární rešerši zaměřené na historii a vývoj muzejnictví a zasazení Muzea umění v Olomouci do kontextu. Součástí praktické části bude analýza aktivit, návštěvnosti, dispozic a hospodaření Muzea umění v Olomouci.

ANOTATION

Name of the author:	Marie Bryksová
Name of the department and University:	Department of Musicology Faculty of Arts Palacky University in Olomouc
The title of thesis:	History, present and analysis of the Olomouc Museum of Art
Supervisor:	doc. PhDr. Lenka Křupková, Ph.D.
Number of pages:	67
Number of supplements:	8 (68 pages)
Number of the titles of the literature used:	30
Key words:	Olomouc Museum of Art, MUO, exhibitions, culture, Olomouc, dramaturgy
Characteristic of the thesis:	The aim of this bachelor thesis is to describe the history and present of the Museum of Art in Olomouc since 1989 to present. To outline the evolution of dramaturgy, operation structures, financing and compare this institution with others. The theoretical part of this thesis is based on the literary research which is based on the history and development of the collecting and putting the Olomouc Museum of Art into the context. The practical part contains an analysis of activities, attendance, disposition and management of the Museum of Art in Olomouc.

SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha č. 1 Rozhovor s profesorem Pavlem Zatloukalem
- Příloha č. 2 Rozhovor se současným ředitelem Mgr. Michalem Soukupem
- Příloha č. 3 Přehled výstav Muzea umění v Olomouci od roku 1988
- Příloha č. 4 Přehled výstav Moravské galerie v Brně od roku 2005
- Příloha č. 5 Přehled výstav Krajské galerie ve Zlíně od roku 2007
- Příloha č. 6 Přehled výstav pořádaných Klubem přátel umění Olomouc od roku
1920
- Příloha č. 7 Organizační struktura Muzea moderního umění v současné době
- Příloha č. 8 Grafické znázornění organizační struktury MUO

PŘÍLOHY

Příloha č. 1

Rozhovor s profesorem Pavlem Zatloukalem

1. Dočetla jsem se, že po studiích v roce 1974 jste začal pracovat pro Oblastní galerii. Jakou pozici jste zastával? Jaké jsou Vaše zkušenosti s prací v umělecké instituci za minulého režimu?

Po studiích jsem od roku 1974 začal pracovat v Oblastní galerii výtvarného umění v Olomouci, kde jsem měl na starosti sbírky kreseb a grafiky. Počátkem roku 1990 jsem vyhrál konkurs na ředitele galerie (dnešního Muzea umění Olomouc). Začínali jsme téměř z ničeho, nebyly peníze, lidé, ale zato obrovský elán a touha změnit předchozí neutěšený stav. Měli jsme velkou naprosto zanedbanou budovu, a tu bylo zapotřebí nyní opravit. Získali jsme jakési dotace od státu, nějaké prostředky jsme obstarali díky ministerstvu kultury a loterii Mates a něco málo z prodeje domu po Vladimíru Navrátilovi. Ty počáteční obtíže přetrvávaly do roku 1993, pak se začala situace zlepšovat.

2. Pracoval jste podle nějakého konkrétního vzoru muzejní instituce?

Tady nebylo možné, příliš se inspirovat, protože poslední novostavba galerie v Československu pocházela z roku 1927. Proto jsme vyrazili za inspirací do galerií v západní Evropě. Především do Německa, Francie, Itálie... Prohlíželi jsme nejen to, co vystavují, ale hlavně, jak se to dělá, až po ten pověstný minimax u nohy paní dozorkyně.

3. Proč padlo rozhodnutí pro umístění na objekt v Denisově ulici? Bylo to tím, že měla budova bohatou historii nebo Vaše rozhodnutí ovlivnilo strategické umístění budovy?

Původně jsem zvažoval areál nynějšího Arcidiecézního muzea, avšak z toho sešlo. Druhou variantou byl právě objekt v Denisově ulici, protože již dříve mě tato budova zajímala, její bohatá historie, rozsáhlé přilehlé prostory a zvláště pak strategická poloha. Je to ideální místo, protože je vedle Vlastivědného muzea, kousek

od arcibiskupství, v samém centru města a navíc v sousedství velké proluky, která nabízela možnost budoucího rozšíření muzea.

4. V jedné ze svých knih uvádíte, že v letech 1991 a 1992 nastala personální krize, o co tedy šlo?

Část zaměstnanců nebyla zřejmě schopna pochopit, že musíme překonat počáteční obtíže, že nemáme ani prostředky, ani prostory k tomu, abychom mohli okamžitě v nabyté svobodě začít pořádat světové výstavy... Tak jsme se rozloučili. Původně jsme začínali s deseti zaměstnanci. Dnes má MUO přes sto lidí.

5. S jakými umělci se Vám nejlépe spolupracovalo, jaké jsou Vaše preference v umění?

Měl jsem na starosti kresbu, takže hlavně s těmi, kteří hodně kreslili. Nejbližší mám ke kresbě, kresba je komorní, intimní, leckdy i meditativní médium. Měl jsem nejradši okruh zdejších kreslířů, olomouckých autorů, mých vrstevníků z někdejší katedry, mezi kterými byli Ondřej Michálek, Jiří Žlebek, Oldřich Šembera, ale také Jiří Lindovský. Lidé podobně naladění a hlavně ti z nich, kteří se zabývali problémem světla, což je zčásti i filozofický problém.

6. Jak hodnotíte první roky od otevření Muzea umění z hlediska návštěvnosti, ohlasů na expozice?

Z hlediska návštěvnosti to začalo být od roku 1993, kdy jsme otevřeli první výstavní sál, velmi povzbudivé. Olomoučané desítky let postrádali to, co jsme jim začali každý následující rok představovat. Také ohlasy byly výborné. Když jsme otevírali první sál, tak jsem několikrát zaslechl, jak lidé říkali, „konečně“. Pro Olomouc byl typický komplex někdejšího kulturního a duchovního centra Moravy, které komunisté proměnili v okresní město. Nyní jsme i my začali skýtat určitou naději na rehabilitaci.

7. Jaká výstava byla nejnáročnější z hlediska organizace? Mohl byste mi detailněji popsat jaké přípravy provázely výstavu?

Je to různé. Může být komorní výstava, kterou přivezete ve složce pod paží a může být také náročná výstava, která se svází z celé zeměkoule, což stojí hodně peněz a je to i jinak složité. Tak náročná byla například Ivana Theimera, jednoho z olomouckých exulantů žijícího ve Francii a Itálii, protože prakticky všechno, kromě pár kousků, které tady zbyly po jeho odchodu, se muselo přivést z velké dálky, navíc to leckdy byly velmi těžké kusy. Musel jsem za Ivanem zajet. V jižní Francii měl zrovna výstavu. Na ní jsem udělal soupis jeho díla, vyzpovídal jsem jej i jeho přátele, tak se pokusil rekonstruovat jeho život tady i v exilu. Museli jsme sehnat peníze, objednat firmu na převozy, která má speciální klimatizovaná, polstrovaná auta na přepravu takových děl. Tato výstava byla finančně velice náročná, což bychom sami nezvládli. Naštěstí nám pomohla Správa Pražského hradu. Theimer nám pak daroval svoje kompletní grafické dílo, pro které jsme zajeli za jeho dvorní tiskařkou do Verony. Po této výstavě se mi podařilo přemluvit olomoucké radní, že by nebylo marné v rámci dokončování rekonstrukce dlažby na Horním náměstí instalovat Theimerovu Ariónovu kašnu. Dnes už by se z toho asi nic nepodařilo, protože doba je přesně opačná.

8. Jak vznikla idea o rozšíření budov MUO v rámci projektu SEFO?

Přemýšlel jsem o rozšíření muzea dlouho předtím, i když to bylo v minulém režimu zcela utopické. Uzavření českého výtvarného umění pouze do hranic této země je přece absurdní. Výtvarné umění nezná hranice a nikdy v minulosti je nemělo, nakonec i v Olomouci je to jasně znát. Jsou zde například kolekce italské, nizozemské, středoevropské staré malby. Další otázkou bylo, co je to vlastně střední Evropa? Je to jakási terra inkognita, někde mezi Východem a Západem, kterou pouze prosvítí myšlenky odtud tam a nic vlastního nevzniká? To byly základní impulsy. No a potom je to Olomouc, která k tomu má určité předpoklady. Biskupství, arcibiskupství, někdejší duchovní i mocenské centrum země, její poloha atd. Když jsme v roce 2007 otevřeli Arcidiecézní muzeum v Kroměříži, řekl jsem si, že bychom se o to mohli pokusit. V té době byl ministrem kultury Václav Jehlička z Telče, kterého tento projekt nadchl. V tu dobu také začaly do Česka proudit peníze v Evropské unie.

9. Jaký je Váš názor na SEFO?

Vzhledem k tomu, že jsem to vymyslel a uvedl do pohybu, tak si o tom zřejmě nic špatného myslet ani nemohu. Prošel jsem si ale díky tomu také ne-li peklem, tak Dantovým předpeklem. Když jsme v roce 2009 zveřejnili studii architektonického řešení, otevřely se pekelné brány nebo spíše močál. Část Olomoučanů se s podobou odmítla ztotožnit, což by ani tak nevadilo, diskuse je vždycky dobrá, ale internet jim umožnil vypouštět v pěkných salvách žluč. Pokoušel jsem se s nimi korespondovat, vysvětlovat, pořádat besedy, přednášky, uspořádali jsme výstavu nazvanou Architektura je atentátem na dobrý vkus. Brzy jsem pochopil, že v postfaktické společnosti, která vycouvává zpět mimo civilizaci, je vše marné.

10. Slyšela jsem, že nejste velkým zastáncem moderní architektury, zvláště pokud narušuje genia loci. Jak se Vám osobně líbí návrh Jana Šěpky a Michala Sborwitze?

To je naprostý nesmysl. Od mládí se mimo jiné intenzivně věnuji právě architektuře, zejména v rozpětí od 18. století do současnosti. Také o moderní a současné architektuře jsem mnohokrát psal a navíc jsem inicioval několik pokusů, aby se uplatnila i tady, v Olomouci. Ale jsem zastáncem kvalitní architektury, ne například Šantovky Tower.

11. Někde jsem se dočetla, že nynější ředitel magistr Soukup Vám pomáhal se založením MUO. Mohl byste mi o tom říci něco více? Co musí takový odborník v umění umět?

Bez Soukupa by to nebylo. Podařilo se nám v roce 1990 sestavit jakousi trojku: Ing. Týralová, která dostala na starost peníze, Michal Soukup, s nímž jsme se podíleli na celé škále věcí od výstav po rekonstrukční práce, sám jsem navíc vymýšlel podobné experimenty jako obě arcidiecézní muzea nebo zmíněné SEFO. Velmi dobře jsme vycházeli, všichni jsme byli tou prací naprosto zaujatí, to je nepochybně také základní podmínka k tomu, aby se něco zdařilo.

12. Co musí umět ředitel galerie umění?

Spoustu věcí. Samozřejmě musí umět řídit kolektiv a také mu dodávat podněty a smysl celé práce. Ptáte-li se, jestli jsem byl dobrým ředitelem, to sám úplně nevím.

Řada věcí se podařila, největší problém vždy spočívá v lidech. Dnes jsem rád, že už ředitele dělat nemusím, nemusím se například zabývat protivnou administrativou, také síly ubývají. Navíc jsem spíše introvert. Z odborného hlediska by ředitel samozřejmě měl rozumět svému oboru, ale především by nad ním měl mít nadhled. Není úplně dobré být úzce zaměřený; z toho hlediska mám například rád 18. století, anglickou zahradní kulturu, italská města.

13. Jak jste spokojen s dnešním vedením muzea a vůbec s jeho dalším vývojem?

Spokojen.

14. Jak trávíte volný čas v penzi? Věnujete se stále publikační činnosti?

Velmi špatně. Pořád něco spisuju.

Příloha č. 2

Rozhovor s ředitelem Mgr. Michalem Soukupem

1. Pokračoval jste ve vizích profesora Zatloukala nebo jste přinesl nové koncepce? Jaké?

S profesorem Zatloukalem jsem spolupracoval od roku 1985 na všech koncepcích, a proto se svým nástupem do funkce jsem nepřinesl více méně žádnou novou koncepci, je v tom velká výhoda, oproti jiným insitucím, protože když tam nastoupí nový ředitel, tak má ambice udělat něco nového. Je to často spíše na škodu, protože to nemá ani takovou kvalitu a je vše uspěchané. Důležité je koncepci nejen připravit, vymyslet, ale stejně důležité je vydržet a naplnit ji.

Koncepce je proto stále nedokončená, rád bych vybudoval SEFO, jde o povinnost v kontinuální řadě, dotáhnout věci do konce tak, aby byly sbírky zabezpečeny. Když jsme dělali rekonstrukci této budovy, tak jsme plánovali kapacitu na 30 let a ta je však už nyní prakticky vyčerpaná. Nové depozitáře, které by se nacházely v SEFO, jsou plánované alespoň na dalších padesát let. Výhoda SEFO je propojení budovy a vytvoření jednoho areálu, kde by se nacházely důstojné podmínky pro knihovnu, budoucí badatelské centrum. Novou expozicí bychom chtěli vyvážit moderní umění vůči starému, tak aby byly v rovnováze a návštěvníci si mohli vybrat to, co by chtěli vidět. Součástí je také odborná část, protože jsme sbírkotvorná, paměťová instituce, takže je důležité, abychom pracovali se sbírkami a abychom publikovali výsledky naší práce. Nyní aktualizujeme koncepci v souladu se státní kulturní politikou, která je v tuto chvíli do roku 2020 s výhledem do roku 2025.

2. Mohl byste mi sdělit současný stav probíhající rekonstrukce?

Když jsme zamýšleli vybudovat SEFO, tak ten projekt spočíval v tom, že dokončíme rekonstrukci této budovy a k ní přistavíme Středoevropské fórum, což by mělo vytvořit jeden areál. Byla v tom velká výhoda, protože jsme mohli vytvořit jednu budovu (areál), který má vnitřní logiku. Všechno bychom realizovali na jedno povolení, z jedné peněz. Pokud se projekt rozdrobí do více celků, tak potom je to velice komplikované, což se stalo a my musíme řešit všechno po více etapách. Musíme shánět samostatně povolení, peníze, které musíme vykázat, musíme

mít dílčí kolaudace. Po mém nástupu do funkce to vypadalo tak, že peníze na SEFO vůbec nebudou, nebo to bude hudba budoucnosti s tím, že jsme nevěděli, jestli je ta budoucnost v rámci dvou nebo deseti let. Po vybudování Arcidiecézního muzea jsme se vrátili k rekonstrukci této budovy, kterou jsme tehdy udělali na 4 etapy a chyběla nám poslední, pátá etapa, což je rekonstrukce přízemí plus bývalé kino Central. V roce 2013 jsem připravil projekt, který jsem nazval Malé SEFO, což je projekt, který má za cíl dokončit rekonstrukci této budovy. Na konci roku 2015 jsme začali tuto rekonstrukci provádět, začali jsme střechou a fasádou a vedle toho jsme byli vyzváni k rekonstrukci bývalého kina Central, což je sál, který bude splňovat nároky na různé využití. Po této rekonstrukci, která by měla trvat dva roky, se sem přestěhuje divadlo hudby.

3. Existují nějaké nové okolnosti ohledně projektu SEFO? V jaké fázi se nyní nachází tento projekt? Na kdy se výhledově plánuje zahájení a následné dokončení stavby?

Poté co jsme v roce 2011 neuspěli a byli jsme vyřazeni, tak jsme čekali, jak se situace vyvine a jestli budeme moci čerpat nějaké jiné peníze. Taková možnost se objevila v roce 2015, kdy byla vyhlášena nová výzva k čerpání evropských peněz. Oproti předchozímu období, kdy byl limit stanoven na jednu památku 500 milionů korun, tak tady to bylo pouze 127 milionů korun.

Evropská komise měla představu, že kdo získá tuto dotaci, tak musí vybudovat samostatnou jednotku za tuto finanční částku, což pro nás nepřipadalo v úvahu. Proto jsme začali jednat s Ministerstvem kultury ČR, 4. listopadu 2016 jsme pozvali pana ministra Hermana do Olomouce, abychom mu představili celou studii s tím, že nezbývá než žádat o dotace ze státního rozpočtu. Projekt se mu líbil a přislíbil podporu. V současné době aktualizujeme studii z roku 2009. Jisté změny jsme provedli, ale koncept zůstává více méně stejný.

Do konce dubna musíme na ministerstvu aktualizovanou studii registrovat, a pokud to dobře dopadne, tak získáme 20 milionovou dotaci na projekt celé stavby. Tato fáze bude probíhat zhruba dva roky, včetně stavebního povolení. V roce 2020 by mohlo začít výběrové řízení na dodavatele a předpokládané ukončení výstavby SEFO by mohlo být mezi lety 2023—2025.

4. Jak muzeum funguje organizačně?

Muzeum umění má tři budovy, v nichž se nacházejí tři odborné složky - odbor Muzea moderního umění včetně Středoevropského fora Olomouc, Arcidiecézní muzeum Olomouc a Arcidiecézní muzeum Kroměříž. Muzeum se skládá celkem ze čtyř odborů, pod nimiž jsou různá oddělení. Koncepti dlouhodobých projektů připravuje nejvyšší vedení/management instituce a na konceptu krátkodobých výstav se vždy spolupodílí lidé v jednotlivých sbírkách. Projekt může přinést kurátor, spolupracující instituce, která nám nabídne převzetí svého projektu, lektor, ale i soukromý sběratel.

5. Jak probíhají jednání s umělci nebo jinými institucemi v případě získávání exponátů a zápůjček?

První věcí je téma, na základě čehož se zjišťují základní fakta, např. jestli byly již dříve nezbytné exponáty použity v jiných projektech. Potom následuje studium literatury, návštěva ateliérů, komunikace s umělci, zajištění zápůjčky. Důležité je oslovit veřejné instituce, galerie, majitele soukromých sbírek, umělce, rodinu umělce, aukce apod., že připravujete výstavu X, co všechno za předměty k výstavě potřebujete a co o ní, tématu nebo autorovi mají. Po odpovědi zvážíte, co se bude hodit a co ne. Poté tam zajedete. Jestliže jsou preferované předměty prodané, tak se snažíte zjistit, kdo je koupil. Existují však majitelé, kteří skrývají identitu a nechtějí být zveřejněni, takže je to někdy velice obtížné. Základním aspektem je vytvoření vhodných podmínek. Se soukromou sbírkou je to těžší, protože mnohdy je problém najít majitele. Pokud žije autor výstavy nebo autor publikace, tak je dobré se s nimi sejít. Cest je celá řada.

6. Jaké má MUO postavení v rámci ČR?

Když se vrátíme na konec 80. let, neměli ani právní subjektivitu. Náš ředitel byl ředitelem Vlastivědného muzea, pod nějž spadaly ještě i další instituce, například Muzeum v Litovli, Arboretum v Bílé Lhotě, jeskyně v Teplicích, na Špičáku a Javoříčku, zámek Náměšť na Hané, hrad Bouzov a hrad Šternberk. Hned po Listopadu '89 jsme začali jednat o vyčlenění z tohoto nefunkčního svazku, přestože jsme odešli s tzv. "holým zadkem", bylo nás celkem sedm. Počátky byly strašné, nic jsme neměli, budova byla v hrozném stavu, ale byli jsme šťastní,

že si můžeme jít svou cestou. Čas nám dal za pravdu a jubilejní výstava v roce 2012 ukázala, kam se naše instituce posunula, dospěla, kde je její prestiž. Zrekonstruovali jsme naši budovu a vybudovali dvě nová muzea. Většina tuzemských výstav se dnes neobejde bez našich zápůjček. Výjimečnost organizace je i v tom, že spravujeme sbírky Arcidiecéze. Dnes jsme vnímáni nejen u nás, ale i v zahraničí jako významná paměťová instituce. Na druhé straně je to velký závazek. Je velmi těžké se někam vypracovat, na nějakou pozici, ale ještě těžší je si tu pozici udržet. Což je úkol můj i lidí, kteří mě budou následovat.

7. Zajímáte se o zpětnou vazbu ze strany odborné či laické veřejnosti?

Jsme složeni z různorodých sbírek a domů - státních i církevních, takže pro takové složení těžko najdeme vzor. Náš nadřízený orgán je Ministerstvo kultury a naši nevýhodou je fakt, že jsme v Olomouckém kraji vnímáni jako instituce, která přestože je odsud, sem nepatří, protože jsme státní. Jsme rádi za každou zpětnou vazbu a já se o ni zajímám, i když mám spoustu práce.

8. Co se připravuje za výstavní projekty ve střednědobé budoucnosti?

Přišel jsem s náročným projektem, kterému říkáme Rozlomená doba. Tento projekt by měl představit uměleckou kulturu v rozmezí let 1908-1928 ve střední Evropě. Podobný projekt nikdy nebyl u nás představen. Naším cílem je vystavit vedle sebe díla od Němců, Rakušanů, Maďarů nebo Čechů. V té době se tito autoři znali, mnohdy vystavovali na společných výstavách. Příprava se chystá ke 100. výročí nejen ukončení 1. sv. války, ale také rozpadu Rakouska-Uherska, čímž končí dlouhá historická etapa.

Výstava by měla mít premiéru v září příštího roku v Olomouci. Příprava je velmi náročná. Vytvořili jsme mezinárodní odborný tým ve všech zemích, v němž každý připraví výběr z toho daného časového úseku. Autorem celkové koncepce i české části je Karel Srp, který následně vytvoří syntézu. Výstava je rozdělena na 5 časových období a díky ní uvidíme, co se dělo ve střední Evropě. Každá etapa je rozdělena podle měst v různých zemích, například Vídeň, Paříž, Berlín atd. Expozice by měla být reprízovaná v Polsku, Maďarsku a na Slovensku. Na takovou výstavu bychom potřebovali minimálně 3 roky, ale máme na ni necelé dva. Takže doufám, že se nám tento projekt zdaří, jak finančně, odborně, tak i časově.

Příloha č. 3

Přehled výstav Muzea umění v Olomouci od roku 1988

ROK	ČASOVÉ ROZMEZÍ	NÁZEV EXHIBICE	PROSTORY	KURÁTOŘI
1988 – 1989	30.6. 88 – 28.5. 89	České výtvarné umění 20. století ze sbírek Olomoucké galerie - 1. Část	Olomouc – Obl. gal., Wurmova	
1988	25.8. – 9.10.	SÚRMPO práce olomouckého atelieru Stát. ústavu pro rekonstrukci památkových měst a objektů v letech 1983 – 1988	Olomouc – Muzeum	
1988	25.9. – 23.10.	Semperova opera z NDR z Drážďan Architektura	Olomouc - Muzeum	
1988	27.10. – 27.11.	Pavel Kotas – obrazy	Olomouc - Muzeum	
1989	leden – květen	Otto Gutfreund – kresby a plastiky	Olomouc – Obl. gal., Wurmova	
1989	15.2. – 2.4.	Zdeněk Přikryl – sochařské dílo	Olomouc – Muzeum, Malý sál	
1989	od IV / 1989	Stálá expozice čes. výtvarného umění na Olomoucku	Olomouc - Muzeum	
1989	27.4. – 21.5.	Eva Siblíková	Olomouc - Muzeum	
1989	26.4. – 28.5.	Antonín Lukavský	Olomouc – Kabinet grafiky	
1989	25.5. – 25.6.	Petr Zlamal	Olomouc – Muzeum	
1989	29.6. - květen	Pamětní síň K. Svolinského, Boh. Dvorského, Vl. Navrátila	Olomouc – Kabinet grafiky	
1989	6.7. – 20.8.	Jan Jemelka, Otmar Oliva	Olomouc - Muzeum	
1989	13.7. – 29.10.	České sochařství 1948 – 1988	Olomouc – Muzeum, Velký a Malý sál	
1989	18.8. – 1.10.	Tendence v českém sochařství 1979 – 1989	Olomouc – Bezručovy sady	
1989	31.8. – 3.4.	České výtvarné umění 20. století ze sbírek Oblastní galerie v Olomouci 2. Část	Olomouc – Obl. gal., Wurmova	
1989	23.11. – 14.1.	Oldřich Šimáček	Olomouc - Muzeum	Soukup Michal
1989	14.12. – 21.1. / 90	Rakouská secese – Gustav Klimt, Egon Schiele	Olomouc – Obl. gal., Wurmova	Pojsl Miloslav
1989	21.12. – 21.1.	Současná makedonská grafika	Olomouc – Obl. gal., Wurmova	Soukup Michal
1990	10.5.-17.6.	Výstava soutěžních návrhů Přednádražní prostor v Olomouci	KG	Zatloukal Pavel
1990	28.6.-2.9.	Rudolf Chorý – Sochařské dílo	KG	Soukup Michal
1990	6.9.-21.10.	Aleš Lamr	KG	Boháčová Yvonna
1990	25.10.-18.11.	Petr Kvičala – Výběr obrazů z posledních 5 let	KG	Boháčová Yvonna

1990	22.11.-31.12.	Zdeněk Vacek –Obrazy 1963/90	KG	Daněk L. Soukup M.
1991	5.1.-3.2.1991	Marie Blabolilová – Grafiky a obrazy	KG	
1991	7.2.-17.3.	Hana Wichterlová – Sochařské dílo	KG	Soukup Michal
1991	21.3.-28.4.	Mikuláš Medek – Malířské dílo	KG	Daněk Ladislav
1991	31.5.-9.6.	Miroslav Urban: Do prdele šel můj kraj	KG	Zatloukal Pavel
1991	13.6.-21.6.	Stanislav Menšík: Výběr z malířského díla	KG	Jochmann Petr, Zatloukal Pavel, Daněk Lad.
1991	25.7.-1.9.	Josef Šíma – Obrazy	KG	Daněk Ladislav
1991	5.9.-13.10.	Vincenc Makovský- Sochařské dílo	KG	Soukup Michal
1991	17.10.-24.11.	Radoslav Kutra – Malířské dílo	KG	Zatloukal Pavel
1992	16.1.-8.3.	Viktor Sanovec – Práce	KG	Daněk Ladislav
1992	12.3.-19.4.	Baťova architektura Zlína	KG	Zatloukal Pavel
1992	7.5.-21.6.	Karel Nepraš – Sochy	KG	Soukup Michal
1992	25.6.-12.7.	Miloslav Stibor – Apollon a půlměsíc	KG	Netopil Pavel
1992	16.7.-30.8.	K.Š. Křížovnická škola čistého humoru bez vtípu	KG	Soukup Michal
1992	10.9.-15.11.	Jiří David – Čas pro jasnost	KG	Daněk Ladislav
1992/3	3.12.-3.1.	Václav Zykmond – Výtvarné dílo	KG	Netopil Pavel
1993	14.1.-25.2.	Bohuslav Reynek – Souborné grafické dílo ke 100. výročí narození	KG	Netopil Pavel
1993	16.4.-6.6.	Muzeum umění Olomouc 1952-1992	Salon Kabinet	Zatloukal Pavel
1993	10.6.-1.8.	Bohumil Kubišta 1884-1918	Salon Kabinet	Soukup Michal
1993	12.8.-3.10.	České moderního umění	Salon	Zatloukal Pavel
1993	12.8.-3.10.	Sophie Curtil – Pastely	Kabinet	Daněk Ladislav
1993	14.10.-5.12.	Václav Tikal – Výtvarné dílo	Salon Kabinet	Daněk Ladislav
1993/4	16.12.-6.2.	Mária Danielová – Krystalický proctor	Salon	Zatloukal Pavel
1993/4	16.12.-6.2.	Ze sbírek starého umění	Kabinet	Zatloukal Pavel
1994	17.2.-10.4.	Alena Nádvořníková – Kresby	Salon Kabinet	Krajíček Ivan
1994	29.3.-15.8.	Kunst und Diktatur (účast)	Vídeň	
1994	21.4.-8.5.	Dimitris Manikas a žáci: Projekty pro Kremžič a Olomouc	Salon Kabinet	Zatloukal Pavel
1994	12.5.-12.6.	Olomoucká sbírka české kresby 20.století	Salon Kabinet	Zatloukal Pavel
1994	23.6.-2.10.	Jan Kryštof Handke 1694 – 1774 Malířské dílo	Salon Kabinet	Soukup Michal, Togner Milan
1994	13.10.-4.12.	Mucha and more POP ART Americké umění 60. Let	Salon Kabinet	Krajíček Ivan
1994 - 2000	1.12. – 10.9.	Mistrovská díla starého umění Italské malířství 14.-18.století (Olomoucká obrazárna I)	2.podlaží Expozice	Soukup Michal
1994	15.12.-5.2.	SOLIDART 2000: Kresby	Salon Kabinet	Daněk Ladislav
1995	23.2.-16.4.	Olomoucká sbírka české grafiky 20. století	Salon Kabinet	Daněk Ladislav

1995	6.4. – 3. 8. 2003	100 let výtvarné kultury Olomoucka 1898 – 1989	Podkroví Expozice	Zatloukal Pavel
1995	27.4.-11.6.	Jiří Kolář ze sbírky Jana a Medy Mládkových	Salon Kabinet	Soukup Michal
1995	29.6-27.8.	Nová citlivost	Salon Kabinet	Daněk Ladislav
1995	7.9.-1.10.	Horní náměstí v Olomouci	Salon Kabinet	Zatloukal Pavel
1995	12.10.-26.11.	Fotoskupina DOFO	Salon Kabinet	Zatloukal Pavel
1995/6	7.12.-21.1.	Jan Saudek – Fotografie	Salon Kabinet	Soukup Michal
1996	1.2.- 17.3.	Zdeněk Kučera – Výtvarné dílo	Salon Kabinet	Daněk Ladislav
1996	28.3.-5.5	Kresby starých mistrů ze sbírek olomouckého arcibiskupství	Salon Kabinet	Soukup Michal
1996	28.3.-5.5.	Italské malířství 14.-18.století v dobových kopiích	Salon Kabinet	Mrázová Helena
1996	16.5.-7.7.	Vladimír Fuka – Výtvarné dílo	Salon Kabinet	Müllerová Štěpánka
1996	1.8.-1.9.	Otto Gutfreund – Výtvarné dílo	Salon Kabinet	Soukup Michal
1996	12.9.-6.10.	Universitas olomucensis 1573 – 1946 – 1996	Salon Kabinet	Šimková Anežka
1996	17.10.-1.12	Ivan Theimer – Výtvarné dílo	Trojloď	Zatloukal Pavel
1996/7	12.12.-26.1.	Česká avantgarda 1922/1938 Reflexe evropského umění a fotografie v knižní úpravě	Salon Kabinet	Šimková Anežka
1997	6.2.-30.3.	František Kupka a Otto Gutfreund ze sbírky Jana a Medy Mládkových	Salon Kabinet	Soukup Michal
1997/8	27.2.-1.3.	Mezi tradicí a experimentem. Práce na papíře a s papírem v českém umění 1939 – 1989	Trojloď	Daněk Lad. Müllerová Štěpánka
1997	19.6.-24.8.	Italské renesanční umění z českých sbírek Kresby a grafika	Salon Kabinet	Soukup Michal, Daniel Ladislav
1997	11.9.-2.11.	Klub konkréťistů	Salon Kabinet	Daněk Ladislav
1997/8	13.11.-11.1.	Oscar Domínguez v Československu	Salon Kabinet	Elbelová Gabriela
1998	29.1.-15.3.	Otto Rothmayer – Architektonické dílo	Salon Kabinet	Elbelová Gabriela
1998	26.3.-24.5.	Tělo jako důkaz	Salon Kabinet	Müllerová Štěpánka
1998	1.4. 1998 až konec září 2005	Architektura a dějiny románského biskupského paláce na olomouckém Přemyslovském hradě	Přemyslovský palác	Zápalková Helena, Hrbáčová Jana, Perutková Marta
1998	30.4.-31.5.	Mozaiky z Ravenny	Přemyslovský palác	Daniel Ladislav
1998	25.6.-30.8.	Oznámení o Ikarově letu Olomoucká šedesátá léta (dokumentace)	Salon	Šimková Anežka
1998	25.6.-30.8.	Oznámení o Ikarově letu Olomoucká šedesátá léta (40. a 50. léta)	Kabinet	Zatloukal P.
1998	25.6.-31.12	Oznámení o Ikarově letu	Trojloď	Daněk Ladislav

		Olomoucká šedesátá léta 60. léta		
1998	10.9.-1.11	Renesanční Olomouc ve světle archeologických nálezů	Salon	Mrázová Helena
1998	10.9.-1.11.	Paolo Pagani – Kresby	Kabinet	Mrázová Helena
1998/9	12.11.-10.1.	Oinirické vize Anny Zemánkové Objekty	Salon Kabinet	Daněk Ladislav
1999	21.1.-21.2.	Soutěž na Arcidiecézní museum	Salon Kabinet	Zatloukal Pavel
1999	18.2.-11.4.	Miroslav Šnajdr – Výběr z tvorby z let 1962 – 1998	Trojloď	Daněk Ladislav
1999	11.3.-2.5.	Paul Engelmann	Salon Kabinet	Zatloukal Pavel
1999	13.5.-1.8.	A co sbírky?	Salon Kabinet	Štěpánka Bielešová
1999	12.8.-26.9.	Jan Kratochvíl 1941 – 1997	Salon Kabinet	Mrázová Helena
1999/ 2000	26.10.-27.2.	Od gotiky k renesanci Výtvarná kultura Moravy a Slezska 1400 – 1550	Salon Kabinet Trojloď	Soukup Michal
2000	4.4.-5.4.	Pohádkový komiks	Kavárna Muzeum	Šimková Anežka
2000	13.4.-11.6.	Anselmo Legnani – outsider osudem Tvorba 1937 – 1999	Salon Kabinet	Šimková Anežka
2000	4.5.-23.7.	Slavoj Kovařík – Výběr z tvorby 1944 – 1999	Trojloď	Daněk Ladislav
2000	22.6.-13.8.	Agostino Ciampelli – Kresby 1565 – 1630	Salon Kabinet	Soukup Michal
2000	1.8.-25.11.	Moravské divadlo v Olomouci	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2000	24.8.-5.11.	Klasika 2000 Výběr ze současné české malířské a sochařské tvorby nejmladší generace	Trojloď	Bielešová Štěpánka
2000	14.9.-26.11.	Karel Kašpařík (1899 – 1968)	Kabinet	Rišlinková Helena
2000/ 2001	27.11.- 10.1.	Petr Šmalec 9/100/70/95-97	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2000/ 2001	30.11.-11.2.	Václav Stratil – Kresby 1976 – 2000	Trojloď	Daněk Ladislav
2000/ 2001	7.12.- 14.1.	Sedmá olomoucká kašna	Salon	Zatloukal Pavel
2000	7.12.	Obrazárna II Nizozemské malířství 16.- 18.století z olomouckých sbírek	2.posch. Expozice	Elbelová Gabriela
2001	11.1.-12.3.	Stesk kavárenského povaleče. Výstava Radovana Lipuse o historii kavárenství u nás a v Evropě	Kavárna Muzeum	David Hrbek
2001	22.2.-22.4.	Dotyk sochy Bible	Salon Kabinet	Rušlinková Helena
2001	28.2.-16.4.	Čestný sloup Nejsvětější Trojice Průběh restaurování 1999-2000	Trojloď I Trojloď II	Zápalková Helena
2001	13.3.-14.5.	Zdeněk Rykr. Příběh hvězdy Orion	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2001	15.5.-15.7.	Zdeněk Rykr. Původní obaly pro Cokoládovnu ZORA	Kavárna Muzeum	Hrbek David

2001	17.5.-16.9.	THONET/Porýní – Vídeň – Morava	Salon Kabinet	Šimková Anežka
2001	24.5. –16.9.	Akt v české fotografii 1900 - 2000	Trojloď I Trojloď II	Rišlinková Helena
2001	1.6.-15.6.	Tomáš Císařovský. Budování kapitalismu v Čechách	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2001	16.7.-2.10.	Rostislav Kost'ál. Akt a Thonet.	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2001	3.10.-16.10., 20.10.-6.11.	Juraj Horváth.POPROSVET Plakáty	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2001	4. – 28. 10.	Urbanistická soutěž Centrum JIH v Olomouci Plány	Salon	Zatloukal Pavel
2001	17.10.-19.10.	Jiří Kolář. Koláže (k olomoucké akci Poezie bez hranic)	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2001	7.11.-4.12.	Rafani-Boj	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2001/2	15.11.-17.2. 2002	Umělci čistého srdce Naivní, lidové umění, art brut Sběrka Pavla Konečného	Salon Kabinet	Šimková Anežka
2001/2	5.12.-6.2.	Iveta Krejčí. Kresby	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2001/2	6.12. – 3.3. 2002	Milan Grygar Mezi obrazem a zvukem Práce z let 1945 – 2001	Trojloď I Trojloď II	Daněk Ladislav
2002	28.2.-31.3.	SIX FROM SIXTIES Marián Čunderlík, Rudolf Fila, Jozef Jankovič, Eduard Ovčáček, Miroslav Šnajdr st., Miloš Urbásek	S,K	Daněk Ladislav
2002	7.2.- 2.4.	Jakub Potůček: Naplijte na své domy	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2002	3.4.- 31.7.	Marie Beránková: Nazi	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2002	9.5.-7.7.	Více světla! Rudolf Michalik (1901-1993)	S,K	Voda David
2002	30.5.-18.8. repríza	Česká a slovenská fotografie 80. a 90. let 20. Století	Trojloď I, II	Rišlinková Hel- ena
2002	1.8. – 10.9.	Grygarianu	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2002	25.7.-6.10.	James Ensor. Vizionář moderny	S,K	Soukup Michal
2002	11.9.-3.12.-.	Brian Rose. „911“	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2002/3	26.9.-5.1.	Florent'ané. Umění z doby medicíjských velkovévodů	T	Elbelová Ga- briela Hrbáčová Jana Daniel Lad.
2002/3	7.11.-5.1.	Jiří Lindovský / Práce z let 1967 – 2002	S,K	Daněk Ladislav
2002/3	4.12. – 4.2.	Benátské zrcadlení (kolážové světy Pavla Kopeckého)	Kavárna muzeum	Hrbek David
2002/3	3.12. – 5.1.	Tomáš Černoušek / 1927 – 2001	Galerie Caesar	Zatloukal Pavel

2003	16.1.-16.3.	Demeter Balla / Stařec	S,K	Rišlinková Helena Šimková Anežka
2003	5.2.-4.3.	Rudolf Brančovský: Stříbrný context	Kavárna Muzeum	Hrbek David
2003	6.2.-11.5.	Miroslav Štolfa / Výběr z tvorby 1957 – 1962	Trojlodí I,II	Soukup Michal Potůček Jabub
2003	5.3.-1.4.	Magdalena Chumchalová / Vita floris	Kavárna muzeum	Hrbek David
2003	2.4.-6.5.	David Jedlička, Ivo Sumec: Těžká hodina	Kavárna Muzeum	Hrbek David Šobáň Marek
2003	3.4. – 1.6.	Zeit dr Bilder / Čas obrazu. Skupina současných německých malířů střední generace	Salon Kabinet	Daněk Ladislav Primus Zdeněk-externě
2003	7.5. – 3.6.	Pavel Novák: OBR.PAP.	Kavárna Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2003	4.6.-1.7.	Michaela Soukupová: Krasohled	Kavárna Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2003	12.6.-17.8.	Umění grafiky / Grafické techniky v průběhu šesti století	Salon, Kabinet	Lindovská Zdenka Zá- palková Helena
2003	26.6.-14.9.	Vzdálená blízkost / Maďarské poválečné umění ze sbírek Szent István Király Múzeum v Székesfehérváru	Trojlodí	Daněk Ladislav Rišlinková Helena Šimková Anežka
2003	2.7.-2.9.	Otisk mého světa (kolektivní práce, výsledky dílny)	Kavárna Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2003	3.9.-30.9.	Jaroslav Pastuszak: Za hranici stínu	Kavárna Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2003	11.9.-9.11.	Jindřich Halabala a Spojené uměleckoprůmyslové závody v Brně	Salon, Kabinet	Šimková Anežka Koudelková Dagmar + Chatrný J. (ext.)
2003	15.10.-31.10.	Výstava Byron Clerx: Exhibition: textuality: Reading/ Between the Lines – Doslovnost: Čtení mezi řádky	Kavárna Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2003/4	9.10.- 1.2.	Umění je abstrakce / Česká vizuální kultura 60. Let Knihy	Salon, Kabinet	Daněk Ladislav Primus Zdeněk ext.
2003/4	5.11.-2.12.	Výstava Jaroslav Dufek – Pavel Bartoník: Dvanactero zastavení	Kavárna Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
1995 – 2003	do 3.8.2003	(100 let výt. kultury Olomoucka 1898 – 1989 / 6. 4. 1995 - 3.8. 2003) Kniha	Mansarda – stálá expoze	Zatloukal Pavel
2000 – 2003	7.12. 2000 – 30.4. 2006	Nizozemské malířství 16.- 18. století – celoroční průběh	II. podlaží stálá expoze	Elbelová Gabriela
2003-2012	Od 6. 11. 2003 do 24. 6. 2012	Dům milovníka umění Kniha	Mansarda – stálá expoze	Anežka Šimková, David Voda, Pavel Zatloukal

2003/4	27.11.-25.1.	Nizozemské obrazy ze sbírek Olomoucka	S,K	Elbelová Gabriela
2004	7.1.-3.2.	Petr Papica – Kaširované reliéfy	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2004	4.2. – 8.3.	Antonín Daněk – Fotografie	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2004	12.2.-11.4.	Lubomír Šlapeta (1908-1983) – Čestmír Šlapeta (1908-1999) / Architektonické dílo	S,K	Zatloukal Pavel Potůček Jakub
2004	10.3.-6.4.	Simona Zobáčová – Tapisérie	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2004	8.4.-10.5.	Šárka Chlupová: Tajemná Olomouc	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2004	4.3.-9.5.	Flashback Český a slovenský filmový plakát 1959-1989	Trojlodí	Soukup Michal
2004	29.4.-27.6.	Ivo Přeček – Fotografie, objekty, assembláže 1959-2003	S,K	Daněk Ladislav
2004	12.5.-1.6.	Katarína Wenzelová a Jana Brodecká: Okoiskop – aneb duše viděná a tušená	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2004	20.5-20.6.	Náhrobek olomouckého biskupa Leopolda Egkha z chrámu sv. Mořice v Kroměříži	Přemyslovský palác AMO	Zápalková Helena
2004	2.6. – 7.9.	Můj plakát, můj film	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2004	3.6.-26.9.	Umění západní Afriky	Trojlodí	Renotiere Gina
2004	10.6.-31.7.	Et in Arcadia ego / Historické zahrady Kroměříže	Kroměříž zámek	Zatloukal Ondřej
2004	15.7.-26.9.	Pavel Herynek / Šperky, kresby, objekty 1974-2004	S,K	Šimková Anežka
2004	8.9.-5.10.	Tom Hrubý: Kulisy loňského léta	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2004	6.10.-12.10.+ 21.10.-2.11.	Michal Cihlář / Kvik putuje na jih / Jak se dělá kniha	Café	Hrbek David Šobáň Marek
2004	6.10.-21.11.	Hra v kostky / Vítězslav Nezval a výtvarné umění	S,K	Voda David Potůček Jakub Spielmann Petr
2004	13.10.-20.10.	Jindřich Štreit, Karel Tůma a Petr Dzik: Šíleně smutná...(fotografie)	Café	Hrbek David Šobáň Marek
2004	19.10.-31.10.	Náhrobek olomouckého biskupa Leopolda Egkha z chrámu sv. Mořice v Kroměříži	Kroměříž Chrám sv. Mořice	Zápalková Helena
2004	21.10.-31.11.	V zajetí vášně / Sbírka Patrika Šimona	Trojlodí	Soukup Michal
2004/5	3.11.-16.2.	Petra Jánská: Prolnutí	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2004/5	9.12-6.2.	Et in Arcadia ego / Historické zahrady Kroměříže	S,K	Zatloukal Ondřej
2005	10.2. - 24.4.	Karel Malich	T	Soukup Michal
2005	17.2.-1.3.	Ivana Dvorská: Křehká situace	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005	2.3.-5.4.	Dagmar Havlíčková: Prolínání (kresby)	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek

2005	3.3. – 22.5.	Kniha v českém kubismu	K	Bartošová Hana
2005	3.3. – 22. 5.	Kubistický nábytek. Ze sbírek českých a moravských muzeí	S	Šimková Anežka
2005	6.4.-1.5	Maso z domácího rybníka I	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005	4.5.-7.6.	Maso z domácího rybníka II	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005	19.5. – 18. 9.	Damoklův meč. České umění 1956-1972 ze sbírek MUO	T	Daněk Ladislav, Šimková Anežka, Renotiére Gina
2005	2.6.-18.9.	Restaurování výzdoby oltáře Nejsvětější Trojice z farního kostela v Uničově	AMO Přemyslovský palác	Jakubec Ondřej, Zápalková Helena
2005	8.6.-2.8.	Jan Buchta / Fotografie	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005	16.6:-28.8.	Vladimír Boudník. Mezi avantgardou a undergoudem	S,K	Zatloukal Ondřej
2005	3.8. – 5.9.	Nezapomenutelné muzeum Asambláže	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005	7.9. – 30.9.	Petr Sojka a Jan Weinberg / Magická Olomouc	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005	15.9.-20.11.	Italská kresba 17. století. Sbíрка Antonína Martina Lublinského ve Vědecké knihovně v Olomouci	S, K	Kostelníčková Martina
2005	2.10. – 11.10.	Očima Alberta Mayslese	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005	12.10. –31.10.	Dagmar Urbánková / Dědina Kombinované techniky	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005/6	20.10.-5.2.06	Radoslav Kutra / Barva – Duch – Tvar / obrazy, kvaše, kresby 1943 – 2005	Trojlodí	Daněk Ladislav
2005	2.11.-5.12.	Miroslav Urban / Hřbitovy	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005/6	7.12.-2.1.2006	Zuzana Staňková	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2005/6	8.12.- 5.3.06	Půst očí. Pravoslavné umění z českých a moravských sbírek	S, K	Kostelníčková Martina Zápalková Helena
2006	4.1. – 30.1.	Dagmar Havlíčková / Ježíšová modlitba	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2006	1.2. – 28.2.	Gerhard Trumle / Vstříc půlnoci / Mitternachtwärts	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2006	1.3. – 3.4.	Lumír Čuřík / Vlídne světlo nad Sacrécouer	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2006	23.3.-14.5.	Terry Haass / Světlo – čas –proctor	Trojlodí	Renotiére Gina
2006	30.3.-5.6.	Život věcí / Idea zátíší ve fotografii 1840 – 1985. Sbíрка Siegert	S, K	Bieleszová Štěpánka
2006	5.4. – 1.5.	Milan Cais / 9 + 6 (mínus)	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2006	20.4. – 6.8.	Sága moravských Přemyslovců	Přemyslovský palác	výstava VMO-MUO pouze poskytlo prostor; spolupráce- Simona Jemelková

2006	3.5. – 6.6.	Petr Šmalec / Hodokvas očí	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2006	1.6. otevřena EXPOZICE (do 6. 3. 2016; 7. 3. – 2. 6. 2016 rein- stalace)	Ke slávě a chvále. Tisíc let du- chovní kultury na Moravě	AMO	Kolektiv
2006	3.6.-6.8	„Du bon du coeur“ / Poklady francouzského středověkého umění v českých a moravských sbírkách Kniha	AMO - Galerie	Jakubec Ondřej
2006	7.6. – 1.9.	Pocta Ivo Přečkovi	Café 87	Hrbek David Šobáň Marek
2006	22.6.-10.9.	Rock Love Flash Down Plakáty, obaly na desky, propa- gační materiály	MMU – Trojlodí	Renotiére Gina
2006	29.6.-17.9.	Já su stěhovavý pták / Natálie Maslikova-Schmidtová (1895 – 1981)	MMU – Kabinet, Salon	Šimková Anežka
2006	10.8.-1.10.	Lucas Cranach st., Adam a Eva	AMO- Galerie	Kostelníčková Martina
2006	4.9.-14.9.	Kubistické inspirace	Café 87	Hrbek David
2006	15.9. – 10.10.	V hledáčku Suzanne Vega	Café 87	Hrbek David
2006	27.9.-31.12.	Experiment, řád, důvěrnost Ženské rastry Běly Kolářové Asambláž	MMU- Salon, Kabinet	Zatloukal Ondřej
2006/7	27.9. 2006 – 2007	Magdalena Jetelová- Židle	Café 87- terasa	Soukup Michal
2006/7	27.9. 2006 – 21.10. 2007	V závěsu avantgardy? České výt- varné umění 1966-1972	MMU- Galerie (dříve Obrazárna)	Daněk Ladislav
2006	2.10. – 5.10.	Robert Vano / Fotografie	MMU- Trojlodí (AFO)	Akademia film Olomouc, spo- lupráce- Hrbek David, MUO- pouze prostor
2006	11.10.-30.10.	Magdalena Turzová / Jeden za všechny Akryl a tempera na plátně	Café 87	Hrbek David
2006	19.10.-31.12.	Neklidem k Bohu / Náboženské výtvarné umění v Čechách a na Moravě v letech 1870 – 1914	AMO - Galerie	Kostelníčková Martina
2006	19.10.-31.12.	Restaurování Troyerova kočáru	AMO - Kočárovna	Jemelková Si- mona
2006	1.11.-4.12.	Dagmar Urbánková / „Obrazy z mykologie“ Asambláž	Café 87	Hrbek David
2006/7	9.11. 2006 - 28.1. 2007	Adriena Šimotová / Práce 1958 – 2005	MMU - Trojlodí	Potůček Jakub
2006	Od 28.11. EXPOZICE	Hudba v olomoucké arcidiecézi	AMO – předsálí Mozartea	Jakubec Ondřej
od 2006	EXPOZICE (opakující se výstava)	Liturgický rok (vánoční okruh, mezidobí, velikonoční okruh)	kaple sv. Bar- bory	Perůtková Marta
2006/7	6.12. – 6.2.	Daniela Kroupová: UZJSMEZABAVILI.CZ	Café 87	Hrbek David

		Objekty, plakáty		
2007	18.1. – 25.3.	Vladimír Havlík / SOFT SPIRIT (1977 – 2007) Asambláž	MMU- Salon, Kabinet	Bielešzová Štěpánka
2007	1.2. – 22.4.	Petr Brandl / Malíř neřestí pozemských	AMO- Galerie	Jakubec Ondřej
2007	2.2. – 14.5.	Zaostřeno na dopravní podnik	vozovna Dopravního podniku Olomouc, Koželužská 1, Olomouc	Bielešzová Štěpánka
2007	7.2. – 26.3.	Tomáš Roubal / 3D	Café 87	Hrbek David
2007	1.3. – 13.5.	Jindřich Štreit. Fotografie 1965 – 2005	MMU- Trojlodí	Bielešzová Štěpánka, Pospěch Tomáš
2007	29.3. – 13.5.	Antonín Kratochvíl a české pivo	Café 87	Hrbek David
2007	26.4. – 24.6.	Atika 1987 – 1992 / Emoce a forma Nábytek	MMU – Salon, Kabinet	Šimková Anežka (ve spolupráci s Východočes. galerií v Pardubicích a Design centrem ČR)
2007	10.5. – 30.9.	Světky a jejich atributy. Z pokladnice Arcibiskupství olomouckého	Biskupská mincovna v Kroměříži	Zatloukal Ondřej, Videman Jan
2007	16.5. – 30.6.	Ivana Lomová_ dvanáct Obrazy	Café 87	Hrbek David
2007	17.5. – 26.8.	Ku věčné památce. Malované renesanční epitafy v českých zemích	AMO- Galerie	Jakubec Ondřej
2007	17.5. – 28.10.	Monstrance Zlaté slunce Moravy. Restaurování 2005	AMO- Kočárovna	Zápalková Helena, Jemelková Simona, Hrbáčová Jana
2007	13.6. – 28.10.	Slavné vily Olomouckého kraje Architektura	MMU- Trojlodí	Zatloukal Pavel, Horáček M., Mertová M.
2007	21.6. – 30.9.	Tapisérie z Bayeux. Gobelínová replika Věry Mičkové	AMO- křížová chodba Zdikova paláce	Šimková Anežka, Jemelková Simona
2007	12.7. – 30.9.	Miloslav Stibor / fotografie	MMU- salon, kabinet	Bielešzová Štěpánka
2007	20.9. – 30.12.	Od Hollara k Beuysovi. Sbírka Otto Mauera z Dómského muzea ve Vídni	AMO- Galerie	Bielešzová Štěpánka, Jakubec Ondřej
2007	3.10. – 30.10.	Pavel Herynek: Výtvarný doprovod básni Paula Muldoona	Café 87, Restaurace Na Hradě	Hrbek David
2007	11.10. – 4.11.	Misál pražský Rukopis	AMO	Hrbáčová Jana
2007	18.10. – 30. 12.	Imaginární kosmos Dany Puchnarové. Práce z let 1960 – 2006	MMU- salon, kabinet	Olič Jiří
2007	8.11. – 4.12.	Otto Wagner ve fotografii Waltera Zedniceka (v rámci Česko-rakouského kulturního podzimu)	Café 87	Hrbek David
2007/8	15.11. 2007 – 27.1. 2008	Victor Vasarely / Ze sbírek Janus Pannonius Múzea v Pécsi	MMU- trojlodí	Renotiére Gina

2007/8	29.11. 2007 – 27.4. 2008	Emil Filla (1882 – 1953)	MMU- Galerie	Soukup Michal
2007/8	5.12. 2007 – 8.1. 2008	Otakar Karlas: Plakáty	Café 87	Hrbek David
2008	9.1. – 28.2.	Tono Stano: Fotografie	Café 87	Hrbek David
2008	17.1. – 23.3.	Vzplanutí / Expresionistické tendence ve střední Evropě 1903-1936. Sbíрка Galerie Ztichlá klika, Praha	MMU- salon, kabinet	Daněk, Ladislav, Rakušanová Marie, Placák Jan
2008	31.1. – 20.4.	Severin Tischler / Sochař pozdního baroka na pomezí Moravy a Čech	AMO- Galerie	Jemelková Simona, Pavlíček Martin
2008	5.3. – 1.4.	Petr Horák - Horečka sobotní noci / Den poté...	Café 87	Hrbek David
	9.4. – 6.5.	Karolina Ketmanová / lovestories	Café 87	Hrbek David
2008	10.4. – 22.6.	Elly Oehler / Olárová (1905-1953) Oskar Oehler / Olár (1904-1973) – Architektonické dílo	MMU- Salon	Zatloukal Pavel, Potůček Jakub
2008	24.4. – 12.10.	Nechci v kleci! České a slovenské umění 1970 – 1989 ze sbírek MUO	MMU- Trojlodí	Bieleszová Štěpánka
2008	24.4. – 30.9.	Mincovníctví církevních institucí za kardinála Dietrichsteina. Z numismatické sbírky olomouckého arcibiskupství Mince	AMK- Biskupská mincovna v Kroměříži	Mlčák Leoš
2008	14.5. – 15.6.	Jednotný vizuální styl města Olomouce Design	MMU- Kabinet	
2008	15.5. – 24.8.	Josef Bergler a grafika v Praze 1800 – 1830	AMO- Galerie	Kostelníčková Martina, Soukup Michal
2008	15.5. – 30.9.	Ukřižovaný ze Zašové. Restaurování 2003 – 2007	AMO- Ambit	Jakubec Ondřej
2008	29.5. – 7.9.	Kardinál František z Dietrichsteina (1570-1636). Prelát a politik neklidného věku	AMK- Galerie Arcibiskupského zámku v Kroměříži	Mlčák Leoš
2008	4.6. – 1.7.	Zdeněk Přikryl / Z ateliéru Kresby	Café 87	Hrbek David
2008	19.6. – 12.10.	Art brut v českých zemích / Medi-umici, solitéři, psychotici	MMU- Obrazárna	Šimková Anežka
2008	10.7. – 21.9.	Voyeur před branou věčnosti. Miroslav Urban – práce z let 1973 – 2008	MMU- Salon, Kabinet	Potůček Jakub, Voda David (externě)
2008	10.7. – 2.9.	Voyeur před branou věčnosti. Miroslav Urban – práce z let 1973 – 2008 (doprovodná výstava)	Café 87	Hrbek David
2008	3.9. – 30.9.	Umění pro ulici i sběratele. Plakáty k výstavám fotografa Miloslava Stibora z let 1967-2007 Plakáty	Café 87	Bieleszová Štěpánka
2008 – 2010	25.9. 2008 - 2010	Olomoucká obrazárna III. Středoevropské malířství 16. – 18. století z olomouckých sbírek	AMO- Obrazárna	Kostelníčková M., Togner M. (externí spolupráce)

2008 – 2009	25.9. 2008 – 4.1. 2009	Kardinál František z Dietrichsteina (1570-1636). Prelát a politik neklidného věku	AMO- Galerie	Mlčák L., Balcárek P., Mžyková M. (externě)
2008	8.10. – 3.11.	KK 2 Dnes – Nahoře bez	Café 87	Bieleszová Štěpánka
2008 – 2009	9. 10. 2008 – 4. 1. 2009	Cecilie Marková / Podobenství duší	MMU- Salon, Kabinet	Šimková Anežka
2008 – 2009	6. 11. 2008 – 1. 2. 2009	Luk a lyra. Ze sbírek Arcidiecézního muzea v Kroměříži	MMU- Trojlodí	Zatloukal Ondřej
2008 – 2009	20. 11. 2008 – 25. 1. 2009	Josef Lada (1887-1957)	MMU- Galerie	Olič Jiří
2008 – 2009	3. 12. 2008 – 6. 1. 2009	Kateřina Blahová – Bliss / Nový svět	Café 87	Bieleszová Štěpánka
2008 – 2009	9. 12. 2008 – 4. 1. 2009	Misál olomoucký, CO 131	AMO	Hrbáčová Jana
2009	7. 1. – 3. 3.	Roman Dobeš: CITY PEOPLE (London 2006/2007)	Café 87	Hrbek David
2009	22. 1. – 22. 3.	Středoevropské forum Olomouc 2009	MMU- Salon, Kabinet	Bieleszová Štěpánka
2009	19. 2. – 3. 5.	Růžová zahrádka. Rukopisné modlitební knížky 18. a 19. století. Sběrka Jana Poše	AMO- Galerie	Šimková Anežka
2009	4. 3. – 31. 3.	Miroslav Wagner / Noli tangere circulos meos / 20 variací na dané téma	Café 87	Hrbek David
2009	5. 3. – 17. 5.	Michael Rittstein / Vlhkou stopou	MMU- Trojlodí	Soukup Michal
2009	19. 3. – 2. 8.	Eduard Ovčáček / komunikace písmem & obraz	MMU- Galerie	Daněk Ladislav
2009	7. 4. – 3. 5.	Spis Jindřicha Susa Horologium sapientiae	AMO	Hrbáčová Jana
2009	23. 4. – 21. 6.	Karel Teige – Zbyněk Baladrán / asymetrická harmonie	MMU- Salon, Kabinet	Potůček Jakub, Srp Karel, Bydžovská Lenka
2009	29. 4. – 30. 9.	Diether F. Domes: Znamení světla. Kresby – Malby – Sklo/ Lichtzeichen. Zeichnungen – Gamälde – Glasobjekte Sklo	krypta katedrály sv. Václava	Jakubec Ondřej, externí kurátor Wörgötter Z., spolupráce Rechlik K.
2009	29. 4. – 19. 5.	Malba s Michaelem Rittsteinem / Výstava jednoho obrazu	Café 87	Hrbek David
2009	duben - září	Mincovníctví církevních institucí za kardinála Dietrichsteina. Z numismatické sbírky olomouckého arcibiskupství Mince	AMK- Biskupská mincovna v Kroměříži	Mlčák Leoš
2009	7. 5. – 27. 9.	Stanislav Pavlovský z Pavlovic (1579 – 1598) / Biskup a mecenáš umírajícího věku	AMK- Obrazárna	Jakubec Ondřej
2009	20. 5. – 30. 6.	David Jedlička a Ivo Sumec / Druhá míza	Café 87	Hrbek David
2009	28. 5. – 30. 8.	Ondřej Zahner (1709 – 1752)	AMO- Galerie	Jemelková Simona
2009	28. 5. – 30. 9.	Milostný obraz Panny Marie Zašovské. Restaurování 2007-2008	AMO- Ambit	Hrbáčová Jana, Zápalková Helena, Hamsíková R.

2009	10. 6. – 11. 10.	Listování / Moderní knižní kultura ve sbírkách Muzea umění Olomouc Bibliofilie, autorské knihy	MMU- Trojlodí	Proksch Nikolas, Bartošová Hana, Renotiere Gina
2009	18. 6. – 30. 9. (prodlouženo do 1. 11.)	Ester Havlová / Fragmenty	AMO- Ambit	Potůček Jakub
2009	1. 7. – 6. 10.	Veronika Vacková. Me and You and Everyone We Know / Portréty z Latinské Ameriky	Café 87	Hrbek David
2009	16. 7. – 27. 9.	Josef Čapek / Vidět knihu Knihy	MMU- Salon, Kabinet	Bartošová Hana, Primus Zdenek
2009 / 2010	10. 9. 2009 až 11. 1. 2010 (prodlouženo do 17. 1. 10)	Antimodernisté	MMU- Galerie	Olič Jiří
2009	22. 9. – 31. 10.	Ladislav Hrinda „útest pasone“ > 13 x 10 px	Kavárna Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2009 / 2010	24. 9. 2009 až 3. 1. 2010	Jindřich Zdík (1126 – 1150). Olomoucký biskup uprostřed Evropy	AMO- Galerie	Hrbáčová Jana
2009	8. 10. – 18. 10.	Středoevropské forum Olomouc / architektonická studie	MMU- Salon	Soukup Michal
2009	7. 10. – 2. 11.	Tomáš Hanzlík, Vendula Johnová- Labyrint vášně / kostýmy, masky a jiné návrhy	Café 87	Hrbek David
2009	3. 11. – 29. 11.	Jiří Andryšek / Osm a půl hodiny	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2009 / 2010	4. 11. 2009 – 5. 1. 2010	Petr Kutra – Záznamy (je abstrakce umění?)	Café 87	Hrbek David
2009 / 2010	26. 11. 2009 - 4. 4. 2010	Skleník / Kapitoly z dějin olomoucké výtvarné kultury 1969 – 1989	MMU- Trojlodí, Salon	Zatloukal Pavel, Daněk Ladislav, Bieleszová Štěpánka+ kolektiv externistů
2009 / 2010	9. 12. 2009 – 7. 2. 2010	Irena Armutidisová / Zimní (z cyklu Za humny)	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2010	13. 1. – 2. 2.	Irena Cakirpaloglu / QUO VADIS	Café 87	Hrbek David
2010	28. 1. – 25. 4.	Zbožných duší úl / Náboženská bratrstva v kultuře raněnovověké Moravy	AMO- Galerie	Potůčková Mar- tina, Maňas V. (externě)
2010	3. 2. – 3. 3.	Lenka Kučerová- Kresby	Café 87	Hrbek David
2010	9. 2. – 28. 3.	Arkadiusz Gola / Ženy v dole	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2010	25. 2. – 9. 5.	Milan Kunc / Amor a Psyche. Kresby a obrazy 1976 – 2009	MMU- Galerie	Daněk Ladislav
2010	4. 3. – 6. 4.	Jindřich Buxbaum: Šalom- Izrael ve fotografii	Café 87	Hrbek David
2010	30. 3. – 9. 5.	Lukáš Cetera- Uchvácení / Ravissement	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2010	7. 4. – 4. 5.	Štefan Berec: Veškerá moč v ČSFR patří lidu	Café 87	Hrbek David
2010	29. 4. – 23. 5.	SEFO III. / Maďarsko	MMU- Salon	Belšíková Šárka
2010	5. 5. – 29. 6.	Zdeněk Kučera / Kresby	Café 87	Hrbek David
2010	6. 5. – 3. 10.	Josef Ignác Sadler (1725 – 1767)	AMK- zámek	Klopanová Mar- tina
2010	11. 5. – 20. 6.	Svatopluk Klesnil / Chvilé šampiónů	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka

2010	13. 5. – 12. 9.	Zdeněk Sýkora / Barva a prostor	MMU- Trojlodí	Soukup Michal, Kappel Pavel (externě)
2010	20. 5. – 29. 8.	Josef Winterhalder ml. (1743 – 1807)	AMO- Galerie	Zápalková Helena, Wörgötter Z. (externě)
2010	3. 6. – 19. 9.	SIAL (Sdružení inženýrů a architektů Liberec)	MMU- Galerie	Potůček Jakub
2010	17. 6. – 3. 10.	Josef Vinecký (1882 – 1949). Umělec čisté pravdy tvaru a materiálu	MMU- Salon	Soukup Michal, Kavčáková Alena
2010	22. 6. – 5. 9.	Jitka Horázná / Nedělní odpoledne	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2010	1. 7. – 30. 9. (?)	Štefan Berec: Veškerá moč v ČSFR patří lidu (repríza výstavy)	Café 87	Hrbek David
2010	21. 9. – 28. 11.	Jan Branč / Navštívení	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2010	21. 9. – 5. 10.	Daniela Pospíšilová – Zářící drahokamy	Café 87	Hrbek David
2010	6. 10. – 2. 11.	Jaroslav Vacl / Mazec	Café 87	Hrbek David
2010	3. 11. – 30. 11.	Streets of Tampere and Olomouc	Café 87	Hrbek David, Valušková Milena
2010 / 2011	30. 11. 2010 až 9. 1. 2011	Jitka Teubalová – ONA	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2010 / 2011	2. 12. 2010 – 27. 3. 2011	Olomoucké baroko / Výtvarná kultura let 1620 – 1780	MMU- Trojlodí, Galerie, Salon; AMO- Galerie	Jakubec Ondřej, Elbelová Gabriela
2010 / 2011	9. 12. 2010 – 1. 2. 2011	Všechny tváře baroka / Fotografická soutěž pro veřejnost	Café 87	Hrbek David
2011	11. 1. – 27. 2.	Michaela Spurná- Karneval	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2011	2. 2. – 1. 3.	Emanuel Staněk / To se mně jenom zdá...	Café 87	Hrbek David
2011	2. 3. – 6. 4.	Iveta A. Dučáková / Kalendář Jindřicha Štreita	Café 87	Hrbek David
2011	8. 3. – 1. 5.	Rafal Siderski / Hometown	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2011	7. 4. – 10. 5.	Dagmar Havlíčková: Modlitba srdce (kresby)	Café 87	Hrbek David
2011	20. 4. – 21. 8.	Victimae Paschali laudes / Velikonoční liturgie a výtvarné umění	AMO- Ambit	Zápalková Helena
2011	28. 4. – 14. 8.	Lovec obrazů / Fotograf Jaroslav Vávra (1920 – 1981)	MMU- Salon	Daněk Ladislav
2011	3. 5. – 22. 6.	Andrej Balco / Antracit	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2011	11. 5. – 5. 7.	Vladimír Kopecký / Linie	Café 87	Hrbek David
2011	12. 5. – 28. 8.	Magdalena Abakanowicz / Život a dílo	MMU- Trojlodí	Bieleszová Štěpánka, Renotiére Gina
2011	18. 5. – 28. 8.	Josef Ignác Sadler (1725 – 1767)	AMO- Galerie	Miláčková Martina
2011	27. 5. - ?	Karel Říhovský- První dotek	Café 87	Hrbek David
2011	9. 6. – 9. 10.	Pro tentokrát nesadat. Sběrka užitého umění Muzea umění Olomouc	MMU- Galerie	Šimková Anežka

2011	9. 6. – 9. 10.	Slavné vily Čech, Moravy a Slezska	MMU- Galerie	Potůček Jakub
2011	23. 6. – 25. 9.	Zbožných duší úl / Náboženská bratrstva v kultuře raněnovověké Moravy	AMK- zámek	Potůčková Martina, Zapletalová Jana
2011	4. 7. – 4. 9.	Lenka Jakubčáková / V odloučení	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2011	25. 7. – 6. 9.	Akt pod palmou. Amatérští fotografové	Café 87	Hrbek David
2011	25. 8. – 16. 10.	Pařížský zlomek Dalimilovy kroniky / Textilní replika Věry Mičkové	AMO- Ambit	Šimková Anežka
2011	7. 9. – 7. 11.	Jaroslav Dostál / Stromy – naši přátelé	Café 87	Hrbek David
2011	8. 9. – 31. 12.	SEFO IV. Slovensko / Slovenské umění ze sbírek Muzea umění Olomouc	MMU- Salon	Gatíalová Katarína
2011 / 2012	29. 9. 2011 – 19. 2. 2012	Jiří Antonín Heinz (1698 – 1759)	AMO- Galerie	Zápalková Helena
2011	4. 10. – 8. 11.	Zasunutí / Pravděpodobně (Eva Pospěchová – Martin Hlavica – David Mužík)	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2011 / 2012	20. 10. 2011 – 26. 2. 2012	Dalibor Chatrný / Tak, teď, tu	MMU- Trojlodí	Binder Ivo
2011	1. 11. – 7. 11.	Juraj Bartusz / Prázdné prostory	Umělecké centrum UP- Atrium	Gatíalová Katarína
2011 – 2012	8. 11. 2011 – 8. 1. 2012	Ivana Lomová / Kavárny (2009 – 2011)	Café 87	Hrbek David
2011 / 2012	10. 11. 2011 – 15. 1. 2012	Jiří Doležel / Stopy paměti	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2011 / 2012	24. 11. 2011 – 12. 2. 2012	Spojení křížem / Umělecké poklady Městských muzeí v Žitavě a sbírka Wolfganga Sternlinga	MMU- Galerie	Jakubec Ondřej
2012	9. 1. – 31. 1.	Tomáš Černoušek / In Memoriam	Café 87	Zatloukal Pavel, Daněk Ladislav
2012	12. 1. – 22. 4.	Architektura je atentátem na dobrý vkus! Středoevropské forum Olomouc V	MMU- Salon	Potůček Jakub
2012	19. 1. – 11. 3.	Petr Drábek / Můj domov je, kde jsem já	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2012	1. 2. – 27. 2.	Petr Daniel / Z ničeho nic	Café 87	Hrbek David
2012	7. 3. – 3. 4.	Regenerace / Současná fotografie ze sbírek Muzea umění Olomouc	Café 87	Bieleszová Štěpánka
2012	8. 3. – 20. 5.	Civilizované iluze / Fotografická sbírka Muzea umění Olomouc	MMU- Obrazárna	Bieleszová Štěpánka
2012	13. 3. – 27. 5.	Jana Grešáková / Tašky	Café Amadeus- Vitrína	
2012	14. 3. – 27. 5.	Jan Mahr / Synthetic	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2012	22. 3. – 2. 9.	Stín kvetoucí sakury / Výběr japonského umění z českých sbírek	AMO- Galerie	Elbelová Gabriela
2012	30. 3. – 30. 9.	Tabula generalis diocesis olomucensis / Kartografický klenot z arcibiskupských sbírek v Kroměříži	AMK- zámek	Zatloukal Ondřej
2012	4. 4. – 22. 5.	Milan Kohout / Performance Art jako rebelující umění	Café 87	Hrbek David

2012	12. 4. – 19. 8.	František Skála / Muzeum	MMU- Trojlodí	Soukup Michal
2012	19. 4. – 17. 6.	Doteky olomouckého hradu / Výstava nejen pro nevidomé	AMO- Ambit	Potůčková Martina, Šobán Marek
2012	29. 5. – 16. 9.	Jan Langer / Století	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2012	31. 5. – 30. 9.	Arcibiskup Theodor Kohn (1893 – 1904) / Neklidný osud talentovaného muže	AMK- zámek	Miláčková Martina
2012	5. 6. – 31. 8.	Barbora Szotkowská / doplňky – šperky	Café Amadeus-Vitrína	
2012	14. 6. – 23. 9.	OL – 03 – 12 / Ondřej Michálek, Oldřich Šembera, Jiří Žlebek	MMU- Obrazárna	Binder Ivo
2012	27. 6. – 31. 7.	Kytary (aneb co zbylo z workshopu Františka Skály)	Café 87	Hrbek David
2012	28. 6. – 30. 9.	Josip Plečnik / Kostely	AMO- Ambit	Šimková Anežka
2012	27. 8. – 8. 10.	Anna Vančurová / drobký	Café 87	Hrbek David
2012	11. 9. – 2. 12.	Andrea Ďurianová / Šperky – built up	Café Amadeus-Vitrína	
2012	18. 9. – 30. 9.	Světlo jinak	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2012	9. 10. – 13. 11.	Kateřina Žlebková: Sny, fikce, děje	Café 87	Hrbek David
2012	11. 10. – 18. 11.	Opatovický misál / Restaurování 2007 – 2010	AMO- Nové sklepení	Hrbáčová Jana
2012 / 2013	25. 10. 2012 – 31. 3. 2013	Od Tiziana po Warhola / Muzeum umění Olomouc 1951 – 2011	MMU, AMO	kurátoři MMU a AMO
2012 / 2013	13. 11. 2012 – 17. 3. 2013	Kristýna Erbenová / Soukromá území	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2012 / 2013	14. 11. 2012 – 12. 2. 2013	Jan Slovák / Vchod do zahrady / Tisky a jedna kresba	Café 87	Daněk Ladislav
2012 / 2013	4. 12. 2012 – 3. 3. 2013	Anna Cichá / Doplňky ke kolekci No.00	Café Amadeus-Vitrína	
2013	13. 2. – 2. 4.	Roman Gronský: New York, můj abst'ák	Café 87	Hrbek David
2013	5. 3. – 2. 6.	Barbora Hainzová / Gravity	Café Amadeus-Vitrína	
2013	19. 3. – 16. 6.	Anna Grzelewska / Julia Wannabe	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2013 / 2014	19. 4. 2013 – 2014	Kabinet hudby / Hudební sbírka kroměřížského zámku	AMK- Nová knihovna	Kocůrková Jitka
2013 – 2016	19. 4. 2013 – 2016	Kabinet zahradní kultury / 500 let zahradní kultury v Kroměříži	AMK- 2. patro zámku	Zatloukal Ondřej
2013	25. 4. – 11. 8.	Mezi Východem a Západem / Svatí Cyril a Metoděj v kultuře českých zemí	AMO- Galerie, Ambit	Jemelková Simona
2013	6. 5. – 21. 5.	Jakub Stretti / Na cestě	Café 87	Hrbek David
2013	16. 5. – 15. 9.	Jan Švankmajer. Možnosti dialogu / Mezi filmem a volnou tvorbou	MMU- Obrazárna, Mansarda	Binder Ivo
2013	22. 5. – 25. 6.	Petr Daněk / Implóze vs. exploze města. Urbanistická studie olomouckého Poříčí	Café 87	Hrbek David
2013	30. 5. – 29. 12.	Magdalena Jetelová / (DES)ORIENTATION / Projekty z let 1982 – 2013	MMU- Trojlodí, Salon	Staníková Olga, Soukup Michal

2013	4. 6. – 8. 9.	Agnieszka Landowska / Barvy	Café Amadeus-Vitrína	Rakowská Beata
2013	7. 6. – 29. 9.	Stín kvetoucí sakury / Výběr japonského umění z českých sbírek	AMK- Galerie	Elbelová Gabriela
2013	7. 6. – 29. 9.	Artemisia Gentileschi / David rozjímající nad Goliášovou hlavou: Restaurování 2011 – 2012	AMK- Obrazárna	Kindl Miroslav, Zapletalová Jana (externě)
2013	25. 6. – 15. 9.	Josef Mikulka / Sentiment	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2013	26. 6. – 8. 10.	Úhel pohledu / Projekt Katedry výtvarné výchovy PdF UP a SPOLU, o. s.	Café 87	Hrbek David
2013	10. 9. – 30. 11.	Hana Coufalová / Tašky	Café Amadeus-Vitrína	
2013 / 2014	12. 9. 2013 – 12. 1. 2014	Arcibiskup Theodor Kohn (1893 – 1904) / Neklidný osud talentovaného muže	AMO- Galerie	Miláčková Martina
2013	17. 9. – 20. 10.	Světlo jinak II	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2013 / 2014	9. 10. 2013 – 5. 1. 2014	Svět před katastrofou / Krakovští Židé mezi světovými válkami	MMU- Salon	Šimková Anežka
2013 / 2014	9. 10. 2013 – 5. 1. 2014	Andrzej Pawlowski: Genesis / Kineformy	MMU- Kabinet	Šimková Anežka, Bieleszová Štěpánka
2013	10. 10. – 3. 12.	Václav Havel ve fotografiích Karla Cudlína	Café 87	Hrbek David
2013	12. 11. – 31. 12.	Renáta Mia Köhlerová / Poznámky o mizejícím světě	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2013 - ?	14. 11. 2013 - ? (22. 9. 2015 – 29. 6. 2016 uzavřeno-rekonstrukce budovy MMU)	Století relativity / Stálá expozice výtvarného umění 20. Století	MMU- Obrazárna, Mansarda	kurátoři MMU
2013 / 2014	14. 11. 2013 – 4. 5. 2014	Pohledy do sbírek Muzea umění Olomouc I. Centrální přitažlivost / Středoevropská grafika 2. poloviny 20. století a autorská kniha	MMU- Galerie	
2013 / 2014	3. 12. 2013 – 2. 3. 2014	Kamila Bíziková / Šperky a objekty	Café Amadeus-Vitrína	
2013 / 2014	6. 12. 2013 – 30. 3. 2014 (pod MUO až od 1. 1. 14)	Eleonora Pražáková: Rád, energie, světlo / Práce na papíře 1982 – 2012	Divadlo hudby (od 1. 1. 2014 pod MUO)	
2013 / 2014	11. 12. 2013 – 5. 2. 2014	Lucie Lomová, Pavel Frič: MANSOS / Ochočení divoši (fotografie a komiks)	Café 87	Hrbek David
2014	14. 1. – 30. 3.	Szymon Szcześniak / Útěk do divočiny	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2014	23. 1. – 20. 4.	Ludmila Padrtová / První dáma české abstrakce. Dílo 1951 - 2013	MMU- Salon, Kabinet	Daněk Ladislav
2014	6. 2. – 18. 5.	Hommage á Kája Saudek / Retrospektiva krále českého komiksu	MMU- Trojlodí	Soukup Michal
2014	13. 2. – 11. 5.	Gotické Madony na lvu / Splendor et Virtus Reginae Coeli	AMO- Galerie	Hrbáčová Jana, Hlobil Ivo (externě)
2014	5. 3. – 3. 4.	Beatlemánie na Hané	Café 87	Hrbek David

2014	18. 3. – 2. 6.	Vendula Krupařová / Cesty Šperky, design	Café Amadeus-Vitrína	
2014	2. 4. – 6. 6.	Pavel Kopp / Chvilky s Itálií / Vzpomínky na Miroslava Horníčka	Café 87	Hrbek David
2014	5. 4.- 26. 10.	Artemisia Gentileschi / David rozjímající nad Goliášovou hlavou: Restaurování 2011	AMK- Zámecká obrazárna	Kindl Miroslav, Zapletalová Jana (externě)
2014	8. 4. – 8. 6.	Matěj Třešňák / Yes, it happened!	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2014	11. 4. – 31. 10.	Rozumný les / 120 let od založení Arcibiskupské lesní zařizovací kanceláře v Kroměříži	AMK- Návštěvnické centrum zámku	Miláčková Martina (ve spolupráci s NPÚ v Kroměříži)
2014	23. 4. – 17. 6.	Miloš Šejn / Tvářnost	Divadlo hudby	
2014	24. 4. – 28. 9.	Tajemství skrytá pod zemí / Archeologické výzkumy Rynku Glównego v Krakově a Dolního náměstí v Olomouci	AMO- Ambit	Potůčková Martina, Zatloukal Ondřej (+ NPÚ)
2014	7. 5. – 28. 8.	Svatopluk Slovenčík: Neony, Eternity, Těráky & Kresby (Díl I)	Café 87	Hrbek David
2014	15. 5. – 14. 9.	Vladimír Birgus / Fotografie 1972 – 2014	MMU- Salon, Kabinet	Bieleszová Štěpánka
2014	15. 5. – 14. 9.	Nakladatel Rainer Pretzell / Tvůrce a experimentátor / Autorské knihy	MMU- Galerie	Renotière Gina
2014	6. 6. – 28. 9.	Mariánské tapiserie ze sbírky Arcibiskupství olomouckého	AMK- Zámecká obrazárna- Galerie	Jemelková Simona
2014	10. 6. – 7. 9.	Jaromír Palas – Dobrý člověk ještě žije	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2014	12. 6. – 5. 10.	Vnitřní okruh v současné české fotografii	MMU- Trojlodí	Bieleszová Štěpánka, Birgus Vladimír (ext.)
2014	24. 6. – 28. 9.	Lucie Zemanová / Intimity Šperky, design	Café Amadeus-Vitrína	
2014	24. 6. – 28. 9.	Mors Ultima Linea Rerum / Smrt je nejzazší hranicí všech věcí – Petr Zatloukal / Fotografie	AMO- kaple sv. Jana Křtitele	
2014	26. 6. – 14. 9.	Strastmi k probuzení / Umělecká díla japonského buddhismu ze sbírek Náprstkova muzea	AMO- Galerie	Elbelová Gabriela
2014	1. 9. – 30. 9.	Svatopluk Slovenčík: Těráky & Kresby (Díl II)	Café 87	Hrbek David
2014 - 2016	12. 9. 2014 - 2016	Kabinet mincí a medailí / Ražby porýnských duchovních kurfiřtů Mince a medaile	AMK – Arcibiskupský zámek a zahrady v Kroměříži – Trezorová knihovna	Myšák Miroslav
2014	16. 9. – 16. 11. 2014	Světlo jinak III	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2014 – 2015	25. 9. – 16. 11. 2014 (Galerie); do 14. 6. 2015 (ve stálé expozici)	Ivan Theimer / Via Lucis	AMO- Galerie a stálá expozice	Renotière Gina

2014 – 2015	2. 10. 2014 – 11. 1. 2015	Na hlubinu / Malířské výstavy při Akademických týdnech na Svatém Kopečku v letech 1938 – 1940	MMU- Salon, Kabinet	Elbelová Gabriela, Andres Jan (externě)
2014	3. 10. – 4. 11.	LLUKAS A MOJEK / Autorská kniha	Café 87	Hrbek David
2014 – 2015	16. 10. 2014 – 11. 1. 2015	Karel Malich / Vnitřní světlo	MMU- Galerie	Binder Ivo, Srp Karel (externě)
2014 - ?	od 16. 10. 2014	CEAD point / prezentace projektu	MMU	
2014	20. 10. – 15. 11.	Jdou, Bergel, udělej mi fontánu! / Alfred Bergel / Kresby z Terezína	Divadlo hudby	Voda David, Weise Anne_Katrin (ext.)
2014	30. 10. – 18. 12.	Eva Spozová Šperky, design	Café Amadeus-Vitrína	Rakowská Beata
2014	5. 11. – 2. 12. 2014	Co by bylo, kdyby nebylo Sarajevo?	Café 87	Bieleszová Štěpánka
2014 – 2015	6. 11. 2014 – 22. 2. 2015	Tajemné dálky / Symbolismus v českých zemích 1880 – 1914	MMU- Trojlodí	Šimková Anežka, Otto M. Urban (ext.)
2014 – 2015	18. 11. 2014 – 1. 2. 2015	Martin Cenkl, Tomáš Jakubec, Robin Závodný / Urbánnosti	Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2014 – 2015	3. 12. 2014 – 3. 2. 2015	Vzpomínka na Filipa Topola	Café 87	Hrbek David
2014 – 2015	4. 12. 2014 – 26. 4. 2015	SPECULUM MUNDI / Sběratelství kláštera premonstrátů na Strahově	AMO- Galerie, Schodišťová hala	Zápalková Helena
2014 – 2015	19. 12. 2014 – 1. 3. 2015	Veronika Černá / Křišťálový sen Design, sklo	Café Amadeus-Vitrína	Rakowská Beata
2015	26. 1. – 28. 2.	Karolina B. Jezdinská / Co zbylo z Boubele!	Café 87- Vitrína	Hrbek David
2015	29. 1. – 31. 5.	Pohledy do sbírek IV. / Victor Vasarely / Nová akvizice I Užité umění	MMU- Galerie	Renotière Gina
2015	29. 1. – 17. 5.	No tohle?! / Jiří Šalamoun Ilustrace	MMU- Salon, Kabinet	Kundračíková Barbora, Šimková Anežka, Rous Jan (externě)
2015	3. 2. – 29. 3.	Rodina / Lucia Petrůjová – Jindřich Štreit – Oldřich Kučera	AMO- Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2015	4. 2. – 16. 4.	Ateliér grafiky I / Vojtěch Pálka a Lenka Falušiová	MMU- Café 87	Kundračíková Barbora
2015	18. 2. – 1. 4.	Divadlo architektury / Ječmen studio / Růžové brýle architekta	MMU- Divadlo hudby	
2015	6. 3. – 17. 4.	Jiří Šalamoun / Gramodesky	MMU- Divadlo hudby	
2015	19. 3. – 26. 7.	AENIGMA / 100 let antroposofického umění	MMU- Trojlodí	Binder Ivo, Voda David (externě)
2015	14. 4. – 26. 4.	Jana Kasalová / Než zmizím kdesi v ulicích	MMU- Divadlo hudby	
2015	14. 4. – 14. 6.	Oldřich Malachta / Camp	AMO- Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2015	17. 4. – 3. 5.	Jiří Šalamoun / Plakáty	MMU- Café 87	
2015	23. 4. – 4. 10.	Smlouva nová a věčná / Kult eucharistie ve výtvarném umění	AMO- Ambit, krypta katedrály	Zápalková Helena, Jemelková Simona

			sv. Václava, Arcibiskupský palác Olomouc	
2015	23. 4. – 4. 10.	Křiváková pieta / Restaurování	Kaple sv. Jana Křtitele	Hrbáčová Jana
2015	28. 4. – 10. 7.	Příběh paneláku v Olomouckém kraji	náměstí Národních hrdinů, třída Svobody	Mertová Martina, ve spolupráci s UMPRUM
2015	5. 5. – 16. 6.	Jaromír 99 / Kill-Time	MMU- Café 87	
2015	7. 5. – 22. 5.	Johnová x Ondřích	MMU_ Divadlo hudby	
2015	20. 5. – 13. 9.	Barokní knihupectví světa / Nizozemské tisky 16. – 18. století ze sbírek Vědecké knihovny v Olomouci	AMO- Galerie	Elbelová Gabriela
2015	23. 5. – 31. 10.	Car a císař / Setkání v Kroměříži v srpnu 1885	AMK- Návštěvnické centrum zámku, Carský pokoj, Poradní sál	
2015	27. 5. – 12. 10.	Divadlo architektury / Jaroslav Sedlák a Šárka Svobodová / KOLEKCE	MMU- Divadlo hudby	
2015	5. 6. – 4. 10.	Josef Stern (1716 – 1775)	AMK- Galerie Zámecké obrazárny	Kindl Miroslav
2015	5. 6. – 4. 10.	Restaurování a zajištění vybraných obrazů a nábytku Arcibiskupského zámku v Kroměříži	AMK- Kabinet kresby a grafiky Zámecké obrazárny	
2015	5. 6. – 4. 10.	Michal Ožibko / Postmoderní pieta	AMK- schodiště před Zámeckou obrazárnou	
2015	11. 6. – 13. 9.	Alfred Lenica / Barva – Gesto – Podvědomí	MMU- Salon, Kabinet	
2015	11. 6. – 20. 9.	Pohledy do sbírek IV. / Victor Vasarely / Nová akvizice II Užitě umění, grafika	MMU- Galerie	Renotière Gina
2015	16. 6. – 22. 9.	SPOLU V / 10 let kurzů tvůrčí fotografie Svatopluka Klesnila	AMO- Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2015 – 2016	10. 9. 2015 – 14. 2. 2016	Zbyněk Sekal / A věci se zvolna berou před se	MMU- Trojlodí	Soukup Michal, Staníková Olga
2015	23. 9. – 15. 11.	Světlo Jinak IV / Karel Kita / Marie 1922	AMO- Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2015 – 2016	1. 10. 2015 – 10. 1. 2016 (prodlouženo do 17. 1. 16)	Giovanni Battista Piranesi (1720 – 1778) / Geniální grafik italského baroka	AMO- Galerie	Zápalková Helena
2015	7. 10. – 15. 11.	Sedm dní a sedm nocí	AMO- Café Amadeus-sklepení	Bieleszová Štěpánka
2015	12. 10. – 31. 12.	George Radojčič a jeho světy	MMU- Café 87	Hrbek David
2015 – 2016	15. 10. 2015 – 24. 1. 2016	Dohnat a předechnat / Československý a polský design 60. let 20. Století	MMU- Salon, Kabinet	Jeništová Klára, Jeništa Jan (externě)

2015	21. 10. – 11. 12.	Olomoucký okruh / Olomoucká polooficiální výtvarná scéna za normalizace	MMU- Divadlo hudby	Daněk Ladislav, Rohanová Lucie (ext.)
2015	2. 11. – 2. 12.	Petr Zatloukal: Poslední cesta	AMO- Café Amadeus-sklepení	Bielešzová Štěpánka
2015 – 2016	24. 11. 2015 – 24. 1. 2016	Vladimír Košťál / Krajina – dokumentace – propagace	AMO- Café Amadeus	Bielešzová Štěpánka, Jenišťová, Klára, Petruřjová Lucia (ext.)
2015 – 2016	16. 12. 2015 – 31. 1. 2016	Markéta Ondrušková / V rytmu tichého valčíku	AMO- Café Amadeus-sklepení	Bielešzová Štěpánka
2016	10. 2. – 27. 3.	Marek Marek / Mobilní erotikon	MMU- Café 87	?
2016	23. 2. – 24. 4.	Lena Jakubčáková / Baba z lesa	AMO- Café Amadeus	Bielešzová Štěpánka
2016	25. 2. – 25. 9.	Olomoucká obrazárna IV	AMO- Galerie	Potůčková Martina
2016	29. 3. – 29. 5.	Ateliér grafiky I / Škola Jiřího Lindovského II / Figura	MMU- Café 87	Kundračíková Barbora
2016	6. 4. – 30. 6.	Jana Peterková / Pohyby duše (Kresby)	MMU- Divadlo hudby	Binder Ivo
2016	7. 4. – 12. 6.	Chrám věd a múz Knihy	MMU- Salon, Kabinet	Hrbáčová Jana
2016	26. 4. – 26. 6.	Martin Wágner / Kde začíná Evropa?	AMO- Café Amadeus	Bielešzová Štěpánka
2016	28. 4. – 25. 9.	Uhlem, štětcem, skalpelem... / Sbírka kresby Muzea umění Olomouc	MMU- Trojlodí	Binder Ivo, Daněk Ladislav
2016	28. 4. – 25. 9.	Květy a jiné světy	MMU- Galerie	Šimková Anežka
2016	19. 5. – 15. 9.	Memento Tiziani	AMK- zámek, Galerie Orlovna, rotunda Květné zahrady	Hlavní pořadatel- Galerie Orlovna
2016	od 2. 6. 2016	Ke slávě a chvále II	AMO- stálá expozice	kurátoři AMO; Kindl Miroslav
2016	2. 6. – 25. 9.	Ad maiorem Dei gloriam	AMO- Ambit	
2016	30. 6. – 30. 10.	Jindřich Štreit / (Ne)známé fotografie 1978 – 1989	MMU- Salon, Kabinet	Bielešzová Štěpánka
2016	30. 6. – 18. 9.	Arek Gola / Druhá strana cihly	AMO- Café Amadeus	Bielešzová Štěpánka
2016	červenec - září	Ateliér grafiky I / Škola Jiřího Lindovského / Geometrické tendence	MMU- Café 87	
2016	8. 9. – 26. 9.	Vesnice je svět	AMO- Café Amadeus	Bielešzová Štěpánka
2016	13. 9. – 2. 10.	Vladimíra Dvořáková	MMU- Divadlo hudby	
2016	19. – 27. 9.	Eliška Blažková / Haredim	AMO- Café Amadeus	Bielešzová Štěpánka
2016	27. 9. – 27. 11.	Světlo jinak V / Martin Dubjak, Lenka Sedláčková, Vladimír Slivka, Karol Stollmann, Jan Vosýnek	AMO- Café Amadeus	Bielešzová Štěpánka
2016 – 2017	27. 10. 2016 – 5. 3. 2017	Šumění andělských křídel / Anděl v evropském výtvarném umění	MMU- Trojlodí, AMO- Galerie	

2016 – 2017	27. 10. 2016 – 12. 2. 2017	Palác Muzea umění v Olomouci	MMU- Galerie	Jeništová Klára, Zatloukal Pavel
2016	2. – 30. 11.	Jindřich Štreit / (Ne)známé fotografie 1978 – 1989	Katovice, Galerie Katowice ZPAF	Bieleszová Štěpánka
2016	3. 11. – 4. 12.	Jazzová sekce 1971 – 1988	MMU- Divadlo hudby	
2016	9. 11. – 31. 12.	Kateřina Žlebková / Dvě staré dámy	MMU- Café 87	Hrbek David
2016	24. 11. 2016 – 12. 2. 2017	Fenomén Ateliér papír a kniha / Autorské knihy a objekty studentů J. H. Kocmana	MMU- Salon, Kabinet	Renotiére Gina
2016 – 2017	29. 11. 2016 – 31. 1. 2017	Jiří Přivřel / V tom okamžení	AMO- Café Amadeus- sklepení	Bieleszová Štěpánka
2016 – 2017	29. 11. 2016 – 31. 1. 2017	Barbora Skopalíková / Symbióza	AMO- Café Amadeus	Bieleszová Štěpánka
2017	12. 1. – 12. 2.	Bilance. Umění ve veřejném prostoru Olomouce v letech 1945 – 1989	MMU- Divadlo hudby	Jeništa Jan, Mertová Martina, Dvořák Václav (externě)

Příloha č. 4

Přehled výstav Moravské galerie v Brně od roku 2005 po současnost

ROK	ČASOVÉ ROZMEZÍ	NÁZEV EXHIBICE	Doplňkové informace
2004 – 2005	6. 10. - 2. 1.	Návrat tří malých skvostů	Aachen, Schürer, Kern
2004 – 2005	6. 10. - 2. 1.	Zbyněk Baladrán: Zazděný vchod	
2004 – 2005	20. 10. - 16. 1.	Josef Dabernig a Otto Zitko	
2004 – 2005	4. 11. - 16. 1.	Bridget Riley	
2004 – 2005	11. 11. - 30. 1.	Le Corbusier	
2004 – 2005	19. 11. - 27. 2.	Vídeňská secese a moderna 1900 - 1925	
2004 – 2005	26. 11. - 16. 1.	Marko Blažo: Stechomluvy	
2005 – 2005	7. 1. - 3. 3.	Daniel Hanzlík, Bez názvu, 2000	
2005 – 2005	12. 1. - 21. 3.	Nizozemská krajinaomalba 17. století	Jan Brueghel, Joos Momper a další
2005 – 2005	27. 1. - 28. 3.	Dobré zprávy. Slabikář	videoinstalace absolventů FVU v Brně
2005 – 2005	10. 2. - 2. 5.	Avantgarda o mnoha médiích	Josef Bartuška a skupina Linie 1931-1939
2005 – 2005	25. 2. - 29. 5.	Syrové umění	Jan a Eva Švankmajerovi
2005 – 2005	31. 3. - 5. 6.	Štěpán Malove: Olala!	
2005 – 2005	6. 4. - 19. 6.	Invenit Romae	
2005 – 2005	7. 4. - 3. 7.	Grete Popper: Fotografie z doby mezi dvěma světovými válkami	

2005 – 2005	9. 4. - 10. 7.	Lukáš Makke: Per- lustrace umění a kýče	
2005 – 2005	14. 4. - 5. 6.	Jiří Valoch: Dvě in- stalace a několik projektů	
2005 – 2005	14. 4. - 5. 6.	Michal Kalhous: Nemaluju	
2005 – 2005	27. 5. - 2. 10.	Užitečné a okou- zlující	Stříbro z majetku Ferdinanda d'Este
2005 – 2005	9. 6. - 11. 9.	Nejkrásnější české knihy roku 2004	
2005 – 2005	17. 6. - 18. 9.	Jan Merta: Obrazy 1985 - 2005, Práce na papíře	
2005 – 2005	17. 6. - 28. 8.	Barbora Klímová: Sliders	
2005 – 2005	24. 6. - 9. 10.	Milan Knížák	
2005 – 2005	14. 7. 11. 9.	Aspirace na věčnost	Práce 5 studentů
2005 – 2005	15. 7. - 9. 10.	Peter Finnemore: Zenový zahradník	
2005 – 2005	27. 7. - 30.10.	Milena Dopitová: Hruška orální řitní poševní	
2005 – 2005	8. 9. - 6. 11.	Denisa Lehocká	
2005 – 2005	16. 9. - 15. 1.	Nalezení obrazu	Franz Anton Maulbertsch
2005 – 2005	16. 9. - 15. 1.	Michal Cihlář / Se vším všudy	
2005 – 2006	23. 9. - 8. 1.	Serger Šaršún - Charchoune	
2005 – 2005	30. 9. - 27. 11.	Václav Špála	
2005 – 2006	20. 10. - 22. 1.	Jindřich Štreit	
2005 – 2006	4. 11. - 5. 2.	Skála v Morgalu	František Skála

2005 – 2006	24. 11. - 29. 1	Jan Šerých: Abbey road 2:45	
2005 – 2006	25. 11. - 26. 2.	Flourish	Současné umění Walesu
2005 – 2006	16. 12. - 5. 3.	Franz Fiedler	
2006 – 2006	10. 1. - 12. 3.	Otto Gutfreund: Kresby	
2006 – 2006	27. 1. - 30. 4.	Rokokový klasicismus	
2006 – 2006	3. 2. -30. 4.	České exlibris od počátků do roku 1920	
2006 – 2006	10. 2. - 8. 5.	Známosti na zapřenou...	Světoví fotografové 20. století
2006 – 2006	15. 2. - 20. 4.	Krištof Kintera: Už mě to nebaví, 2003	
2006 – 2006	24. 2. - 21. 5.	Josef Bolf: Death Is Not the End?	
2006 – 2006	3. 3. - 21. 5.	Námořní deník hraběte Dubského	
2006 – 2006	15. 3. - 21. 5.	Papež kouřil trávu/ The Pope smoked Dope	
2006 – 2006	17. 3. - 28. 5	Ivor Davies	
2006 – 2006	24. 3. - 28. 5.	Postava a krajina v českém umění z let 1890-1939	Bohumil Kubišta, Jan Preisler a další
2006 – 2006	9. 4. - 15. 10.	Franz Anton Maulbertsch a jeho okruh na Moravě	
2006 – 2006	26. 4. - 9. 10.	Petr Písařík	
2006 – 2006	11. 5. - 11. 6.	Martin Velíšek - Týden...	
2006 – 2006	12. 5. - 15. 10.	Karel Haloun a Luděk Kubík	
2006 – 2006	19. 5. - 20. 8.	Artists for Tichý - Tichý for Artists	

2006 – 2006	26. 5. - 13. 8.	Capriccio - variace na dané téma	Jacques Callot
2006 – 2006	29. 5. - 29. 10.	Josef Hoffmann - Carlo Scarpa	
2006 – 2006	8. 6. - 27. 8.	Český filmový plakát 1945-2000	Grafický design
2006 – 2006	14. 6. - 15. 10.	Práce z Číny	
2006 – 2006	14. 6. - 15. 10.	Výstava členů Mezinárodní poroty BB 2006	
2006 – 2006	14. 6. - 17. 9.	Catherine Zask	
2006 – 2006	14. 6. - 15. 10.	Hlavní výstava Bienále Brno 2006	
2006 – 2006	15. 6. - 15. 10.	Milan Grygar	
2006 – 2006	15. 6. - 15. 10.	Hledej design!	Výstava studentských prací
2006 – 2006	15. 6. - 1. 10.	Z Marsu	Grafické práce
2006 – 2006	15. 6. - 15. 10.	Grafický design v bílé krychli	
2006 – 2006	27. 6. - 29. 10.	Stříbro v habsburské monarchii 1781-1920	
2006 – 2006	28. 6. - 17. 9.	Otto Gutfreund: Kresby	
2006 – 2006	1. 7. 1. 10	Námořní deník Er- wina Dubského	
2006 – 2007	25. 8. - 7. 1.	Josef II. orající na poli u Slavíkovíc	
2006 – 2007	8. 9. - 3. 12.	Dorit Margreiter	
2006 – 2007	12. 10. - 28. 1.	Jiří Kovanda, Bez názvu, 2006...	
2006 – 2007	13. 10. - 3. 12.	Transkultura: akt1	

2006 – 2007	20. 10. - 7. 1.	Tvůrci obálek časopisu Font	
2006 – 2007	27. 10. - 28. 1	Nejkrásnější české knihy roku 2005	
2006 – 2007	3. 11. - 28. 1	Zorka Ságlová	
2006 – 2007	17. 11. 25. 3	Václav Jirásek - Industria	
2006 – 2007	1. 12. - 18. 3.	Umění restaurovat umění	
2006 – 2007	14. 12. - 11. 3	Jiří Skála: Výměna rukopisu	
2006 – 2007	15. 12. - 25. 3.	Josef Sudek neznámý	
2007 - 2007	19. 1. - 22. 4.	Václav Hollar (1607-1677)	
2007 - 2007	9. 2. - 6. 5.	Eva Kmentová Deník díla	
2007 - 2007	9. 2. - 13. 5.	Václav Hejna	
2007 - 2007	16. 2. - 29. 4.	České exlibris 1920-1945	
2007 - 2007	2. 3. - 17. 6.	Jiří Černický	
2007 - 2007	10. 3. - 1. 4.	Vladimir Tarasov	
2007 - 2007	23. 3. - 17. 6.	Zbyněk Baladrán	
2007 - 2007	13. 4. - 15. 7.	Jakub Schikaneder	
2007 - 2007	19. 4. - 17. 6.	Franz Fiedler. Fotografie	
2007 - 2007	20. 4. - 5. 8.	Slovenský mýtus	
2007 - 2007	4. 5. - 12. 8.	Perspectiva artificialis	
2007 - 2007	11. 5. - 30. 9.	Design obálek Fontu	

2007 - 2007	25. 5. - 13. 7.	Catherine Zask - CZ in CZ	
2007 - 2007	25. 5. - 19. 8.	Andy Warhol - slov- enská lekce	
2007 - 2007	1. 6. - 2. 9.	Jiří Kovanda	
2007 - 2007	4. 6. - 28. 10.	Josef Hoffmann - Adolf Loos	
2007 - 2007	28. 6. - 23. 9.	Tomáš Vaněk	
2007 - 2007	28. 6. - 30. 9.	Kateřina Šedá	
2007 - 2007	3. 8. - 4. 11.	Rudolf Kremlička	
2007 - 2007	17. 8. - 18. 11.	Miloš Spurný	
2007 - 2007	17. 8. - 21. 10.	Jan Štursa	
2007 - 2008	24. 8. - 6. 1.	Sběratelé a mecenáši I. -Aristokracie	
2007 - 2008	31. 8. - 13. 1.	České a slovenské sklo v exilu	
2007 - 2007	7. 9. - 4. 11.	Japonská soudobá keramika	
2007 - 2008	26. 9. - 17. 1.	Matěj Smetana	
2007 - 2008	11. 10. - 2. 3.	Martin Sedlák	
2007 - 2008	12. 10. - 6. 1.	Nejkrásnější české knihy roku 2006	
2007 - 2008	16. 11. - 17. 2.	František Foltýn	
2007 - 2008	23. 11. - 24. 2.	V zahradě Armidině	
2007 - 2008	30. 11. - 16. 3.	Jan Jedlička	
2007 - 2008	14. 12. - 11. 3.	Boomerang Free Cards	

2008 – 2008	18. 1. - 4. 5.	České exlibris 1945-1980	
2008 – 2008	23. 1. - 18. 5.	Lukáš Rittstein	
2008 – 2008	25. 1. - 20. 4.	Sběratelé a mecenáši II. -Buržoazie	
2008 – 2008	8. 2. - 25. 5.	Václav Cigler	
2008 – 2008	15. 2. - 25. 5.	Za 15	Fotografie Jana Svobody a dalších autorů
2008 – 2008	13. 3. - 1. 6.	Marek Meduna	
2008 – 2008	14. 3. - 25. 5.	Milada Marešová	
2008 – 2008	21. 3. 25. 5.	Bubble Tea	
2008 – 2008	28. 3. - 8. 6.	Jiří Foltýn: V upravené krajině	
2008 – 2008	8. 5. - 17. 8.	Sběratelé a mecenáši III - Salmové	
2008 – 2008	23. 5.- 5. 10.	Osobnosti českého grafického designu - Jiří Rathouský	
2008 – 2008	28. 5. - 31. 8.	Evžen Šimera: Skateboardové překážky, 2003	
2008 – 2008	1. 6. - 19. 10.	Stefan Sagmeister: Co jsem se zatím v životě naučil	
2008 – 2008	3. 6. - 26. 10.	Josef Hoffmann - Donald Judd: Hypotéza	
2008 – 2008	18. 6. - 19. 10.	Tiskařská elita	doprovodná akce Bienále Brno 2008
2008 – 2008	18. 6. - 28. 9.	City's Celebrities!	
2008 – 2008	18. 6. - 19. 10.	Práce ze... Slovinska	
2008 – 2008	18. 6. - 19. 10.	Výstava členů mezinárodní poroty 2008	Porota Bienále 2008

2008 – 2008	18. 6. - 19. 10.	Slovak Rep.	
2008 – 2008	18. 6. - 19. 10.	Knihy zvláštního kouzla	
2008 – 2008	18. 6. - 19. 10.	Brno Echo: Ornament a zločin od Adolfa Loose k dnešku	
2008 – 2008	18. 6. - 19. 10.	Design časopisů a fanzinů od 90. let do současnosti	
2008 – 2008	18. 6. - 19. 10.	Fumio Tachibana	
2008 – 2008	18. 6. - 19. 10.	Hlavní výstava Bienále Brno 2008	
2008 – 2008	27. 6. - 26. 10.	Ornament a moderna	
2008 – 2009	29. 8. - 11. 1.	Sběratelé a mecenáši IV. - Umělci	
2008 – 2008	1. 9. - 30. 9.	To nejlepší z Bienále Brno	
2008 – 2008	3. 9. - 30. 11.	Tomáš Hlavina: Brána (pro pošetilé panny), 1999	
2008 – 2009	16. 10. - 11. 1.	Neregulováno. Prales ve fotografii	
2008 – 2009	17. 10. - 18. 1.	Petra Feriancová: Přirozený výběr	
2008 – 2009	24. 10. - 22. 2.	Nejkrásnější české knihy roku 2007	
2008 – 2009	7. 11. - 8. 2.	Pole tvůrčí a válečná	František Kupka, Vojtěch Preissig, Otto Gutfreund a další
2008 – 2009	14. 11. - 15. 2.	Třetí strana zdi	Fotografie z doby od roku 1968
2008 – 2009	21. 11. - 1. 3.	Bruselký sen	
2008 – 2009	3. 12. - 29. 3.	Jan Jakub Kotík: Houses of the Holy, 2005	

2009 – 2009	23. 1. - 17. 5.	Antonio Maria Beduzzi	
2009 – 2009	5. 2. - 17. 5.	Grzedorz Stwiertnia	
2009 – 2009	5. 3. - 7. 6.	Skupina Plakát 1962-1969	
2009 – 2009	6. 3. - 28. 6.	Vladimír Skrepl: Jako v zrcadle	
2009 – 2009	13. 3. - 7. 6.	Múza pod nebesy	
2009 – 2009	20. 3. - 14. 6.	Stefanie Schneider	
2009 – 2009	20. 3. - 31. 5.	Stavby a projekty	
2009 – 2009	27. 3. - 7. 6.	Bytosti odnikud	Vojtěch Hynais, František Ženíšek, Max Švabinský a další
2009 – 2009	8. 4. - 19. 7.	Lenka Klodová	
2009 – 2009	27. 5. - 27. 9.	Dominik Lang	
2009 – 2009	29. 5. - 30. 8.	Sběratelé a mecenáši V.	
2009 – 2009	5. 6. - 27. 9.	Zlatý věk	Vrcholná díla holandského designu 20. stol.
2009 – 2009	18. 6. - 13. 9.	Teodor Rotrekl	
2009 – 2009	19. 6. - 4. 10.	Smělými tahy	barokní skicy z Alte Galerie
2009 – 2009	26. 6. - 20. 9.	Jiří David	
2009 – 2009	3. 7. - 18. 10.	Brno v době baroka Trencka	
2009 – 2009	15. 7. - 1. 11.	1, 2, 3, 4, 5...první akvizice	Užité umění
2009 – 2009	17. 7. - 18. 10.	Příjemné závislosti	Fotografie 2. pol. 20. st.

2009 – 2009	29. 7. - 25. 10.	Pavla Sceranková: Babiččin byt, 2007	
2009 – 2009	11. 9. - 6. 12.	Slavnost korunovace zázračného obrazu P. Marie Svato- tomské	
2009 – 2010	25. 9. - 28. 2.	Nejkrásnější knihy roku 2008	
2009 – 2010	2. 10. - 24. 1.	Podoby tváře - šalba a klam	
2009 – 2010	8. 10. - 17. 1.	Matěj Smetana: Návody	
2009 – 2010	16. 10. - 24. 1.	Alfons Mucha - Český mistr Belle Epoque	
2009 – 2010	23. 10. - 17. 1.	Život mezi knihami	
2009 – 2010	23. 10. - 17. 1.	Život mezi knihami	
2009 – 2010	30. 10. - 7. 2.	Zdaleka i zblízka	
2009 – 2010	6. 11. - 31. 1.	O barvě	Emil Filla, Josef Čapek, František Kupka a další
2009 – 2010	18. 11. - 28. 3.	Ivan Vosecký: Dekonstrukce Guer- niky, 2009	
2009 – 2010	2. 12. - 21. 2.	Hračka na 15 způsobů	
2009 – 2010	18. 12. - 23. 5.	Johann Baptist Straub	
2010 – 2010	29. 1. - 16. 5.	Krása antických gem	
2010 – 2010	3. 2. - 23. 5.	Jiří Thýn	
2010 – 2010	12. 2. - 23. 5	Úniky a návraty	
2010 – 2010	12. 2. - 23. 5	Thonet - Mundus a tí další	
2010 – 2010	19. 2. - 16.5.	Možnosti záznamů	

2010 – 2010	24. 2. - 27. 6.	Šperkovnice jako šperk	
2010 – 2010	25. 2. - 23. 5.	Viktor Pivovarov: Oni	
2010 – 2010	18. 3. - 15. 7.	Laboratoř a Kolektiv	
2010 – 2010	31. 3. - 6. 6.	Petr Nikl: Trenažer pro okamžitou hru	
2010 – 2010	4. 5. - 31. 10.	Josef Hoffmann - Dorit Margreiter	
2010 – 2010	4. 6. - 3. 10.	Místo potěšení	
2010 – 2010	16. 6. - 26. 9.	Eva Kořátková	
2010 – 2010	23. 6. - 24. 10.	Soutěžní přehlídka Bienále Brno 2010	
2010 – 2010	23. 6. - 24. 10.	BigMag - Alterna- tivní časopisy v České republice po roce 1989	
2010 – 2010	23. 6. - 24. 10.	Výstava členů mezinárodní poroty	
2010 – 2010	23. 6. - 3. 10.	Osobnosti českého grafického designu	
2010 – 2010	23. 6. - 24. 10.	R2: Artur Rebelo - Lizá Ramalho	
2010 – 2010	23. 6. - 24. 10.	Così tísnivého: Sur- realismus a grafický design	
2010 – 2010	24. 6. - 30. 10.	Ďábel, smrt a Schwarzenegger. Af- rický pouliční filmový plakát	
2010 – 2010	30. 6. - 24. 10.	Objevy a návraty	
2010 – 2011	1. 9. - 28. 2.	Dostaveníčko	
2010 – 2011	6. 10. - 6. 1.	Jan Haubelt	

2010 – 2011	8. 10. - 9. 1.	Nejkrásnější české knihy roku 2009	
2010 – 2011	15. 10. - 16. 1.	Krásná linie	
2010 – 2011	22. 10. - 9. 1.	Vojtěch Jasný: Fotografie	
2010 – 2011	27. 10. - 31. 1.	Květomluva	
2010 – 2011	12. 11. - 13. 2.	Vladimír Jindřich Bufka	
2010 – 2011	19. 11. - 13. 2.	Donátoři, mecenáši, sběratelé	
2010 – 2011	26. 11. - 27. 2.	...a nezapomeňte na květiny	
2010 – 2011	3. 12. - 3. 4.	Kamil Lhoták čili Útěcha z techniky	
2010 – 2011	10. 12. - 13. 3.	Sklo luxusní a dekorativní	
2011 – 2011	19. 1. - 24. 4.	Tomáš Svoboda: Síla kontextu	
2011 – 2011	3. 2. - 22. 5	Cyril Blažo: Pekný žobrák	
2011 – 2011	4. 2. - 1. 5.	Umělci s erbem	
2011 – 2011	10. 2. - 12. 6.	Umělecká produkce Českomoravských skláren ve 40. letech 20. století	
2011 – 2011	2. 3. - 28. 8.	Dostaveníčko	
2011 – 2011	4. 3. - 29. 5.	Václav Ryčl - Blue Boy	
2011 – 2011	11. 3. - 5. 6.	Viktor Kolář	
2011 – 2011	18. 3. - 19. 6.	Plocha, hloubka, prostor	Perspektiva v umění
2011 – 2011	29. 3. - 31. 3.	Test	

2011 – 2011	1. 4. - 18. 3	Jurkovičova vila. Historie a obnova	
2011 – 2011	1. 4. - 5. 6.	Made in Villa	
2011 – 2011	22. 4. - 31. 7.	Příběhy tisíce a jedné noci	Islámské umění
2011 – 2011	4. 5. - 30. 10.	Vasil Artamonov, Alexey Klyuykov	
2011 – 2011	13. 5. - 14. 8.	Et in Roma ego. Fon- tana di Trevi a jiné kresby Františka Antonína Grimma	
2011 – 2011	27. 5. - 4. 9.	Bohdan Holomíček / Divadelní svět	
2011 – 2011	9. 6. - 2. 10.	Vladimír Houdek: Melancholie	
2011 – 2011	14. 6. - 30. 10.	Josef Hoffmann - Oswald Oberhuber	
2011 – 2011	17. 6. - 25. 9.	Josef Kunzfeld	
2011 – 2011	23. 6. - 30. 10.	Holíčská fajáns	sbírka keramiky a lidových výšivek
2011 – 2011	24. 6. - 30. 10.	Moravská národní galerie	
2011 – 2011	15. 7. - 9. 10.	Milena Dopitová. Ještě chvíli se zdržím	
2011 – 2011	19. 8. - 23. 10.	The Best of...	
2011 – 2011	26. 8. - 27. 11.	Pod Štítem Minervy	
2011 – 2012	6. 10. - 8. 1.	Nejkrásnější české knihy roku 2010	
2011 – 2012	20. 10. - 15. 1.	Sláva Sobotovičová: Mírný posun	
2011 – 2012	3. 11. - 4. 3.	Z pohádky do pohádky	
2011 – 2012	4. 11. - 5. 2.	V plném spektru	Fotografie 1900-1950

2011 – 2012	17. 11. - 20. 5.	Colorito	Italské umění
2011 – 2012	1. 12. - 29. 2.	Dostaveníčko	
2011 – 2012	9. 12. - 18. 3.	Obrazy mysli / Mysl v obrazech	
2011 – 2013	16. 12. - 13. 1.	Sběratelé a mecenáši VI: Marie Richter- ová (1927-2011)	
2012 – 2012	3. 2. - 27. 5.	Pavel Sterec: Nehy- bná směna	
2012 – 2012	24. 2. - 20. 5.	L'étude d'après na- ture	
2012 – 2012	8. 3. - 2. 9.	Kožena liturgická roucha ze sbírky MG	
2012 – 2012	6. 4. - 13. 5.	Věznice: místo pro umění	
2012 – 2012	13. 4. - 30. 11.	Jan Kotěra	
2012 – 2012	19. 5. - 7. 10.	VIRUTAL IMAGES	
2012 – 2012	31. 5 - 24. 6.	Slet sokolských plakátů 1901-1948	
2012 – 2012	4. 6. - 28. 10.	Josef Hoffmann. Stanislav Kolíbal	
2012 – 2012	21. 6. 28. 10.	Khhhhhh - Slavs and Tatars	
2012 – 2012	21. 6. 28. 10.	Květa Pacovská - AD INFINITUM	
2012 – 2012	21. 6. 28. 10.	DAR (Husák trávu nekouřil)	
		Práce z Kalifornie	
2012 – 2012	21. 6. 28. 10.	Dvě nebo tři věci, co vím o Provo (Brněnská verze)	
2012 – 2012	21. 6. 28. 10.	Mezinárodní soutěž Bienále Brno 2012	

2012 – 2012	22. 6. 28. 10.	mezinárodní bienále grafického designu Brno 2012	
2012 – 2012	5. 9. - 29. 9.	Bienále v kufru	
2012 – 2013	6. 9. - 20. 1.	Mexická keramika ve sbírce MG	
2012 – 2013	11. 10. - 13. 1.	Nejkrásnější české knihy roku 2011	
2012 – 2013	15. 11. - 3. 3.	Václav Magid: Souřadnice	
2012 – 2013	30. 11. - 30. 4.	Po stopách moderny. Kabinet Josefa Hoff- manna	
2012 – 2013	30. 11. - 24. 3.	Po stopách moderny. Tiché revoluce uvnitř ornamentu. Experimenty dekorativního umění v letech 1880-1930	
2012 – 2013	30. 11. - 24. 3.	Po stopách moderny. Keramika období art deco na Moravě. Tvorba Huberta Ko- vaříka	
2012 – 2013	1. 12. - 31. 5.	Dostavenička	
2012 – 2013	7. 12. - 3. 3.	Element F	Fotografie
2013 – 2013	24. 1. - 1. 9.	Prostřeno barokem	
2013 – 2013	1. 2. - 28. 4.	Disegno. Kresby z pozůstalosti malíře Judy Tadeáše Sup- pera	
2013 – 2013	15. 2. - 19. 5.	Rytmy + pohyb + světlo	Zachycení pohybu
2013 – 2013	21. 3. - 29. 9.	S.d.Ch.	
2013 – 2013	5. 4. - 7. 7.	Rudolf Koppitz	

2013 – 2013	11. 4. - 27. 10.	Zdeněk Plesník a Miroslav Navrátil. Po stopách moderny	
2013 – 2013	19. 4. 28. 7.	Odstup a jsi blíž	Výstava He Jinweie a Tomáše Císařovského
2013 – 2013	26. 4. - 1. 9.	Přirozeně: Karel No- vák - Jock Sturges	
2013 – 2013	26. 4. - 28. 7.	Jan Calábek: Věda, film a umění k potěše včel, básníků a botaniků	
2013 – 2014	17. 5. - 26. 10.	Holland_retro_style	Díla nizozemských malířů 17. století
2013 – 2013	28. 5. - 27. 10.	Josef Hoffmann - Friedrich Kiesler	
2013 – 2013	5. 6. - 7. 7.	FRAME	Fotografie
2013 – 2013	12. 7. - 18. 8.	Kruhy na vode 2012	Řemeslný design
2013 – 2013	26. 7. - 27. 10.	Daniel Balabán: Zpráva 2013	
2013 – 2014	3. 9. - 3. 9.	Kateřina Šedá: Bedřichovice nad Temží	
2013 – 2014	26. 9. - 23. 2.	Ve víru tance	
2013 – 2014	27. 9. - 18. 5.	VOLIÉRA No. 1. Oděvní silueta v současné české módní tvorbě	
2013 – 2014	10. 10. - 12. 1.	Nejkrásnější české knihy roku 2012	
2013 – 2014	11. 10. - 5. 1.	Fotografie Lukáše Jasanského a Mar- tina Poláka	
2013 – 2014	18. 10. - 19. 1.	Jaromír Funke - mezi konstrukcí a emocí	
2013 – 2014	24. 10. - 9. 3.	Pavla Sceranková: Souhvězdí	
2013 – 2014	22. 10. - 23. 2.	Vlasta Vostřebalová Fischerová	

2013 – 2014	1. 12. - 2. 3.	DESIGN.LIVE! Jiří Šibor	
2014 - 2014	7. 2. - 18. 5.	Někdy v sukni. Umění 90.let	
2014 - 2014	6. 3. - 12. 10.	Dětské křtící soupravy	
2014 - 2014	13. 3. - 22. 6.	DESIGN.LIVE! Jaroslav Juřica	
2014 - 2014	14. 3. - 25. 5.	Friedrich Ohmann: Objev baroku a počátky moderní architektury v Čechách	
2014 - 2014	27. 3. - 1. 6.	Martin Vongrej: 2014	
2014 - 2014	10. 4. - 1. 5.	Portréty nového tisíciletí	
2014 - 2014	25. 4. - 31. 5.	Krajinou Koncernovaného designu	
2014 - 2014	27. 5. - 26. 10.	Kolegialita a kontroverze. Josef Hoffmann a architekti moravské moderny z Wagnerovy školy ve Vídni	
2014 - 2014	13. 6. - 31. 7.	Máš umělecké střevo? 2014	
2014 - 2014	18. 6. - 14. 9.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Médium: Education	
2014 - 2014	19. 6. - 14. 9.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Perfect human X 5	
2014 - 2014	19. 6. - 14. 9.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Vizualní akce	
2014 - 2014	19. 6. - 14. 9.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Doposud nebylo dokonalých škol	

2014 - 2014	19. 6. - 14. 9.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Centrum pro opuštěný hlavičkový papír a Knihovna odcizených	
2014 - 2014	19. 6. - 14. 9.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Knihu poznáš podle obálky	
2014 - 2014	19. 6. - 14. 9.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Roztržitý seminář: může změnit	
2014 - 2014	19. 6. - 26. 10.	OFF program 26. Bienále Brno 2014	
	19. 6. - 26. 10.	Studovna	
	19. 6. - 26. 10.	Osobnosti českého grafického designu: Rostislav Vaněk	
	19. 6. - 26. 10.	Laureáti Grand Prix Bienále Brno: Mevis and Van Deursen : Our Art	
	19. 6. - 26. 10.	Mezinárodní přehlídka: Studentské práce	
	19. 6. - 26. 10.	Od A do B do C	
	19. 6. - 26. 10.	Off-White Paper. O Bienále Brno a o vzdělávání	
	19. 6. - 26. 10.	Vzít si linku na procházku. Výstava o zadáních ve výuce a designu	
2014 – 2015	26. 6. - 4. 1.	DESIGN.LIVE! UNOSTO: Kolektivní laboratoř	
2014 – 2014	28. 6. - 28. 9.	“Kubismus uprostřed války” - intervence do stálé expozice českého moderního umění	

2014 – 2014	19. 9. - 26. 10.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Mapování referencí	
2014 – 2014	19. 9. - 26. 10.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Prostor k dispozici	
2014 – 2014	19. 9. - 26. 10.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Hudba z dávných čas, ozvěny dneška	
2014 – 2014	19. 9. - 26. 10.	Nominace! / Národní cena za studentský design 2014	
2014 – 2014	21. 9. - 26. 10.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Strategie nevidi- telnosti	
2014 – 2014	21. 9. - 26. 10.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / Paralelní škola	
2014 – 2014	21. 9. - 26. 10.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / neOFFiciální pro- gram	
2014 – 2014	21. 9. - 26. 10.	OFF program 26. Bienále Brno 2014 / DesignBlog a jeho rozvíjení	
2014 – 2015	3. 10. - 18. 1.	Nejkrásnější české knihy roku 2013	
2014 – 2015	14. 11. - 17. 5.	Kupezky. Mistr a jeho okruh	
2014 – 2014	17. 11. - 31. 12.	LEOŠ JANÁČEK na plakátech ze sbírek Moravské galerie v Brně	
2014 – 2015	28. 11. - 26. 4.	Václav Girska: Bratři, držme se	
2014 – 2015	28. 11. - 26. 4.	Brněnský Devětsil: multimediální přesahy umělecké avantgardy	
2014 – 2015	12. 12. - 12. 4.	Brno - moravský Manchester. 250 let metropole textilního průmyslu	

2014 – 2015	19. 12. - 12. 4.	Dagmar Hochová 1926/2012	
2015 – 2015	29. 1. - 7. 6.	DESING. LIVE! alešbáry ki -mono	
2015 – 2016	15. 5. - 10. 1.	Věci a slova. Umělecký průmysl, užité umění a design v české teorii a kritice 1870-1970	
2015 – 2015	15. 5. - 13. 9.	Horizonty modern- ismu - Zdeněk Rossmann (1905- 1984)	
2015 – 2015	29. 5. - 31. 7.	Václav Stratil: Nedělám nic a jiné práce	
2015 – 2015	2. 6. - 1. 11.	Privátní Josef Hoff- mann	
2015 – 2015	5. 6. - 13. 9.	Miroslav Tichý: Ženy a ženy	
2015 – 2015	19. 6. - 4. 7.	Completed 2015! Výstava diplomantů FA VUT v Brně	
2015 – 2015	25. 6. - 1. 11.	DESIGN.LIVE! Daniel Pirš	
2015 – 2015	26. 6. - 13. 12.	Modfolk. Modernita v lidovém. Ateliér designu oděvu a obuvi Liběny Rochové na UP- RUM.	
2015 – 2015	14. 7. - 20. 9.	Lidová keramika ze sbírky Moravské ga- lerie v Brně	
2015 – 2016	11. 9. - 10. 1.	Zastihla je noc. Čeští umělci ve Francii 1938-1945	
2015 – 2016	25. 9. - 17. 1.	Cena Jindřicha Cha- lupeckého	
2015 – 2016	20. 11. - 21. 12	Jana Svoboda: Nejsem fotograf	
2015 – 2016	25. 11. - 3. 4.	DESIGN.LIVE! Klára Šípková	

2015 – 2016	27. 11. - 17. 1.	Hands-on Urbanism	
2015 – 2016	1. 12. - 28. 2.	Boris Ondreička: Propast	
2015 – 2016	1. 12. - 6. 3.	Nejkrásnější české knihy roku 2014	
2016 – 2016	4. 3. - 29. 5.	Patricie Fexová: Rysy	
2016 – 2016	4. 3. - 22. 5.	Ján Mančuška: Čas Příběh Prostor	
2016 – 2016	11. 3. - 8. 5.	Na hraně. Oděvní koncepty Milana Knížáka, Liběny Rochové a Michala Švarce v 80. letech	
2016 – 2016	11. 3. - 29. 5.	Maxim Velčovský: Vše za 39	
2016 – 2016	11. 3. - 22. 5.	Ondřej Příbyl: Mechanický divák	
2016 – 2016	10. 4. - 5. 6.	DESIGN.LIVE! Te- reza Rosalie Kladošová: Chataři	
2016 – 2016	21. 5. - 12. 6.	Jiří Franta, David Böhm: Za obrazy	
2016 – 2016	16. 6. - 30. 10.	OFF program	
2016 – 2016	16. 6. - 30. 10.	Studovna	
2016 – 2016	16. 6. - 30. 10.	Zdeněk Ziegler	
2016 – 2016	16. 6. - 30. 10.	Souborné dílo	
2016 – 2016	16. 6. - 30. 10.	Které zrcadlo chceš olizovat?	
2016 – 2016	16. 6. - 30. 10.	Mezinárodní přeh- lídka	
2016 – 2016	16. 6. - 30. 10.	27. MEZINÁRODNÍ BIENÁLE GRAFICKÉHO DESIGNU BRNO	

2016 – 2016	17. 6. - 30. 10.	DESIGN. LIVE! Helena Lukášová: “Jsi tím, co si přeješ”	
2016 – 2016	17. 6. - 30. 10.	Adéla Svobodová: Antiobjekt	
2016 – 2016	8. 9. - 9. 10.	70 x Jiří Valoch	
2016 – 2016	16. 9. - 30. 10.	Národní cena za stu- dentský design 2016* NOMINACE!	
2016 – 2016	9. 11. - 27. 11.	Cena profesora Jindřicha Halabaly 2016	
2016 – 2017	2. 12. - 17. 3.	51+Nejkrásnější české knihy roku 2015	
2016 – 2017	2. 12. - 19. 3.	Neváhej a ber!	
2016 – 2017	16. 12. - 5. 2.	Hang in There	
2016 – 2017	29. 4. - 2. 4.	Martin Rajniš: První architektura	
2016 – 2017	22. 6. - 7. 5.	Josef Hoffmann - Josef Frank	
2016 – 2017	2. 12. - 2. 4.	Martin Horák	
2016 – 2017	9. 12. - 16. 4.	DESIGN.LIVE! Mi- lan Pekař: Vázy	
2016 – 2017	9. 12. - 16. 4.	Šlechta před objek- tivem	
2016 – 2017	9. 12. - 16. 4.	OCH!	
2016 – 2017	16. 12. - 16. 4.	Aristokracie vkusu	
2017 – 2017	17. 2. - 16. 4.	Etuje pro Věstonickou venuši	

Příloha č. 5

Přehled výstav Krajské galerie Zlín od roku 2007

ROK	ČASOVÉ ROZMEZÍ	NÁZEV EXHIBICE	Doplňkové informace
2007	13. 2. - 8. 4.	Práce na papíru a objekty	Tomáš Švéda
2007	17. 2. - 3. 6.	Abstrakce 1. poloviny 20. století	
2007	27. 2. - 15. 4.	Miloš Ševčík / Do nitra	
2007	25. 4. - 10. 6.	Obrazy 1997-2007	Aleš Růžička
2007	13. 6. - 16. 9.	Kresby 1979-2006	Ladislav Daněk
2007	26. 6. - 23. 9.	Karel Nepraš a přátelé	
2007	26. 9. - 25. 11.	Libor Stavjaník / Garáž na prodej Dušan Tománek / Home alone	
2007	2. 10. - 25. 11.	Malba a práce na papíru 1996-2007	Pavel Preisner
2007-2008	12. 12. - 24. 2.	Umělecké sbírky KGVU ve Zlíně v letech 2001-2007	
2008	4. 3. - 20. 4.	Jindřich Kumpošt 1891-1963	
2008	11. 3. - 13. 4.	Petr Veselý	Obrazy
2008	13. 5. - 7. 9.	V. Nový zlínský salon 2008	
2008	11. 9. - 16. 11.	Michal Bauer - Struktury	
2008	23. 9. - 30. 11.	Skupina RUBIKON	Skleněné plastiky, obrazy, grafika
2008-2009	9. 12. - 15. 2.	České a slovenské umění 60. let 20. století	
2009	24. 2. - 14. 4.	Obydlená místa	

2009	3. 3. - 19. 4.	Pohled do sbírek KGVUZ / české moderní umění 1. pol. 20. stol.	
2009	3. 3. - 19. 4.	Laureáti cen Zlínských salonů mladých	
2009	24. 9. - 1. 11.	Zlínský obraz světa	Výstava k 15. výročí založení ZSVOŠU
2009	29. 9. - 15. 11.	Objekt animace. Třetí smysl / Principy animace v současném umění	Principy animace v současném umění
2009-2010	3. 11. - 24. 1.	Exotismy	
2009-2010	2. 12. - 24. 1.	Architektonická soutěž Revitalizace 14. a 15. budovy	
2010	2. 2. - 21. 3.	Výstavní projekt 200 dm³ dechu	Retrospektiva designérky Libuše Niklové ve zlínském Domě umění
2010	13. 4. - 29. 8.	Fenomén Baťa	Zlínská architektura 1910-1960
2010	13. 7. - 12. 9.	Prostor Z(i)lin(a)	
2010	14. 9. - 14. 11.	Jan Vaněk	Civilizované bydlení pro každého
2010	27. 9. - 28. 11.	Velkoměstská periferie	Zbyněk Baladrán, Barbora Klímová, Jiří Skála, Tomáš Svoboda
2010-2011	23. 11. - 30. 1.	Karel Zlín	Karel Zlín Machálek - malíř, sochař, grafik, básník
2010-2011	7. 12. - 30. 1.	Křehká setkání	Slovensko - česká sklářská výstava v prostorách galerií v Trenčíně a ve Zlíně
2011	8. 2. - 10. 4.	Ars longa	Jiří Anderle - malíř, grafik a jeho sbírky africké kmenové umění, Dubuffet, Miró, Tápies

2011	15. 2. - 10. 4.	Poutnice v labyrintu	Petr Pavlík
2011	3. 5. - 28. 8.	VI. Nový zlínský salon 2011	Trienální přehlídka současného umění
2011	6. 5. - 27. 5.	Básníci v Prostoru Zlín	Měsíc autorského čtení
2011	6. 5. -7. 5.	Zbyněk Hejda	Básníci v Prostoru Zlín
2011	12. 5.	Petr Král	Básně za chůze
2011	20. 5.	Galerijní a muzejní noc ve Zlíně	V rámci Festivalu muzejních nocí
2011	20. 5.	Miloslav Topinka	
2011	27. 5.	JAMEK Václav	
2011	23. 6.	Kulturní byfé na téma design	
2011	5. 9. - 6. 9.	Derniéra výstavy VI. Nový zlínský salon	
2011	6. 9. - 6. 11.	Rozehnal Bedřich	Grafický kabinet zlínského zámku
2011	20.9. - 13. 11.	Miloš Šimurda	
2011	27. 9. - 6. 11.	Miroslav Sonny Haas	
2011-2012	27. 9. - 22. 4.	Umění 1. poloviny 20. století ze sbírky Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně	
2011	1. 10.	Den Zlínského kraje	
2011	10. 11.	Derniéra výstavy Miloše Šimurdy	program k zakončení výstavy Miloše Šimurdy
2011	15. 11. -16. 11.	Dům s uměním-workshop video-mappingu	
2011-2012	15. 11. - 29. 1.	Adolf Kašpar	
2011-2012	29. 11. - 26. 2.	Plzeňská pěna - současná výtvarná scéna Plzně a okolí	

2012	1. 12. - 18. 12.	Jan Kotěra a Tomáš Baťa - 100 let rozvoje Zlína	
2012	7. 2. - 29. 4.	Pavla Sceranková a Juraj Kollár	Výstava laureátů V. Zlínského salonu mladých
2012	9. 2.	Kulturní byfé s Radovanem Lipusem	
2012	24. 2.	Básníci v Prostoru Zlín	Josef Hrubý a Pavel Štýbr
2012	13. 3. - 29. 4.	Boris Podrecca / Architekt	
2012	9. 4. - 30. 4.	Komiks, Manga & spol.	výstava plakátů
2012	15. 5. - 30. 9.	VI. Zlínský salon mladých	přehlídka výtvarného umění autorů do 30 let
2012	17. 5.	Workshop Stan-duino fraAngelico v Domě umění	
2012	18. 5. - 15. 6.	Básníci v Prostoru Zlín	
2012	6.6.	Musicirkus Opencall - hudební happening ve Zlíně	
2012	8. 6. - 9. 6.	Galerijní a muzejní noc 2012	
2012	14. 8. - 17. 8.	Týden komentovaných prohlídek	
2012	6. 10.	Den Zlínského kraje	
2012	6. 10. - 30. 12.	Umění 19. století	výstava ze sbírky Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně
2012	10. 10.	Kulturní byfé s Michalem Vieweghe, a Martinem Reinerem	
2012	11. 10. - 9. 12.	Věra a Vladimír Machoninovi 60' / 70'	

2012	23. 10. - 30. 12.	Vojtěch Mašek - Komiksy	
2012	7. 12.	Básníci v Prostoru Zlín - Jaroslav Ko- vanda	
2012-2013	18. 12. - 31. 1.	Od památníku k Pa- mátníku 1933-2013	
2013	18. 1. - 19. 1.	Básníci v Prostoru Zlín - Martin Stöhr	
2013	25. 1.	S malíři a sochaři ze Zlína a okolí	
2013	30. 4. - 25. 8.	PROSTOR ZLÍN 2013	trienále - umění ve ve- řejném prostoru
2013	1. 5.	Prostor Zlín / Řády vidění	stálá expozice
2013	1. 5. - 7. 7.	Grafici českého symbolismu	
2013	15. 5. - 21. 7.	Ulmský model / Me- toda a design	
2013	17. 5. - 7. 6.	Básníci v Prostoru Zlín 2013	
2013	18. 5.	Mezinárodní den muzeí a galerií	
2013	21. 5.	Slavnostní křest knihy prof. Fran- tiška Crháka	
2013	7. 6.	Galerijní a muzejní noc 2013	
2013	17. 7. - 6. 10.	Viktor Jandásek / Stavitel ve Zlíně	
2013	14. 8. - 27. 10.	Z rodinného alba	
2013	17. 9. - 17. 11.	Petr Skala	
2013	20. 9.	Básníci v Prostoru Zlín 2013 - Jiří Jílek	
2013	25. 10.	Básníci v Prostoru Zlín 2013 - Václav Daněk a Jaromír Zemina	

2013-2014	16. 10. 19. 1.	Skupina 42	Kresba a grafika ze sbírky Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně
2013-2014	6. 11. - 5. 1.	Kamil Mikel / Geometrie světla a stínů	
2013-2014	13. 11. - 5. 1.	Baťova města	
2013	15. 11.	Básníci v Prostoru Zlín - Petr Veselý	
2013-2014	19. 11. - 9. 2.	Jan Šerých	filmové dílo
2013	20. 11.	60. výročí založení Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně	
2013	26. 11.	Nové strategie preventivní konzervace a identifikace obrazů	
2013	3. 12.	Studie ideálních průmyslových měst u firmy Baťa a jejich aplikace v praxi	
2013	10. 12.	Komentovaná prohlídka výstavy Baťova města s Markétou Březovskou	
2013	20. 12.	Básníci v Prostoru Zlín - Jan Slovák	
2014	15. 1. - 9. 2.	Svatopluk Slovenčík / retrospektiva	
2014	29. 1. - 20. 4.	Sakrální architektura pro firmu Baťa - realizace a návrhy	
2014	30. 4.	MASKA	studentský festival
2014	22. 4.	Libor Kadlec-Filípek-Žádné dívky, nic	

2014	18. 3	Komentovaná prohlídka a přednáška k výstavě Sakrální architektura pro firmu Baťa	
2014	5. 3. - 7. 3.	VMWS 2014 -video-mapping	
2014	4. 3.	Komentovaná prohlídka v evangelickém kostele ve Zlíně	
2014	19. 2. - 20. 4.	Ivo Sedláček - Horizont událostí / tvorba z let 2011-2014	
2014	12. 2. - 11. 5.	Martin Bůřil	filmové dílo
2014	7. 2.	Oldřich Mikulášek - A s bohem mluví-vám osobně asi po šestratřiceti deci	
2014	14. 5. - 31. 8.	VII. Nový zlínský salon 2014	přehlídka současného českého a slovenského umění
2014	14. 5. - 31. 8.	Miloš Šejn	filmové dílo
2014	16. 5.	Galerijní a muzejní nic ve Zlíně 2014	
2014	18. 5.	Mezinárodní den muzeí a galerií	
2014	19. 5. - 23. 5.	Přednášky, semináře, workshopy ve Zlíně	
2014	23. 5. - 27. 6.	Básníci v Prostoru Zlín	
2014	5. 6. - 5. 10.	Zlín, kolébka českého designu	
2014	7. 7. - 1. 8.	Záhady Baťovského Zlína	
2014	3. 9. - 30. 9.	Zlínský architekt Zdeněk Plesník - vý-	

		razná osobnost moderní československé architektury	
2014	9. 9. - 16. 11.	Vladimír Havlík	filmové dílo/performance
2014	17. 9. - 9. 11	René Hábl - Visites	
2014	24. 9. - 2. 11.	Špála, Čapek, Filla, Kupka...	
2014	1. 10. 9. 11.	“Nakonec je to obraz práce s lidmi.”	architekt Jiří Čančík, 1922-2001
2014	1. 10. - 9. 11.	Michal Buráň, Smuteční síně socialismu	
2014	17. 10.	Básníci v Prostoru Zlín - Rostislav Valušek	
2014	4. 11.	Vznik a vývoj továrního areálu firmy Baťa	
2014-2015	12. 11. - 18. 2.	ellement: Revitalizace dolní části Gahurova prospektu	
2014-2015	12. 11. - 22. 2.	KUBĚNA & NEZVAL	
2014-2015	19. 11. - 4. 1.	Zdeněk Hybler - Baťovský plakát	
2014	21. 11.	Básníci v Prostoru Zlín - Petr Nikl	
2014	24. 11. - 31. 12.	Juraj Gábor: Dívka před domem	
2015	7. 1. - 15. 2.	Petra Brázdilová: Moje věc 3	
2015	13. 1. - 15. 2.	Matyáš Chochola: Smích ha cha cha ha ha, hrdelní, spokojený smích	
2015	20. 1. - 22. 3.	Roman Štětina: Přednáška	videoart

2015	24. 2. - 3. 5.	Zdeněk Macháček: Makulatury atd.	
2015	25. 2. - 3. 5.	Jakub Schikaneder: Od svědectví k ob- razovému snění	
2015	3. 3. - 31. 5.	Projekt Divadla pracujících v Got- twaldově	
2015	20. 5. - 20. 9.	7. Zlínských salon mladých	
2015	17. 6. - 13. 9.	Grafika a kresba 60. let ze sbírky Kraj- ské galerie výtvar- ného umění ve Zlíně	
2015	1. 7. - 16. 7.	Jiný pohled	
2015	14. 7. - 11. 10.	Příběh paneláků ve Zlínském kraji	
2015	30. 9. - 22. 11.	Zdeněk Hybler Voj- těch Štolfa “Chci vychovat aspoň dva žáky pro divadlo.”	
2015-2016	6. 10. - 10. 1.	OSTROV UMĚNÍ V MOŘI PRŮ- MYSLU:Zlínská škola umění (1939- 1949)	
2015-2016	28. 11. - 14. 2.	Hledej a na- jdeš...František Pe- trák, Ilustrace a ob- razy	
2016	20. 1. - 13. 3.	Zlínský kraj očima malíře Vladimíra Hrocha	
2016	3. 2. - 8. 5.	Antonín Slavíček (1870-1910) Mezi ži- votem a uměním	
2016	24. 2. - 24. 4.	Miloš Boria - Osa- mělý proti své vůli	
2016	23. 3. - 8. 5.	RADIM HANKE - V PROSTORU	

2016	1. 5. - 10. 7.	Slunce jasná světů jiných: kresby a ru- kopisy Karla Hynka Máchy	
2016	19. 5. - 18. 9.	Orbis Pictus Play Zlín: Labyrint světla	
2016	24. 6. - 7. 8.	Design z odpadu	
2016	20. 7. - 23. 10.	Pavel Novák - zlín- ský architekt	
2016	9. 8. - 9. 10.	České akční umění. Filmy a vi- dea, 1956-1989, část II.	
2016	30. 8. - 2. 10.	Deset	
2016	28. 9. - 20. 11.	Prostor Zlín - ma- pování veřejného prostoru	
2016	4. 10. - 20. 11.	Místa spolupráce	
2016	12. 10. - 20. 11.	Expozice objektů vytvořených v rámci mezinárodních vý- tvárných symposií PANTA RHEI	
2016	13. 10. - 18. 12.	Sláva Sobotovičová: Review. Filmy z let 1999-2016	
2016-2017	8. 11. - 5. 2.	V hlavě architekta/ Kraus Sládeček	
2016-2017	30. 11. - 22. 1.	Studentský plakát	
2016-2017	7. 12. - 19. 2.	Sto plus jedno dílo ze sbírky Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně	
2017	31. 1. - 12. 3.	Antonín Sládek. Mezi Prahou a Pa- říží	
2017	14. 2. - 2. 4.	KAREL HLAVÁ- ČEK: JSOU OHNĚ MARNY	

2017	1. 3. - 30. 4.	Rudolf Kremlička (1886-1932): Cesta k modernímu obrazu	
2017	22. 3. - 30. 4.	Jan Sokol - architekt	
2017	12. 4. - 18. 6.	Čeští architekti a počátky turistiky na chorvatském Jadranu	
2017	11. 5. - 24. 9.	Nový zlínský salon 2017	
2017	28. 6. - 10. 9.	Kresby českých sochařů (z cyklu Kresba a grafika ze sbírkových fondů KGVUZ)	
2017	20. 9. - 26. 11.	Jiří Kolář-velký básník života, koláže ze sbírky J. Kulkala	
2017	4. 10. - 19. 11.	Petr Stanický	
2017	11. 10. - 26. 11.	Laureáti cen VII. Zlínského salonu mladých	
2017-2018	29. 11. - 27. 1.	Petr Dub	
2017-2018	6. 12. - 10. 2.	Milada Schmidtová	

Příloha č. 6

Přehled výstav pořádaných Klubem přátel umění v Olomouci od roku 1920

Termín	Název výstavy	Místo konání
Březen 1920	XI. výstava Sdružení českých umělců grafiků Hollar. V slunci svobody, Klub přátel umění v Olomouci	Výstavní síň, Olomouc
1924	Stanislav Lolek: Obrazy, Klub přátel umění v Olomouci	Výstavní síň, Olomouc
12. ledna 1936 – 26. ledna 1936	Výstava členů Umělecké Besedy v Praze, Klub přátel umění v Olomouci	Olomouc
Říjen 1936	Soubor Jindřicha Lenharta, Klub přátel umění v Olomouci	Výstavní síň, Olomouc
Listopad 1937	Roman Havelka: Souborná výstava, Olomouc (Olomouc)	Olomouc
10. května 1940 – 2. června 1940	Matka, dítě, rodina ve výtvarném umění	Pavilon ve Smetanových sadech, Olomouc
8. února 1942 – 22. února 1942	Sdružení českých umělců grafiků Hollar: Grafika, Klub přátel umění Olomouc	Výstavní síň, Olomouc
24. května 1942 – 7. června 1942	Výstava členů Umělecké Besedy v Praze, Klub přátel umění v Olomouci	Olomouc
18. října 1942 – 1. listopadu 1942	Jindřich Lenhart: Lošov v zimě, Klub přátel umění Olomouc	Výstavní síň, Olomouc
21. listopadu 1943 – 5. prosince 1943	Jindřich Lenhart: Souborná výstava, Klub přátel umění Olomouc	Výstavní síň, Olomouc
7. května 1944	Členská výstava Umělecké besedy v Praze, Klub přátel umění v Olomouci	Olomouc
16. prosince 1976 – 30. prosince 1976	Petra Oriěšková: Kresby, Jindra Víková: Keramika	Vlastivědný ústav, Olomouc
6. června 1984	Beseda s Josefem Lieslerem	Geislerův sál, Olomouc

Příloha č. 7
Organizační struktura pro rok 2017

ŘEDITELSTVÍ	
Ředitel/kurátor sbírek plastic MUO	Mgr. Michal Soukup
Tajemník/překladatel	Mgr. Karel Pechal
Interní audit	
Auditor	Ing. Marek Prachař
REFERÁT SEKRETARIÁTU ŘEDITELE	
Vedoucí referátu ředitele/asistentka/tisk.mluvčí	Mgr. Jarmila Zvolánková
Administrativní a spisový pracovník	Bc. Lucie Mazáčová
Recepční	Zdeňka Dofková, Lea Lišková
REFERÁT MARKETINGU A KOMUNIKACE	
Vedoucí referátu/tiskový mluvčí	Mgr. Tomáš Kasal
Projektová manažerka	Ing. Eva Jurečková
PR specialista	Mgr. Pavel Konečný

ODBOR EKONOMICKÝ A SPRÁVNÍ	
Zástupce ředitele/vedoucí odboru /ekonomka	Ing. Miroslava Týralová
EKONOMICKO-FINANČNÍ ODDĚLENÍ	
Vedoucí	Ing. Pavlína Krejčí
Hlavní účetní/rozpočtářka	Zdena Havlová
Účetní, pokladní	Gabriela Bílková, Jana Bláhová
Mzdová účetní	Jaroslava Navrátilová
Organizační pracovnice, účetní	Kateřina Ludvová
SPRÁVNÍ A INVESTIČNÍ ODDĚLENÍ	
Vedoucí/investiční technik	Ing. arch. Marek Novák
Správce sítí	Ing. Lubomír Čada
Správce AMO, řidič	Zdeněk Černý
Řidič	Radek Látal
Správce MMU, řidič	Dušan Sapara

ODBOR STARÉHO UMĚNÍ	
Oddělení Arcidiecézního muzea Olomouc a Kroměříž	
Zástupce ředitele/vedoucí odboru starého umění a knihoven/vedoucí kurátor sbírek starých mistrů MUO, AMO, AMK	Mgr. Ondřej Zatloukal
Asistentka vedoucího odboru	Mgr. Lenka Havelková
Vedoucí oddělení AMO/kurátor sbírky malířství 16. až 18. Století MUO, AMO, AMK/vedoucí kurátor expozice AMO/kurátor expozice Zámecké obrazárny AMK	Mgr. Miroslav Kindl
Vedoucí oddělení AMK/ kurátorka sbírky kresby starých mistrů MUO, AMK /kurátorka sbírky grafiky 16. až	Mgr. Martina Miláčková

18. století AMK /vedoucí kurátorka expozice AMK/správkyně sbírky kresby, grafiky a fotografie AMK	
Kurátorka sbírky italského malířství 17. a 18. století MUO, AMO, AMK/ kurátorka expozice AMO	Mgr. Gabriela Elbelová
Kurátorka a správkyně hudebního archivu AMK/ kurátorka knihoven AMK/kurátorka Kabinetu hudby AMK	Mgr. et Mgr. Kateřina Fajtllová
Kurátorka středověkého umění 12. až 16. století MUO, AMO, AMK/kurátorka expozice AMO	Mgr. Jana Hrbáčková
Kurátorka sbírek užitého umění 17. až 19. století MUO, AMO, AMK/kurátorka sbírky sochařství 17. až 19. století MUO, AMO, AMK/ kurátorka sbírky fotografie AMK	PhDr. Simona Jemelková
Kurátor a správce knihoven AMK/správce depozitářů AMK (obrazů, užitého umění, soch)	Bc. Cyril Měsíc
Kurátor a správce sbírky mincí a medailí MUO, AMO, AMK/vedoucí kurátor knihoven AMK/kurátor Kabinetu mincí a medailí AMK/ kurátor expozice Zámecké knihovny AMK	Mgr. Miroslav Myšák
Kurátorka sbírky středoevropského malířství 17. a 18. století MUO, AMO, AMK/kurátorka malířství a grafiky 19. století MUO, AMO, AMK	Mgr. Martina Potůčková
ODDĚLENÍ KNIHOVNA MUO	
Vedoucí oddělení Knihovna MUO/ kurátor Bablerovy knihovny	Mgr. Nikolas Proksch
Knihovnice MUO/ kurátorka sbírky kniha 20. Století	Mgr. Hana Bartošová
Knihovnice MUO	Mgr. Irena Knichalová

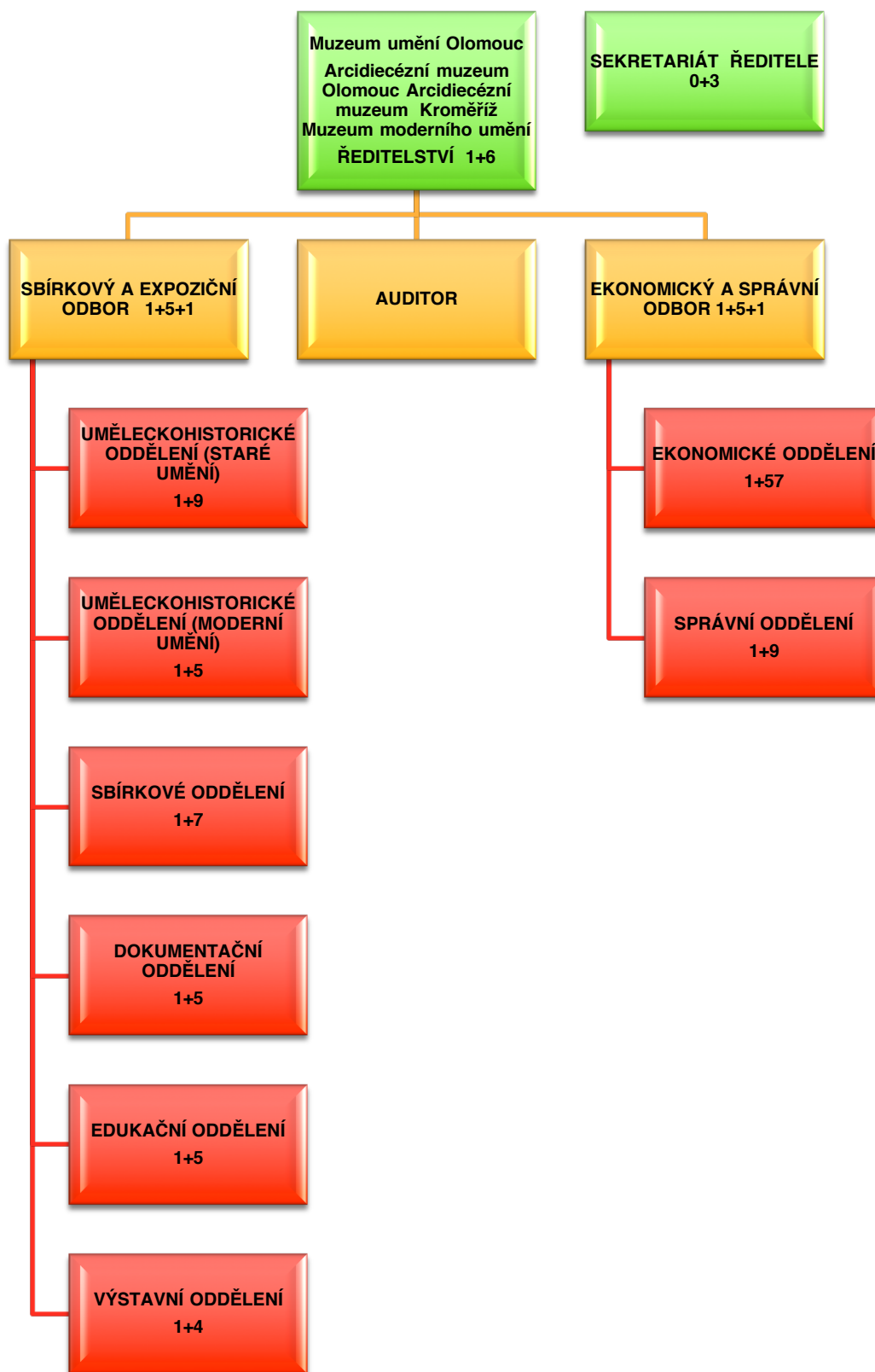
ODBOR SBÍRKOVÝ A VÝSTAVNÍ	
Vedoucí odboru sbírkového a výstavního/kurátorka sbírky staré grafiky MUO	Mgr. Helena Zápalková, Ph.D.
Vedoucí oddělení sbírek a dokumentace/správce sbírek prací na papíře a dokumentátorka MUO	Mgr. Marta Perůtková
Fotografka	Mgr. Tereza Hrubá
Archivář Arcidiecézního muzea Olomouc, správce depozitáře	Mgr. Martin Fišr
Správce depozitáře, dokumentátor Arcidiecézního muzea Kroměříž	MgA. Jiří Miláček
Fotografka	Markéta Ondrušková
Správce sbírek obrazů a plastik MUO, dokumentátor	Vladimír Pospíšil

Archivářka MUO /dokumentátorka	Mgr. Sabina Prokschová
Fotograf	Zdeněk Sodoma
Dokumentace SEFO / CEAD	Kamil Zajíček, Dis.
ODDĚLENÍ REKRUTÁTORSKÉ	
Vedoucí oddělení /konzervátorka MMU	Mgr. BcA. Veronika K. Wanková, Ph.D.
Konzervátor MMU	Dalibor Sedlák
Restaurátorka	Mgr.art. Eliška Sklenářová
Konzervátorka AMK	Libuše Vybíralová
Konzervátor AMO	Bc. Ondřej Žák
ODDĚLENÍ VÝSTAVNÍ	
Vedoucí výstavního oddělení /architekt	Ing. arch. Tomáš Lampar
Grafik	Mgr. Bohdan Bloudek, MgA. Petr Šmalec, MgA. Vladimír Vaca
Instalační pracovník MMU	MgA. Jan Kutra
Instalační pracovník	Vlastimil Sedláček, Filip Šindelář

ODBOR MODERNÍHO A SOUČASNÉHO UMĚNÍ	
Vedoucí odboru moderního a současného umění – Středoevropské forum Olomouc/kurátorka sbírky autorské knihy MUO	Mgr. Gina Renotière, Ph.D.
ODDĚLENÍ MUZEUM MODERNÍHO UMĚNÍ (MMU) A STŘEDOEVROPSKÉ FORUM OLOMOUC (SEFO)	
Vedoucí oddělení Muzeum moderního umění – Středoevropské forum Olomouc/ kurátorka sbírky fotografie MUO	Mgr. Štěpánka Bieleszová, Ph.D.
Kurátorka	Mgr. Šárka Belšíková
Kurátor sbírky kresby	Mgr. Ivo Binder
Kurátor sbírky obrazů	Mgr. Ladislav Daněk
Kurátorka sbírky architektury	Mgr. Klára Jenišťová
Kurátorka sbírky moderní grafiky	Mgr. Barbora Kundračíková, Ph.D.
Kurátorka moderního a současného umění	MgA. Olga Staníková
EDUKAČNÍ ODDĚLENÍ	
Vedoucí edukačního oddělení/lektor AMO	Mgr. Marek Šobán
Lektorka, programová pracovnice	Sanchir Ganbaatar
Lektor/ programový pracovník	Mgr. David Hrbek
Lektorka	Mgr. Michaela Johnová – Čapková, Mgr. Hana Lamatová, MgA. Michaela Soukupová
Lektor projektu NAKI II: Za chrám, město a vlast. Olomoucký biskup Karel z Lichtensteinu-Castelcorna uprostřed barokní Evropy	Mgr. Petr Hudec, Mgr. Anna Šubrtová
PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ	
Vedoucí produkčního oddělení/ produkční	Mgr. Alexandr Jenišť
Produkční	Mgr. Petr Dvořák, Jan Hlavsa, Roman Ludva
Technik IT	Jiří Schnapka, Dis.

Příloha č. 8

Organizační struktura Muzea umění Olomouc

http://www.muo.cz/d/25.1/MUO_vyrocní_zpráva_2008.pdf